

Handwritten text on the spine, including the word "monia" and "VUS".

3
7
18

H. Gabr. Naudai Libr. in Nbr.
et Gund... d. Gulasoff

T. 3
d. Bibl.
patria
menti
Mothof
Crenus.

~~1642~~ 1698-1705
Scioppi
eiusd. argu.
Conringii
3620191
adum T. 1 p. 392
terdum, studio par.
nationis aut religionis
m, ut Clapmaro, Chruso
Fochnero, sc. Gentili et aliis iniqui
orem esse, multos etiam egregios
auctores, ob eandem causas, pla.
ne proferre, indicat. v. b. p. 14.
in his diebus a 1684 p. Lamberti
1641 1686 p. Wittman. cura
Sam. b. a 1712 - 8 Gallen
Gladus ant. videt. Franz. 1715
not videt 1642 Paris. - 8

Script. Rom. in Octav.

N. 8.

II. 2. 6. 145

P O M P O N I I
M E L Æ
D E S I T V
O R B I S,
LIBRI TRES.

Exrecensione ANDREAE
SCHOTTI.

HELMAESTADI
Typis IACOBI LVCII,
Sumtu IEREM. RIXNERI.

Anno cl^o l^o cXXXV.

Benedictus Stryas Montanus in
Praefat. ad Itinerarium Bayer-
mini fol. 8.

Huiusmodi enim varias orbis regiones visendi
et cognoscendi studium Hispanis hominibus fuis-
se, argumentum est Compositi Melchioris Balthici doctoris
sing. liber, de Situ orbis, inscriptus, cui vel descriptio
cum elegantia, vel breuitate atq' perspicuitate
vel ipsa rerum commemoratione et copia nul-
ly eisdem artibus quamvis copiosius et elegantius auctor
mea quidem sententia est anteposendus.

Humanissime Lector;

Ccum tibi Pomponi-
um Melam, antiquū
& elegantem Geogra-
phum, ita repræsen-
tatum, vti eum post Hermolaum
Barbarū Italum, Fredenandum
Nonium, Ioh. Oliuarium Hispa-
nos, Ioachimum Vadianum Ger-
manum, Eliam Vinetū Gallum,
Andreas Schott^o Belga ad manu
exaratorum codicum amuffim,
recensuit, & Christoph. Planti-
nus artis typographicæ princeps
Antvverpiæ excudit. Quum li-
brum prælo primū subijcerem^o
animus erat, ex Iul. Cæsare, Salu-
stio, Ammiano Marcellino, alijs,
similis argumenti excerpta adde-
re, verum ea fuit operarum lenti-
tudo & bibliopolæ ad mercatum
festinatio, vt satis habuerimus
ipsum Melam rectè absoluere,

▲ 2

quæ

quem aliàs, velit modo ἔκπεπτον, à
nobis habebis auctiorem. Deue-
nerunt enim ad manus nostras
magni viri, Duncani Liddelij in
hunc auctorem notæ, vtroq; ap-
primè dignæ, quas cum in acade-
mia hac superiorum Mathematicarum
esset Professor, in studiofæ juven-
tutis commodum commentatus
est: has nos publico vt non inui-
demus, ita lubentes dabimus.
Faxit modo summum Numen vt
exspectatissima pax nobis rede-
at, & cum ea humaniorum lite-
rarum studijs suum precium. Hoc
tu optime lector, quisquis es, no-
biscum precare, & nostris cona-
tibus faue. Salue & vale.

C. S.

GER-

GERARDVS IOHAN.
VOSSIVS lib. III. de Hi-
storicis Latinis.

COMPONIVS
MELA, natione
Hispanus, Claudij
temporibus fuit; ut
rectè primus ad-
struxit Vadianus: quem iccirco
& Vinetus sequitur, & Schottus.
Inde est, quòd & ipse meminuit
Cornelij Nepotis, vt recentis
scriptoris: & ad partes à Pli-
nio aduocetur in Historia Natu-
rali; qui Vespasiani temporibus
claruit. Scio esse, qui arbitren-
tur, vixisse temporibus Iulij
Caesaris; idq; propterea, quia lib.
III. cap. VI. loquatur hoc pacto:

A 3

Bri-

Britannia qualis sit, qualesq;
progeneret, mox certiora, &
magis explorata, dicentur.
Quippe tam diu clausam ape-
rit ecce principum maximus;
nec indomitarum modò ante
se, verùm ignotarum quoque
gentium victor; qui propria-
rum rerum fidem vt bello af-
fectavit, ita triumpho decla-
raturus portat. *Verùm hæc ver-
ba vni conueniunt Claudio: vt li-
quet ex Suetonio de imperatore
eo cap. XVII. At nunquam de
Britannis triumphavit Iulius.
Quid quod Melæ libro primo men-
tio fit Cæsareæ? quæ, cùm prius
Iol diceretur, nomen Cæsareæ ab
Cæsare Augusto accepit. Cæ-
terùm*

terum etiam de patria ejus liti-
cula est. Siquidem Mellaria,
Beticæ oppido, quod nunc est in
ditione ducum Methynnæ, &
Sidoniæ, natum esse, Hermo-
laus Barbarus arbitrabatur: imò
ajebat ex eo Melæ, vel, ut ipse
scribere maluit; Mellæ nomen
accepisse. Sed inde Mellarius,
aut Mellariensis potius dicere-
tur. Et satis ex aliis constat,
Mela, non patriæ sed gentilitium
esse nomen. Alij igitur Cingete-
rati, quod itidem Beticæ oppi-
dum est, natum fuisse verisimi-
lius putant: atque id è secundo
ejus libro colligunt: ubi, de Bæ-
ticæ oppidis loquens, ait ipse:
Atque, vnde nos sumus, Cin-
gen-

genteratum, Mellaria, & Bel-
lo. *Vbi Hermolaus cingente
freto legebat, vt Mellariensem
faceret. Vinetus maluit Tigen-
tera. Vt cumque se habet civi-
tatis nomen, Beticum fuisse Me-
lam, satis indicant verba illa, vn-
de nos sumus. Inclaruit Mela
libris III. de Chorographia;
vt est in plerisque libris: siue po-
tius, vt in aliis vocantur, de or-
bis situ. In iis, & perspicua est
breuitas, & mira elegantia. I-
mò, vt Strabo ab eruditione, à
diligentia Plinius, ita ab arte com-
mendatur Mela: quod iudicium
est Alfonsi Garsie Motamori in
commentario de doctis Hispa-
nie viris, atq; eiusdem A-
cademiis.*

POMPONI ME-
LÆ DE SITV
ORBIS

LIBER PRIMUS.

PROOEMIUM.

 *R*bis situm dicere
aggredior; impeditum o-
pus, & facundia minimè
capax: (constat enim ferè ex gentium
locorumq; nominibus, & eorum perple-
xo satis ordine, quem persequi longa
est magis, quàm benigna materia:) ve-
rùm aspici tamen, cognosciq; dignissi-
mum: & quod si non ope ingenij oran-
tis; at ipsa sui contemplatione precium
opera attendentium absoluat. Dicam
autem alias plura & exactius: Nunc
autem ut quæq; erunt clarissima, &
strictim. Ac primò quidem quæ sit
forma totius, quæ maxima partes, quo

B

singu-

*singula modo sint, ut q̄ habitentur, expedi-
pediam. Deinde rursus oras omnium
& littora, ut intra extraq̄ sunt, at-
que ut ea subit ac circumluit pelagus:
additis quæ in natura regionum, inco-
larumq̄ memoranda sunt. Id quò faci-
lius sciri possit atq; accipi, paulò al-
tius summa repetetur.*

MVNDI IN QVA- TVOR PARTES

DIVISIO.

CAP. I.

Mne igitur hoc, quicquid
id est, cui mundi cœliq; no-
men indidimus, vnum est,
& vno ambitu se cunctaq;
amplectitur. Partibus differt. Vn-
de sol oritur, Oriens nuncupatur
aut Ortus: quò demergitur, Occi-
dens vel Occasus: quâ decurrit, Me-
ridies: ab aduersa parte, Septen-
trio. Hujus medio terra sublimis
cingitur vndiq; mari, eademq; in
duo

DE SITU ORBIS LIB. I. 3

duo latera, quæ hemisphæria nominantur, ab Oriente diuisa ad Occasum, Zonis quinque distinguitur. Mediam æstus infestat, frigus ultimas. Reliquæ habitabiles, paria agunt anni tempora, verum non pariter. Antichthones alteram, nos alteram incolimus. Illius situ ob arduorem intercedentis plagæ incognito, hujus dicendus est. Hæc ergo ab Ortu porrecta ad Occasum: & quia sic jacet, aliquanto quàm ubi latissima est, longior; ambitur omnis Oceano, quatuorquæ; ex eo maria recipit, vnum ab Septentrione; à Meridie duo; quartum ab occasu. Suis locis illa referentur. Hoc primum angustum, nec amplius decem milibus passuum patens, terras aperit, atque intrat. Tum longè latequæ; diffusum, abigit vastè cedentia littora, iisdemquæ; ex diuerso propè coeuntibus, adeò in arctum agitur, vt minus mille passibus pateat. In-

4 P O M P O N I I M E L A E
de se rursus, sed modicè admodum
laxat: rursusq; etiam quàm fuit ar-
dus exit in spacium. Quò cùm est
acceptum, ingès iterum magnæ pa-
ludi, ceterùm exiguo ore, conjun-
gitur. Id omne quâ venit, quâq; di-
spergitur, vno vocabulo nostrum
mare dicitur. Angustias, introitum-
que venientis, nos fretum, Græci
πρῶτον appellant. Quâ diffundi-
tur, alia alijs locis cognomina ac-
ceptat. Vbi primum se coarctat,
Hellepontus vocatur: Propontis,
vbi expandit: vbi iterum pressit,
Thracius Bosporus vbi iterum ef-
fundit, Pontus Euxinus: qua palu-
di committitur, Cimmericus Bo-
sporus: palus ipsa, Mœotis. Hoc
mari, & duobus inclytis amnibus,
Tanai & Nilo, in tres partes vniuer-
sum diuiditur. Tanais à Septentrio-
ne ad Meridiem vergens, in medi-
am ferè Mœotida defluit: & ex di-
uerso Nilus in pelagus. Quod ter-
rarum jacet à freto ad ea flumina,
ab al;

DE SITV ORBIS LIB. I. 5

ab altero latere Africam vocamus:
ab altero, Europen. Ad Nilum, A-
fricam; ad Tanaim, Europen. Ul-
tra quicquid est, Asia est.

Summa Asia descriptio. CAP. II.

TRibus hanc è partibus tangit
IOceanus, ita nominibus vt lo-
cis differens. Eous ab Oriente, à
Meridie Indicus, à Septentrione
Scythicus. Ipsa ingenti ac perpe-
tua fronte versa ad Orientem; tan-
tum ibi se in latitudinem effundit,
quantum Europa & Africa, & quod
inter ambas pelagus immissum est:
Inde cum aliquatenus solida pro-
cessit, ex illo Oceano quem Indi-
cum diximus, Arabicum mare &
Persicum, ex Scythico Caspium re-
cipit: & ideo quâ recipit angustior.
Rursus expanditur, & fit tam lata
quàm fuerat. Deinde cū jam in suū
finem, aliarumque terrarum confi-
nia deuenit, media nostris æquori-

6 POMPONI MELAE

bus excipitur: reliqua altero cornu pergit ad Nilum, altero ad Tanaim. Ora ejus cum alveo Nili amnis ripa descendit in pelagus, & diu, sicut illud incedit, ita sua litora porrigit. Deinde fit venienti obuiam, & primum se ingenti ambitu incuruat, post se ingenti fronte ad Hellesponticum fretum extendit: ab eo iterum obliquat ad Bosporum. Iterumq; ad Ponticum latus curua, aditu Mæotidos transuerso margine attingit. Inde eam gremio ad Tanaim vsq; complexa, fit ripa, qua Tanais est. In ea primos hominum accepimus ab Oriente, Indos, Seres, & Scythas. Seres media ferme Eoæ partis incolunt. Indi & Scythæ vltima: ambo latè patentes, neque in hoc tantum pelagus effusi: Spectant enim etiam Meridiem Indi: oramq; Indici maris (nisi vbi æstus inhabitabilem efficiunt) diu continuis gentibus occupant. Spectant & Septentrionem

Scy-

DE SITU ORBIS LIB. I. 7

Scythæ ac littus Scythicum (nisi unde
de frigoribus arcentur) vsque ad Cas-
pium sinum possident. Indis pro-
xima est Ariane, deinde Aria, & Ge-
drosis, & Persis, ad sinum Persicum.
Hunc populi Persarum ambiunt, il-
lum alterum Arabes. Abijs, quod
in Africam restat, Æthiopum est:
Illic Caspiani Scythis proximi, si-
num Caspium cingunt. Ultra Ama-
zones, ultraq; eas Hyperborei esse
memorantur. Interiora terrarum
multæ variæque gentes habitant,
Candari, & Paricani, & Bactri, *Susia-*
ni, Pharmacotrophi, Bomarei, Coa-
mani, Rophanes, Dahæ. Super Scy-
thas Scytharumque deserta, ac su-
pe Caspium sinum, Comari, Massa-
getæ, Cadusij, Hyrcani, Iberi. Su-
per Amazonas & Hyperboreos,
Cimmerij, Scythæ, Heniochi, Geor-
gi, Moschi, Corsitæ, Phoristæ, Ri-
phaces: atque vbi in nostra maria
tractus excedit, Mardi, Antibara-
ni: & notiora jam nomina, Medi,

8 P O M P O N I I M E L A E
Armenii, Commageni, Murrani,
Vegeti, Cappadoces, Gallogræci,
Lycaones, Phryges, Pisidæ, Ifauri,
Lydi, Syrocilices. Rursus ex ijs,
quæ Meridiem spectant, eadē gen-
tes interiora *littora* tenent vsque ad
sinum Persicum. Super hunc sunt
Parthi, Assyrii, & Babylonij: super
illum alterum Arabes, & super, Æ-
thiopes. Ripis Nili amnis & mari
proxima Ægyptij possident. Dein-
de Arabia angusta fronte sequentia
littora attingit. Ab ea vsque ad fle-
xum illum quem supra retulimus,
Syria: & in ipso flexu, Cilicia: ex-
trā autem: Lycia, & Pamphilia, Ca-
ria, Ionia, Æolis, Troas vsq; ad Hel-
lespontum. Ab eo Bithyni sunt ad
Thracium Bosporum. Circa Pon-
tum aliquot populi, alio alioque
sine, omnes vno nomine Pontici
dicuntur. Ad lacum, Mœotici: ad
Tanaim, Sauromate.

Summa

Summa Europa descriptio. CAP. III.

EVropa terminos habet ab Oriente Tanaim & Mœotida, & Pontum: à Meridie, reliqua nostri maris: ab Occidente Atlanticum: à Septentrione Britannicū Oceanum. *Ora eius*, forma littorum, à Tanai ad Hellepontum, quā ripa est dicta amnis; quā flexum paludis ad Bosporum redigit, quā Ponto, Propontidi, & Helleponti latere adjacet, contrarijs littoribus Asiæ non opposita modò, verum etiam similis est. Inde ad fretum nunc vastè retracta, nunc prominens, tres maximos sinus efficit, totidemq; in altum se magnis frontibus euehit. Extra fretum ad Occidentem inæqualis admodum, præcipuè media, quā procurrit ad Septentrionem, nisi vbi semel iterumque grandi recessu abducitur, penè vt directo limite extenta est. Mare quod pri-

10 POMPONII MELAE
mo sinu accipit, Ægæum dicitur :
quod sequenti, in ore, Ionium : A-
driaticum interius : quod ultimo,
nos Tuscum, Graij Tyrrhenum per-
hibent. Gentium prima est Scythia,
alia quàm dicta est : à Tanai media
ferme Pontici lateris, hinc in ÆE-
gæum mare continens Thracia ;
huic Macedonia adjungitur. Tum
Græcia prominet, ÆEgæumq; ab Io-
nio mari dirimit. Adriatici latus
Illyris occupat. Inter ipsum Adria-
ticum & Tuscum Italia procurrat.
In Tusco intimo Gallia est, ultra Hi-
spania est. Hæc in Occidentem, de-
nique etiam ad Septentrionem di-
uersis frontibus vergit. Deinde rur-
sus Gallia est, longè, & à nostris lit-
toribus huc vsque promissa. Ab ea
Germani ad Sarmatas porrigun-
tur, illi ad Asiam. Hæc de Europa.

Summa Africa descriptio. CAP. I V .

Africa ab Orientis parte Nilo
ter-

DE SITV ORBIS LIB. I. II
terminata, pelago à cæteris: bre-
uior est quidem quàm Europa, quia
nec vsquam Asiæ, & non totius hu-
jus littoribus obtenditur. Longior
tamen ipsa, quàm latior, & qua ad
fluum attingit, latissima. Utque
inde procedit, ita media præcipuè
in juga exurgens, pergit in curua
ad Occasum, castigatq; se molliter,
& ideo ex spatio paulatim adducti-
or. Vbi finitur, ibi maxime angu-
sta est. Quantum incolitur, eximiè
fertilis. Verùm quod pleraq; eius
inculta, & aut arenis sterilibus ob-
ducta, aut ob sitim cœli terrarumq;
deserta sunt, aut infestantur multo
ac malefico genere animalium, va-
sta est magis quàm frequens. Mare
quo cingitur à Septentrione Liby-
cum: à meridie, Æthiopicum: ab
occidente, Athlanticum dicimus.
Ab ea parte, quæ Libyco adjacet,
proxima est Nilo prouincia quam
Cyrenas vocant. Deinde, cui totius
regionis vocabulo cognom n indi-

tum est, Africa. Cætera Numidæ & Mauri tenent. Sed Mauri in Atlanticum pelagus expositi. Ultrâ Nigritæ sunt, & Pharusij, vsq; ad Æthiopas. Hi & reliqua hujus, & totum latus quod Meridiem spectat, vsque in Asiæ confinia possident. At super ea quæ Libyco mari abluuntur, Libyes Ægyptij sunt, & Leucoæthiopes: & natio frequens multiplexq; Gætuli. Deinde latè vacat regio, perpetuo tractu inhabitabilis. Tum primos ab Oriente Garamantas, post Augilas & Troglodytas, & ultimos ad Occasum Atlantas audimus. Intra (si credere libet) vix jam homines, magisq; semiferi Ægypanes & Blemmiæ & Gamphalantes, & Satyri sine tedis passim ac sedibus vagi, habent potius terras, quàm habitant. Hæc summa nostri orbis, hæ maxime partes, hæ formæ gentesque partium. Nunc exactius oras situsque dicuro, inde est commodissimum

Inci-

incipere, vnde terras nostrum pelagus ingreditur. Et ab ijs potissimum, quæ influenti dextra sunt. Deinde stringere littora ordine quo jacent, peragratisq; omnibus quæ mare attingunt; legere etiam illa quæ cingit Oceanus, donec cursus incepti operis intrâ extrâque circumvectus orbem, illuc vnde cœperit, redeat.

Particularis Africa descriptio.

Mauritania. CAP. V.

Dictum est Atlanticum esse Oceanum, qui terras ab Occidente contingeret. Hinc in nostrum mare pergentibus, læua Hispania, Mauritania dextra est. Primæ partes illæ Europæ, hæ Africae. Ejus oræ finis Mulucha: caput atque exordium est promontorium, quod Græci Ampelusiam, Afri aliter, sed idem significante vocabulo, appellant. In eo est specus Herculi sacer,

& ultra specum Tingi oppidum per-
uetus ab Antæo (vt ferunt) conditū
Extat rei signum, parma elephan-
tino tergore exēto, ingens, & ob
magnitudinem nulli nunc usuro ha-
bilis; quam locorum accolæ ab illo
gestatam pro vero habent, tra-
duntque, & inde eximie colunt.
Deinde est mons præaltus, ei quem
ex aduerso Hispania attollit obje-
ctus: hunc Abylam; illum Calpen
vocant, columnas Herculis vtrun-
que. Addit fama nomini fabulam:
Herculem ipsum iunctos olim per-
petuo iugo diremisse colles, atque
ita exclusum antea mole montium
Oceanum, ad quæ nunc inundat,
admissum. Hinc jam mare latius
funditur, sum mota s̄que vastius ter-
ras magno impetu inflectit. Cæte-
rùm regio ignobilis, & vix quicquã
illustre sortita, paruis oppidis ha-
bitatur, parua flumina emittit, solo
quàm viris melior, & segnitie gen-
tis obscura. Ex ijs tamen quæ com-
memo-

DE SITU ORBIS LIB. I. 15
memorare non piget, montes sunt
alij, qui continenter, & quasi de in-
dustria in ordinem expositi, ob nu-
merum, septem; ob similitudinem,
fratres vocantur. Tamuada fluvius,
& Rusicada, & Siga parvæ vrbes;
& portus, cui Magno est cognomen
ob spacium. Mulucha ille quem di-
ximus amnis est, nunc gentium, o-
lim regnorum terminus, Bocchi
Iugurthæq;

Numidia. CAP. VI.

A Beo Numidia ad ripas exposita
fluminis Ampsagæ, spacio qui-
dem quàm Mauritania angustior
est, verùm & culta magis, & ditior.
Urbium, quas habet, maximæ sunt
Cirta procul mari, Sittianorum;
quondam regia domus Iubæ & Si-
phacis, cum foret opulentissima:
Iolad mare, aliquando ignobilis,
nunc quia Iubæ regia fuit, & quòd
Cæsarea vocitatur, illustris. Citra
hanc

hanc (nam in medio ferme littore sita est) Cartenna & Arsenaria sunt opida, & Ampsa castellum, & Laturus sinus, & Sardabale fluuius. Ultra monumentum commune regiae gentis Icosium, deinde Vthisia vrbes, effluentes inter eas Ancus & Nabar, aliaq; quæ taceri nullum rerum famæue dispendium est: Interius, & longe satis à littore (si fidem res capit) mirum ad modum, spinæ piscium muricum ostreorumque fragmenta, saxa attrita (vti solent) fluctibus, & non differentia marinis, infixæ cautibus anchoræ: Alia & huiusmodi signa atq; vestigia effusi olim vsque ad ea loca pelagi, in campis nihil alentibus esse, inueniriq; narrantur.

Africa minor. CAP. VII.

REgio quæ sequitur à promōtorio Metagonio ad Aras Philacnorū propriè nomen Africae usurpat.

pat. In ea sunt opida, Hippo regius,
 & Rusicade, & Tabraca. Deinde
 tria promontoria, Candidum, A-
 pollinis, Mercurij, vastè projecta in
 altum, duos grandes sinus efficiunt.
Hipponensem vocant proximum
ab Hippone Diarrhyto, quod litto-
ri eius appositum est. In altero sunt
 castra Lælia, castra Cornelia, flumē
 Bagrada, Utica & Carthago, ambæ
 inclytæ, ambæ à Phœnicibus con-
 ditæ. Illa fato Catonis insignis: hæc
 suo, nunc populi Romani colonia,
 olim imperij eius pertinax æmula,
 jam quidem iterum opulenta, et-
 iam nunc tam priorum excidio re-
 rum, quàm ope præsentium clarior.
 Hadrumentum, Leptis, Clupea, A-
 brotonum, Taphræ, Neapolis hinc
 ad Syrtim adjacent, vt inter ignobi-
 lia celeberrimæ. Syrti sinus est cen-
 tum ferè milia passuum, qua mare
 accipit, patens: trecenta qua cin-
 gitur. Verùm importuosus atque
 atrox, & ob vadorum frequentium
 bre-

18 P O M P O N I I M E L A E
breuia, magisq; etiam ob alternos
motus pelagi affluentis & refluen-
tis infestus. Super hunc ingens pa-
lus, annem Tritona recipit, ipsa
Tritonis: vnde & Mineræ cogno-
men inditum est, vt incolæ arbi-
trantur ibi genitæ: faciuntq; ei fa-
bulæ aliquam fidem, quòd quem
natalem ejus putant, ludicris vir-
ginum inter se decertantium cele-
brant. Ultra est Oea opidum, & Ci-
nyps fluuius per vberrima arua de-
cidens. Tum Leptis altera, & Syr-
tis, nomine atq; ingenio par prio-
ri: cæterùm altero fere spacio qua
dehiscit, quaque flexum agit, am-
plior. Ejus promontorium est Bo-
rion, ab eoq; incipiens ora quam
Lotophagi tenuisse dicuntur, vsque
ad Phycunta (& id promontorium
est) importuoso littore pertinax.
Aræ ipsæ nomen ex Philænis fratri-
bus traxere, qui contra Cyrenaicos
missi Carthagine ad dirimendum
conditione bellum, diu jam de fini-
bus,

bus, & cum magnis amborum claudibus gestum, postquam in eo quod conuenerat non manebatur, ut ubi legati concurrerent, certo tempore utrinque dimissi, ibi termini statuerentur: pacti de integro, ut quicquid citra esset, popularibus cederet, mirum & memoria dignissimum facinus, hic se viuos obrui pertulerunt.

Cyrenaica. CAP. IIX.

INde ad Catabathmon Cyrenai-
ca prouincia est, in eaq; sunt Am-
monis oraculum, fidei inclytæ: &
fons, quem Solis appellant: & ru-
pes quædam Austro sacra. Hæc cum
hominum manu attingitur, ille im-
modicus exurgit, arenasque quasi
maria agens, sic sæuit, ut æquor flu-
atibus. Fons media nocte feruet,
mox & paulatim tepescens, fit luce
frigidus: tunc ut Sol surgit, ita fri-
gidior, subinde per meridiem ma-
ximè

ximè riget. Sumit deinde tepores iterum, & prima nocte calidus, atque vt illa procedit, ita calidior. rursus cùm est media, perferuet. In littore promontoria sunt Zephyrion, & Nauſtathmos, portus Paretonius. Vrbes, Hesperia, Apollonia, Ptolemais, Arſinoe. atq; (vnde terris nomen est) ipsa Cyrene. Catabathmos vallis deuexa in Ægyptum, finit Africam. Oræ sic habitantur, ad nostrum maxime ritum moratis cultoribus, nisi quòd quidã linguis differunt, & cultu Deorum quos patrios seruant, ac patrio more venerantur. Proximis nullæ quidem vrbes, stata tamen domicilia sunt, quæ Mapalia appellantur: vitus asper, & munditiis carens. Primores sagis velantur, vulgus bestiarum pecudumq; pellibus: humi quies epulæq; capiuntur. Vasa ligno fiunt, aut cortice. Potus est lac succusq; baccarum. Cibus est caro, plurimùm ferina. Nam gregibus (quia
id

id solum opimum est) quoad potest, parcitur. Interiores etiam incultius. Sequuntur vagi pecora, utque à pabulo ducta sunt, ita se, ac tuguria sua promouent: atque ubi dies deficit, ibi noctem agunt. Quamquam in familias passim, & sine lege dispersis nihil in commune, consultant tamen, & quòd singulis aliquot simul conjuges, & plures ob id liberi agnatiq; sunt, nusquam pauci degunt. Ex his qui ultra deserta esse memorantur Atlantes, solem execrantur, & dum oritur & dum occidit, ut ipsis agrisq; pestiferum. Nomina singuli non habent, non vescuntur animalibus, neque illis in quiete, qualia ceteris mortalibus, visere datur. Troglodytæ nullarum opum domini, strident magis quam loquuntur, specus subeant, alunturque serpentibus. Armenta habent, quæ obliqua ceruice pascuntur, nam pronis directâ in humum cornua officiunt. Apud Garamantas etiam

etiam armenta sunt, quæ retro ambulantiâ pascuntur. Apud Ausenses nulli certa vxor est. Ex his qui tam confuso parentum coitu passim incertiq; nascuntur, quos pro suis alant, formæ similitudine agnoscunt. Augylæ Manes tantum deos putant, per eos dejerant, eos vt oracula cõsulunt, precati q; quæ volunt, vbi tumulis incubuere, pro responsis ferunt somnia. Fœminis eorum solenne est, nocte, qua nubunt omniũ stupro patere, qui cum munere aduenerint, & tum cum plurimis concubuisse maximum decus: in reliquum pudicitia insignis est. Nudi sunt Gamphasantes, armorumq; omnium ignari; nec vitare sciunt tela, nec jacere, ideoque obuios fugiunt, neque aliorum quàm quibus idem ingenij est; aut congressus, aut colloquia patiuntur. Blemmyis capita absunt, vultus in pectore est. Satyris præter effigiem, nihil humani

mani

DE SITV ORBIS, LIB. I. 23
mani. Ægipanumque celebratur,
ea forma est. Hæc de Africa.

PARTICVLARIS A-
SIÆ DESCRIPTIO.

Aegyptus. CAP. IX.

A Siæ prima pars Ægyptus, inter
Catabathmon & Arabas, ab hoc
litore penitus immissa, donec Æ-
thiopiam dorso contingat, ad Meri-
diem refugit. Terra ~~expers imbri-
um, mire tamen fertilis, & hominū
aliorumque animalium per œcun-
da generatrix:~~ Nilus efficit, amni-
um in nostrum mare permeantium
maximus. Hic ex desertis Africæ
missus, nec statim navigari facilis,
nec statim Nilus est: & cum diu sim-
plex sæuusq; descendit, circa Mero-
en latè patentem insulam, in Æthio-
piam diffunditur, alteraq; ex parte
Astaboras; altera Astapus dictus
est. Vbi rursus coit, ibi nomen hoc
capit

capit. Inde partim asper, partim nauigia patiens, in immanem lacum deuenit: ex quo præcipiti impetu egressus, & Tachempso alteram insulam amplexus, usq; ad Elephantinam urbem Ægyptiam atrox adhuc, feruensq; decurrit. Tum demum placidior, & iam penè navigabilis, primùm iuxta Cercasorum oppidum triplex esse incipit. Deinde semel iterumque diuisus it per omnem Ægyptum vagus atq; dispersus, ac Delta medium septemq; in ora se scindens, singulis tamen grandis euoluitur. Non pererrat autem tantùm eam, sed æstiuo sydere exundans etiam irrigat, adeò efficacibus aquis ad generandum alendumq;, vt præter id quod scater piscibus, quod Hippopotamos, Crocodilosq; vastas belluas gignit, glebis etiam infundat animas, ex ipsaque humo vitalia effingat. Hoc eò manifestum est, quòd vbisecavit diluua, ac se sibi reddidit, per humentes

campos quædam nondum perfecta animalia, sed tum primum accipientia spiritum, & ex parte jam formata, ex parte adhuc terrea, visuntur. Crescit porrò, siue quòd solutæ magnis æstibus niues, ex immanibus Aethiopiæ jugis largius quàm ripis accipi queant, defluunt: siue quòd Sol hyeme terris propior, & ob id fontem eius minuens, in æstate tunc altius abit, sinitq; integrum, & vt est plenissimus, surgere: siue quòd per ea tempora flantes Etesiæ, aut aëtas à Septentrione in Meridiem nubes super principia ejus imbre præcipitant, aut venienti obuij aduerso spiritu, cursum descendentis impediunt: aut harenis, quas cum fluctibus littori applicant ostia obducunt: fitq; major, vel quòd nihil ex semet amittit: vel quòd plusquam solet accipit: vel quod minus quàm debet emittit. Quòd si est alter orbis, suntque opposi-

C

tino-

ti nobis à Meridie Antichthones, ne illud quidem à vero nimium ab-
 scesserit, in illis terris ortum amnē, vbi subter maria cœco alueo pene-
 trauerit, in nostris rursus emerge-
 re, & hac re solstitio accrescere,
 quòd tum hyems sit, vnde oritur.
 Alia quoque in his terris mira sunt.
 In quodam lacu Chemnis insula, lu-
 cos siluasq; & Apollinis grande su-
 stinens templum, natat, & quocun-
 que venti agunt, pellitur. Pyrami-
 des tricenum pedum lapidibus
 exstructæ, quarum maxima (tres
 namq; sunt) quatuor ferè soli juge-
 ra sua sede occupat: totidem in al-
 titudinem erigitur. Mœris aliquan-
 do campus, nunc lacus, viginti mi-
 lia passuum in circuitu patens, al-
 tior quàm ad nauigandum magnis,
 onustisq; nauibus fatis est. Psamme-
 tichi opus Labyrinthus, domos ter
 mille, & regias duodecim perpe-
 tuo parietis ambitu amplexus,
 marmore exstructus ac tectus, v-
 num

num in se descensum habet, intus
 penè innumerabiles vias, multis
 ambagibus huc & illuc remeanti-
 bus: sed continuo am fractu, & sæpe
 reuocatis porticibus ancipites, qui-
 bus subinde alium super alios or-
 bem agentibus, & subinde tantùm
 redeunte flexu, quantum proceffe-
 rat, magno & inexplicabili tamen
 errore perplexus est. Cultores re-
 gionum multò aliter à cæteris a-
 gunt. Mortuos fimo obliti plan-
 gunt. Nec cremare, aut fodere fas
 putant: verum arte medicatos in-
 tra penetralia collocant. Suis lite-
 ris peruerse vtuntur. Lutum inter
 manus, farinam calcibus subigunt.
 Forum ac negotia, fœminæ; viri
 pensa ac domos curant: onera illæ
 humeris; hi capitibus accipiunt.
 Parentes cum egent, illis necesse,
 his liberum est alere. Cibos palàm
 & extra sua tecta capiunt: obscœna
 intimis ædium reddunt. Colunt ef-
 figies multorum animalium, atque

ipsa magis animalia, sed alij alia: adeò vt quædam eorum etiam per imprudentiam interemisse, capitale sit. Et vbi morbo aut forte extincta sint, sepelire ac lugere solenne sit. Apis populorum omnium numen est: bos niger, certis maculis insignis, & cauda linguaque dissimilis aliorum: rarò nascitur, nec coitu pecoris (vt aiunt) sed diuinitus & cœlesti igne conceptus: diesque quo gignitur, genti maxime festus est. Ipsi vetustissimi (vt prædicant) hominum, trecentos & triginta reges ante Amasim, & supra tredecim milium annorum ætates, certis Annalibus referunt: mandatumque literis seruant, dum Aegyptij sunt, quater cursus suos vertisse sydera, ac solem bis iam occidisse, vnde nunc oritur. Viginti millia urbium Amasi regnante habitauerunt, & nunc multas habitant. Earum clarissimæ procul à mari, Says, Memphis, Syene, Bubastis, Elephantis, & The-

Thebæ, utique (vt Homero dictum est) centum portas, siue (vt alij a-
junt) centum aulas habens, toti-
dem olim principium domos: soli-
tasque singulas, vbi negotium exe-
gerat, ducentos armatos milites ef-
fundere. In littore Alexandria A-
fricæ contermina. Pelusium Arabiæ
ipsas oras secat, Canopicum, Bol-
biticum, Sebenniticum, Mende-
sium, Pathmiticum, Tanicum, Pe-
lusiaticum. Nili ostia.

Arabia. CAP. X.

ARabia hinc ad Rubrum mare
pertinet, sed illic magis læta &
ditior, thure atque odoribus ab-
undat: hic, nisi qua Caffio monte
attollitur, plana, sed sterilis. Por-
tum admittit Azotum, suarum mer-
cium emporium; quâ in altum abit,
adeò edita, vt ex summo vertice à
quarta vigilia, ortû Solis ostendat.

Syria. CAP. XI.

SYRIA latè littora tenet, terrasque
etiam latius introrsus, aliis alijsq;

nuncupata nominibus, Nam & Cœle dicitur, & Mesopotamia, & Damascene, & Adiabene, & Babylonia, & Iudæa, & Sophene. Hinc Palæstina est, quâ tangit Arabas, cum Phœnice: & vbi se Ciliciæ committit, Antiochia. Olim, ac diu potens, sed cùm eam regno Semiramistenuit, longè potentissima. Ex operibus certè ejus insignia multa sunt. Duo maximè excellunt, constituta vrbs miræ magnitudinis Babylon, ac siccis olim regionibus Euphrates & Tigris immissi. Cæterùm in Palæstina est ingens & munita admodum Gaza (sic Persæ ærarium vocant) & inde nomen est, quòd cum Cambyfes armis Aegyptum peteret, huc belli & opes & pecuniam intulerat. Est non minor Ascalon. Est Ioppe ante diluuium (vt ferunt) condita: vbi Cephæa regnasse eo signo accolæ affirmant, quòd titulum ejus fratrisq; Phinei, veteres quædam aræ cum religio.

DE SITU ORBIS, LIB. I. 31
ligione plurima retinent: quin et-
iam rei celebratæ carminibus ac fa-
bulis, seruataq; à Perseo Androme-
dæ, clarum vestigium, belluæ mari-
næ ossa immania ostentant.

Phœnicia. CAP. XII.

PHœnicem illustrare, Phœni-
ces, sollers hominum genus, &
ad belli pacisq; munia eximium. Li-
teras, & literarum operas, aliasq; et-
iam artes, maria nauibus adire, clas-
se conflare, imperitare gentibus,
regnum præliumq; commenti. In
ea est Tyros, aliquando insula, nunc
annexa terris, ab impugnante quõ-
dam Alexandro iacto opere. Vici-
tenent vltiora: & adhuc opulen-
ta Sidon, antequam à Persis capere-
tur, maritimarum vrbium maxima.
Ab ea ad promontoriũ *Ἰὲς ἀργύρου*
duo sunt opida, Byblos & Botrys.
Vltrà tria fuerunt, singulis inter se
stadijs distantia: locus ex numero
Tripolis dicitur. Tum Simyra ca-

stellum, & vrbs non obscura Marathos. Inde jam non obliqua pelago, sed aduersa adiacens, à terra grandem sinum inflexo tractu littoris accipit. Populi dites circumfident, situs efficit: quia regio fertilis, crebris & nauigabilibus alueis fluminum peruia, diuersas opes maris atque terrarum facili commercio permutat *ac miscet*. In eo prima est reliqua pars Syriae, cui Antiochia cognomen additur. Et in ora eius vrbes Seleucia, Pastos, Beritos, Laodicea, Arados, amnesque inter eas eunt Lycos, & Labotas & Orontes: Tum mons Amanus, & ab eo statim, Myriandros & Cilicia.

Cilicia. CAP. XIII.

Eius in recessu intimo locus est magni aliquando discriminis fusorum ab Alexandro Persarum, fugientisque Darij spectator, ac testis. Nunc *ne* minima quidem; tunc ingenti vrbe celebris, Issos fuit, & hac re sinus Issicus dicitur. Procul inde

Ama-

Amanoïdes promontorium inter Pyramum Cydnumq; fluuios jacet. Pyramus Iſſo propior Mallon præterfluit; Cydnuſ ultra per Tarſum exit. Deinde vrbs eſt olim à Rhodijs, Argiuiſq; poſt Piratis, Pompeio aſſignante poſſeſſa, nunc Pompeiopolis, tunc Solœ, juxta in paruo tumulo Arati poëtæ monumentum, ideo referendum, quia ignotum quam ob cauſam jacta in id ſaxa diffiliunt. Non longè hinc Coryccs opidum, portu, ſaloq; incingitur, anguſto tergore continenti adnexum. Suprà ſpecus eſt, nomine Corycius, ſingulari ingenio, ac ſuprà quàm vt deſcribi facilè poſſit eximius. Grandi namq; hiatu patens, montem littori appoſitum, & decem ſtadiorum eliuo ſatis arduum, ex ſummo ſtatim vertice aperit. Tunc altè demiffus, & quantum demittitur amplior, viret lucis pubentibus vndiq;, & totum ſe nemoroſo laterum orbe comple-

titur: adeò mirificus, ac pulcher, ut mentes accedentium primo aspectu consternat: vbi contemplati durauere, non fatiet. Vnus in eum descensus est, angustus, asper, quingentorum & mille passuum, per amœnas vmbrae, & opaca siluæ quiddam agreste resonantis, riuus hinc atque illinc fluitantibus. Vbi ad ima peruentum est, rursus specus alter reperitur, ob alia dicendus. Terret ingredientes sonitu cymbalorum, diuinitus & magno fragore crepitantium. Deinde aliquandiu perspicuus, mox & quo magis subitur obscurior, ducit ausos penitus, alteq; quasi cuniculo admittit. Ibi ingens amnis ingenti fonte se extollens, tantummodo se ostendit, & vbi magnum impetum breui alueo traxit, iterum demersus absconditur. Intra spacium est, magis quam vt progredi quispiam audeat horribile, & ideo incognitum. Totus autem augustus & verè sacer, ha-

habitariq; à Dijs & dignus, & creditus. Nihil non venerabile, & quasi cum aliquo numine se ostentat. Alius vltra est, quem Typhoneum vocant, ore angusto, & multum (vt experti tradidere) pressus, & ob id assidua nocte suffusus, neq; vnquam perspici facilis: sed quia aliquando cubile Typhonis fuit, & quia nunc demissa in se confestim exanimat, natura fabulaq; memorandus. Duo deinde promontoria sunt, Sarpedon, finis aliquando regni Sarpedonis; & quod Ciliciam à Pamphilia distinguit, Anemurium. Interq; ea Celendris, & Nagidos Samiorum coloniae: sed Celendris Sarpedoni propior.

Pamphilia. CAP. XIV.

IN Pamphilia est Melas, nauigabilis fluuius. Opidum Syda, & alter fluuius Eurymedon. Magna apud eum ~~Cymonis Atheniensium ducis aduersus Phoenicas & Persas naualis pugna, atque victoria fuit.~~

66

Mare

Mare, quo pugnatum est, ex edito admodum colle prospectat Aspendos, quam Argiui condiderant, possedere finitimi. Deinde alij duo validissimi fluuij, Oestros, & Cataractes. Oestros nauigari facilis: hic, quia se præcipitat, ita dictus. Inter eos Perga est opidum, & Dianæ, quam ab opido Pergeam vocant, templum. Trans eosdem mons Sardemisos, & Phaselis à Mopso condita, finis Pamphiliæ.

Lycia. CAP. XV.

Lycia continuò, cognominata à Lyco rege Pandionis filio, atq; (vt ferunt) infestata olim Chimæræ ignibus: Sydæ portu, & Tauri promontorio grandem sinum claudit. Taurus ipse ab Eois littoribus exurgens, vastè satis attollitur. Deinde dextro latere ad Septentrionem, sinistro ad Meridiem versus, it in Occidentem rectus & perpetuo jugo, magnarumq; gentium, quâ dorsum agit, terminus. Vbi
 terras

terras dirimit, exit in pelagus. Idem
 autem & Taurus, vt dictum est, di-
 citur, quâ spectat Orientem, Hi-
 maus. Deinde Hemodes, & Cauca-
 sus, & Paropamisus. Tum Caspiæ
 pylæ, Niphates, & Armeniæ pylæ:
 & vbi jam nostra maria contingit,
 Taurus iterum. Post eius promon-
 torium flumen est Lymira, & eodem
 nomine ciuitas: atque vt multa o-
 pida, sic præter Pataram non illu-
 stria. Illam nobilem facit delubrū
 Apollinis, quondam opibus, & ora-
 culi fide, Delphico simile. Ultrà
 Xanthus flumen, & (Xanthos) opi-
 dum, mons Cragus, & quæ Lyciam
 finit, vrbs Telmisos.

Caria. CAP. XVI.

Caria sequitur. Habitatores in-
 certi Aborigines: Alij indige-
 nas; sunt qui Pelasgos; quidam Cre-
 tas existimant: Gens vsq; eò quon-
 dam armorum pugnæque amans,
 vt aliena etiam bella mercede age-
 rent. Hic castella aliquot sunt. Dein.

de promontoria duo, Pedalium & Crya: & secundum Calbin amnem Caunus opidum, valetudine habitantium infame. Inde ad Halicarnasson hæc adjacent, Rhodiorum aliquot colonix, portus duo, Gelos, & cui ex vrbe quam amplectitur, Thissamissa cognomen est. Inter eos opidum Larumna, & Pandion collis in mare emissus. Tum tres ex ordine sinus, Thymnias, Schenus, Bubeffus. Thymniæ promontoriū Aphrodisias est: Schenus ambit Hilam: Bubeffus Cynotum: Gnidus in cornu peninsulæ: Interq; eam & Ceramicum sinum in recessu posita Euthane. Halicarnassos Argiuorum colonia est; & cur memoranda sit, præter conditores, Mausolæum efficit, regis Mausoli monumentum, vnum de miraculis septem, Artemisix opus. Trans Halicarnasson illa sunt, littus Leuca: vrbes, Mindus, Aryanda, Neapolis, sinus Iasus, & Basilicus. In Iasio est Bargylia.

Ionia.

Post Basilicum Ionia aliquod se
 ambagibus sinuat. Et primum à
 Possidio promontorio inflexum in-
 choans, cingit oraculum Apolli-
 nis, dictum olim Branchidæ, nunc
 Didymi: Miletum, urbem quon-
 dam Ionix totius, belli, pacisque
 artibus principem: patriam Thale-
 tis Astrologi, & Timothei Musici, &
 Anaximandri Physici, aliorumque
 ciuium inclytis ingeniis meritò in-
 clytam, vtcunque Ioniam vocant.
 Urbem Hippin, amnis Mæandri exi-
 tum, Latmum montem, Endymio-
 nis à Luna (vt ferunt) adamati fa-
 bula nobilem. Deinde rursus in-
 flexa cingit urbem Prienen, & Gessi
 fluminis ostium, moxque vt majore
 circuitu, ita plura complectitur.
 Ibi est Panionium sacra regio, & ob
 id eo nomine appellata, quòd eam
 communiter Iones colunt. Ibi à fu-
 gitiuis (vt ajunt) condita (nomen
 famæ annuit) Phygela. Ibi Ephesus,
 & Dia-

& Dianæ clarissimum templum, quod Amazones Asia potitæ consecrasse traduntur. Ibi Caystros amnis, ibi Lebedos, Clarijque Apollinis fanum, quod Manto Tiresiæ filia, fugiens victores Thebanorum Epigonos; & Colophon, quam Mopsus ejusdem Mantus filius statuit, ad promontorium quo sinus clauditur: quod altera parte aliū, quem Smyrnæum vocant, efficit, angustisque cervicibus reliqua extendit. Inde latius abit in peninsulæ faciem: super angustias, hinc Teos, illinc Clazomena: & quia terga jungunt confinio adnexæ muris diversis frontibus diversa maria prospectant. In ipsa peninsula est Smyrna. In sinu Smyrnæo est Hermus amnis, & vrbs Leuca: Extra eum, Phocis Ioniæ vltima.

Æolis. CAP. XIIIX.

PRoxima regio, ex quo ab Æolis incolæ cœpit, Æolis facta, antè Mysia, & quâ Hellepontum attingit

DE SITV ORBIS LIB. I. 41
git Trojanis possidentibus Troas
fuit. Primam urbem à Myrino con-
ditore Myrinam vocant. Sequen-
tem Pelops statuit, victo Oenoma-
reuerfus ex Græcia: Cymen nomi-
navit, pulsis qui habitabant, dux
Amazonum Cyme. Supra, Caycus
inter Eleam decurrit, & Pytanem
illam, quæ Arcesilam tulit, nihil af-
firmantis Academiae clarissimum
antistitem. Tum in promontorio
est Canna opidum, quod præterve-
ctos sinus excipit, non parvus, sed
longè ac molliter flexus, retrahens-
que paulatim oras vsq; ad ima mon-
tis Idæ. Is innox parvis urbibus a-
persus est, quarum clarissima est
Cistena. Gremio interiore campus
Thebe nomine, Adramittion, Asty-
ram, Chrysam opida, eodem, quo
dicta sunt ordine adjacentia conti-
net. In altero latere Antandrum:
Duplex causa nominis jactatur. A-
lij Ascanium Æneæ filium cùm ibi
regnaret, captum à Pelasgis ea se
rede-

redemisse commemorant: Alij ab
ijs putant conditam, quos ex An-
dro insula vis & seditio exegerat.
Hi Antandrum quasi pro Andro; il-
li quasi pro viro accipi volunt. Se-
quenstradus tangit Gargara, & Af-
son, Æolum colonias. Tum sinus
alter Ἀχαιῶν λιμὴν, non longè ab I-
lio littora incuruat, vrbe, bello, ex-
scidioque clarissima. Hic Sigæum
fuit opidum. Hic Achiuorum fuit
bellantium statio. Huc ab Idæo
monte demissus Scamander, & Si-
mois, fama quàm natura maiora flu-
mina. Ipse mons vetere Diuarum
certamine, & iudicio Paridis me-
moratus orientem Solem aliter,
quàm in alijs terris solet aspici, o-
stentat. Namque ex summo vertice
ejus speculantibus, penè à media
nocte sparsi ignes passim micare, &
vt lux appropinquat, ita coire, ac se
conjugere videntur, donec magis
magisque collecti, pauciores subin-
de, & vna ad postremum flamma ar-
deant.

deant. Ea cum diu clara & incendio similis effulset, cogit se, ac rotundat, & fit ingens globus. Diu is quoque grandis, & terris adnexus apparet: deinde paulatim decrefcens, & quanto decrefcit, eò clarior: fugat nouiffimè noctem, & cum die tam Sol factus, attollitur. Extra finum sunt Rhœtea littora, Rhœteo & Dardania claris urbibus: Ajacis tamen sepulchro maximè illustria. Ab his fit arctius mare, nec iam abluit terras, sed rursus diuidens angusto Hellesponti freto, litus obuium findit, facitq; vt iterum terræ, quâ fluit, latera sint.

Bithynia. CAP. XIX.

INterius Bithyni sunt, & Marianidyni: In ora Graiæ vrbes; Abydos, & Lampfacus, Parion, & Priapos. Abydos magni quondam amoris commercio insignis est. Lampfacus Phocæis appellantis nomen ex eo traxit; quòd consulentibus, in quasnam terras potissimum tenderent,

derent, responsum erat, vbi primum fulsisset, ibi sedem capesserent. Tum rursus fit apertius mare Propontis. In id Granicus effunditur, pugna quæ primum inter Persas, & Alexandrum fuit, nobilis. Trans amnem sedet in ceruice peninsulae Cyzicum; nomen Cyzicus indidit, quem à Minyis imprudentibus, cum Colchos peterent, fufum acie cæsumque accepimus. Post Placia, & Scylace, parua Pelasgorum colonia. Quibus à tergo imminet mons Olympus; vt incolæ vocant, Mysius: is flumen Rhyndacum in ea quæ sequuntur emittit. Circa, angues nascuntur immanes, neq; ob magnitudinem modò, sed ob id etiam mirabiles, quòd vbi in alueum eius æstus, Solemque fugerunt, emergunt atq; hiant: superuolantesque aues, quàmuis altè & perniciousiter ferantur, absorbent. Trans Rhyndacum est Daschylos, & quam Colophonij collocauerunt
Myr-

Myrlea. Duo sunt inde modici sinus; Alter sine nomine Cion amplectitur, Phrygiæ haud longe jacentis oportuniſſimum emporium: Alter Olbianos. In promontorio fert Neptuni fanum, in gremio Aſtacon, à Megarenſibus conditam. Deinde priores terræ iterum objacent, exiturique in Pontum pelagi canalis anguſtior. Europam ab Aſia ſtadijs quinque diſterminat Thracius (vt dictum eſt) Boſporus. Iſtis in faucibus opidum, in ore templum eſt: opidi nomen Chalcedon: Auſtor Archias Megarenſium princeps: Templi numen Iupiter, conditore Iaſone. Hinc jam ſeſe ingens Pontus aperit (niſi qua promontoria ſunt) huc atque illuc, longo rectoque limite extensus, ſinuatus cetera. Sed quæ it contra, minus: quæ ad leuam & dexteram abſceſſit, mollibus ſtagijs, donec anguſtos utrinque angulos faciat, inflectitur; ad formam ſcythici arcus, maximè incuruus, breui-

breuibus atrox, nebulosus, raris stationibus, non molli, neque arenoso circumdatus littore, vicinus Aquilonibus, & quia non profundus est, fluctuosus atque feruens. Olim ex colentium sæuo admodum ingenio Axenus; post commercio aliarum gentium mollitis aliquantum moribus, dictus Euxinus. In eo primum Mariandynei urbem habitant, ab Argiuo (vt ferunt) Hercule datam, Heraclea vocitatur. Id famæ fidem adjecit: juxta specus est Acherusia, ad Manes (vt ajunt) peruius, atq; inde extractum Cerberum existimant.

Paphlagonia. CAP. XX.

Tvm Tios oppidum, Milesiorum quidem colonia, sed jam soli gentisq; Paphlagonum. Quorum in littoribus penè medijs, promontorium est Carambis. Citra Parthenius amnis, vrbesq; Sesamus, & Cronna, & à Cytoro Phryxi filio posita Cytoros; Tum Cimolis accoli-

DE SITV ORBIS LIB. I. 47
colitur: & quæ Paphlagoniam finit,
Armine.

Chalybes. CAP. XXI.

CHalybes proximi clarissimas
habent Amyson, & Synopen,
Cynici Diogenis patriam: Amnes
Halyn, & Thermodonta. Secun-
dam Halyn vrbs est Lycasto: à Ther-
modonte campus, in eo fuit The-
miscyrum opidum, fuere & A-
mazonum castra. Ideo Amazonum
vocant. Tibareni Chalybas attin-
gunt; quibus in risu lusuque sum-
mum bonum est. Ultra Tibarenos
Μοσύνοιχοι, turres ligneas subeunt,
notis corpus omne perfigant, pro-
patulò vescuntur, promiscuè con-
cumbunt. Et palàm Reges suffragio
deligunt, vinculisque & artissima
custodia tenent: atque vbi culpam
prauè imperando meruere, inedia
diei totius afficiunt. Cæterùm aspe-
ri, inculti, pernoxij appulsis: dein-
de minus feri. Verùm & hi in con-
ditis

ditis moribus, Macrocephali, Discheri, Buxedi. Raræ vrbes: Cerasus & Trapezus maximè illustres. Inde is locus est, vbi finem ductus à Bosporo tractus accipit, atque inde se in sinu aduersi littoris flexu attollens, angustissimum Ponti facit angulum. Hic sunt Colchi. Hinc Phasis erumpit. Hic eodem nomine, quo amnis est, à Themistagora Milesio deductum opidum. Hic Phryxi templum, & lucus, fabula vetere pellis aureæ nobilis. Hinc orti montes, longo se iugo, & donec Rhiphæis conjugantur exporrigunt: qui altera parte in Euxinum & Mæotida, & Tanaim: altera in Caspium pelagus obuersi, Ceraunij dicuntur. Iidem aliubi Taurici, Moschi, Amazonici, Caspij, Coraxici, Caucaei, vt alijs alijsq; appositis gentibus, ita alijs alijsq; dicti nominibus. At in primo flexu iam curui littoris opidum est, quod Græci mercatores constituisse, & quia cum

caca

DE SITV ORBIS LIB. I. 49
cæca tempestate agerentur, igna-
ris quæ terra esset, Cygni vox no-
tam dederat, Cygnum appellasse
dicuntur. Reliqua ejus, feræ incul-
tæ, quæ gentes, vasto mari assidentes
tenent, Melanchlæni: *terrestria*, *Sex-*
solita, Coraxi, Phthirophagi, He-
niochi, Achæi, Cercetici. Et jam in
confinio Mæotidis Sindi. In Henio-
chorum finibus, Dioscurias, à Ca-
store & Polluce Pontum cum Iaso-
ne ingressus; Sindos, in Sindorum,
ab ipsis terrarum cultoribus con-
dita est. Obliqua tunc regio, & in
lacum modicè patens, inter Pon-
tum paludem quæ ad Bosporum ex-
currit, quæ duobus alueis in lacum
& in mare profluens, Coroconda-
mam pæninsulam reddit. Quatuor
urbes ibi sunt, Hermonassa, Cepæ,
Phanagoria, & in ipso ore Cimme-
rium. Hac ingressos lacus accipit
longè late quæ diffusus, quæ terras
tangit, incuruo circumdatus litto-
re; quæ mari propior est (nisi ubi a-

D

peri-

90 POMPONII MELAE
peritur) quasi margine obductus,
citra magnitudinem, propè Ponto
similis. Oram quæ à Bosporo ad
Tanaim vsque deflectitur, Mœotic
incolunt, Toreatæ, Arrichi, Phico-
res, & ostio fluminis proximi laxa-
mathæ. Apud eos easdem artes fe-
minæ quas viri exercent, adeò, ut
ne militia quidem vacent. Viri pe-
dibus inhærent, sagittisq̃ depu-
gnant; illæ equestre præliû ineunt.
Nec ferro dimicant, sed quos la-
queis intercepere, trahendo confi-
ciunt. Nubunt tamen, verùm ut
nubiles habeantur, non in ætate
modus est: Nisi qui hostem intere-
mere, virgines manent. Ipse Tanais
ex Rhiphæo monte dejectus, adeò
præcepserit, ut cum vicina flumi-
na, tum Mœotis & Bosporus, tum
Ponti aliqua, brumali rigore du-
rentur; solis æstus hyememq̃; juxtâ
ferens, idem semper, & sublimis
incitatusq̃ decurrat, Ripas ejus
Sauromatæ, & ripis hærentia pos-
sident.

sident. Vna gens, aliquot populi,
 & aliquot nomina. Primi Mœotici
 γυναικονεγατέμυροι: Regna Amazo-
 num: Fœcundos pabulo, ad alia ste-
 riles nudosq̄ue campos tenent Bu-
 dini. Geloni urbem ligneam habi-
 tant. Iuxta Thyrsagetæ Turcæq̄ue
 vastas silvas occupant, alunturq̄ue
 venando. Tum continuis rupibus,
 latè aspera & deserta regio ad A-
 rymphæos vsque permittitur: His
 justissimi mores. Pro domibus ne-
 mora, alimenta baccæ, & maribus
 & fœminis nuda sunt capita. Sacri
 itaque habentur, adeoq̄; ipsos ne-
 mo de tam feris gentibus violat, vt
 alijs quoque ad eos confugisse, pro
 asylo sit. Ultra surgit mons Ri-
 phæus, ultraq̄ue eum jacet
 ora, quæ spectat O-
 ceanum.

POMPONI MELAE
DE SITU
ORBIS

LIBER SECVNDVS.

Scythia Europæa. CAP. I.

SI Æ in nostrum mare Tanaimque vergentis, quem dixi, finis ac situs est. At per eundem amnem in Mæotida remeantibus, ad dexteram Europa est, modo sinistro lateri innauigantium apposita, ac Rhiphæis montibus (nam & huc illi pertinent) proxima: Cadentes assidue niues adeo inuia efficiunt, vt ultra ne visum quidem intendentium admittant. Deinde est regio ditis admodum soli, inhabitabilis tamen: quia Gryphi feruum & pertinax ferarum genus, aurum terra penitus egestum mirè amant

E- mant, mireque custodiunt, & sunt infesti attingentibus. Hominum primi sunt Scythæ: Scytharumque, queis singuli oculi esse dicuntur, Arimaspi. Ab eis Eshedones usque ad Mæotida. Hujus flexum Hyrgis amnis secatur. Agathyrsi & Sauromatæ ambiunt: quia pro sedibus plaustra habent, dicti Hamaxobitæ. Obliqua tunc ad Bosporum plaga excurrens, Ponto ac Mæotide includitur. In paludem vergentia Satarchæ tenent. In Bosporum Cimmericum opida, Myrmecion, Panticapæum, Theodosia, Hermisium. In Euxinum mare, Taurici: super eos, sinus portuosus, & ideo καλὸς λιμὴν appellatus, promontoriis duobus includitur. Alterum, κριῶν μέτωπον vocant, Carambico, quod in Asiæ diximus parte aduersum: Parthenion alterum. Opidum adjacet Cheronesus, à Diana (si credatur) conditum, & Nymphæo specu, quod in

54 P O M P O N I I M E L A E
arce ejus Nymphis factatum est,
maximè illustre. Subitum ripam
mare, & donec quinque milia passuum
um absit à Mæotide, refugientia us-
que subsequens littora, quæ Satar-
che & Taurici tenent, peninsulam
reddit. Quod inter paludem
& sinum est, Taphræ nomina-
tur. Sinus Carcinites. In eo urbs
est Carcine: quam duo flumina,
Gerros & Hypacyris, vno ostio ef-
fluentia attingunt: verùm diversis
fontibus, & aliunde delapsi. Nam
Gerros inter Basilidas & Nomadas
euoluitur. Sylvæ deinde sunt, quas
maximas hæ terræ ferunt, & Panti-
capes, qui Nomadas Georgosque
distinguit. Terra tum longè di-
stanta excedens, tenui radici littori
adnectitur. Post spaciola modicè,
paulatim se ipsa fastigat, & quasi in
mucronem longa colligens latera,
facie positiensis alleceta est. Achil-
les infesta classe mare Ponticum in-
gressus, ibi ludicro certamine cele-
brasse

brasse victoriam, & cum ab armis
 quies erat, se ac suos cursu exercita-
 uisse memoratur. Ideo dicta est
 Δεῦρο Ἀξιλλεῖο. Tum Boryste-
 nes gentem sui nominis abluit, in-
 ter Scythiæ amnes amœnissim⁹ tur-
 bidis aliis, liquidissimus defluit,
 placidior quam ceteri, potariq; pul-
 cherrimus. Alit lætissima pabula
 magnosque pisces, quibus & opti-
 mus sapor, & nulla ossa sunt. Longè
 venit, ignotisq; ortus è fontibus,
 quadraginta dierum iter alueo
 stringit: tantoque spacio nauigabi-
 lis, secundum Borysthenida & Olbi-
 da Græca opida egreditur. Calli-
 pidas Hypanis includit: ex grandi
 palude oritur, quam Matrem ejus
 accolæ appellant: & diu, qualis na-
 tus est, defluit: tandem non longè
 à mari, ex paruo fonte cui Exampeo
 cognomen est, ad eò amaras aquas
 accipit, vt ipse quoque jam sui dissi-
 milis & non dulcis hinc defluat. A-

xiaces proximus intra Callipidas Axiacasq; descendit. Hos ab Istricis Tyra separat, surgit in Neuris: quâ exit, sui nominis opidum attingit. At ille qui Scythiæ populos à sequentibus dirimit, apertis in Germania fontibus, alio quàm desinit, nomine exoritur. Nam per immania magnarum gentium diu Danubius est: Deinde aliter appellantibus accolis, Ister fit: acceptisq; aliquot amnibus, ingens jam, & eorum qui in nostrum mare decidunt, tantum Nilo minor, totidem quot ille ostiis, sed tribus tenuibus, reliquis nauigabilibus, effluit. Ingenia cultusq; gentium differunt. Essedones funera parentum læti, & victimis, ac festo coitu familiarium celebrant. Corpora ipsa laniata, & cæsis pecorum visceribus immista epulando consumunt. Capita ubi fabrè expoliuere, auro cincta propoculis gerunt. Hæc sunt apud eos ipsos pietatis vltima officia. Agathyr.

thyrsi ora, artusque pingunt: ut qui-
 que maioribus præstant: ita magis
 vel minus: cæterum iisdem omnes
 notis, & sic ut ablui nequeant. Sar-
 matae auri & argenti, maximarum
 pestium ignari, vice rerum, com-
 mercia exercent. Atque ob sævæ
 hyemis admodum assiduae, demersis
 in humû sedibus, specus aut suffossa
 habitant, totum braccati corpus: &
 nisi qua vident, etiã ora vestiti. Tau-
 ri Iphigeniæ, & Orestis aduenta ma-
 ximè memorati: immanes sunt mo-
 ribus immanèq; famã habent, sole-
 re pro victimis aduenas cædere. Ba-
 silidis ab Hercule, & Echidna, gene-
 ris principia sunt: mores regij, ar-
 matantum sagittæ. Vagi Nomades //
 pecorum pabula sequuntur, atq; ut //
 illa pecori durant, ita diu statam se- //
 dem agunt. Colunt Georgi, exer-
 centque agros. Axiacæ furari quid
fit, ignorant: ideoq; nec sua custo-
diunt, nec aliena contingunt. In-
terius habitantium ritus asperior,

58 POMPONII MELAE
& incultior regio est. Bella cædes-
que amant, mosque est bellantibus,
cruorem ejus, quem primum inte-
remerunt, ipsis è vulneribus bibe-
re. Ut quisque plures interemerit,
ita apud eos habetur eximius. Cæ-
terum expertem esse cædis, inter
opprobria vel maximum. Ne fœ-
dera quidem incruenta sunt. Sau-
ciant se qui paciscuntur, exemtum-
que sanguinem, ubi permiscuere,
degustant. Id putant mansuræ fidei
pignus certissimum. Inter epulas,
quot quisque interfecerit referre,
lætissima & frequentissima mentio:
binisque poculis, qui plurimos retu-
lere, perporatis, interlocantur: is
honus præcipuus est. Pocula, ut
Essedones parentum, ita inimicissi-
morum capitibus expoliunt. Apud
Anthropophagos ipsæ etiam epulæ
visceribus humanis apparantur.
Geloni, hostium cutibus equos se-
que velant. Illos reliqui corporis;
se capitum. Melanchlænis atrave-
stis,

DE SITV ORBIS LIB. II. 59
stis, & ex ea nomen. Neuris statum
singulis tempus est, quo si velint, in
lupos, iterumque in eos qui fuere,
mutentur. Mars omnium Deus.
Et pro simulacris enses & tentoria
dedicant, hominesque pro victimis
feriunt. Terræ latè patent, & ob
excedentia ripas suas plerumq; flu-
mina, nusquam non ad pabula fer-
tiles: Alicubi vsque adeo steriles
ad cetera, vt qui habitant, lignorum
egentes, ignes ossibus alant.

Thracia. CAP. II.

His Thracia proxima est, eaque à
Pontici lateris fronte vsque in
Illyricos penitus immissa, quâ late-
ra agit, Istro pelagoque contingi-
tur. Regio nec cælo læta, nec solo:
&, nisi quâ mari propior est, infœ-
cunda, frigida, eorumque, quæ se-
runtur, malignè admodum patiens.
Rarò vsquam pomiferam arborem,
vitem frequentius tolerat: sed nec
ejus quidem fructus maturat ac mi-
tigat,

tigat, nisi vbi frigora objectu frondium cultores arcuere. Viros benignius alit, non ad speciem tamen: nam & illis asper atque indecens corporum habitus est, cæterum ad ferociam, & numerum, vt multi immitesque sint, maximè ferax. Paucos amnes qui in pelagus euadunt, verùm celeberrimos Hebrum, Neston, & Strymona emitit. Montes interior attollit, Hæmon & Rodopen, & Orbelon, sacris Liberi patris, & cœtu Mænadum, Orpheo primum initiante, celebratos. Equibus Hæmus in tantum altitudinis abit, vt Euxinum, & Adriã ex summo vertice ostendat. Vna gens Thraeces habitant, alijs alijsque præditi & nominibus, & moribus: quidam feri sunt, & ad mortem paratissimi, Getæ vtique: id varia opinio perficit. Alij redituras putant animas obeuntium: Alij etsi non redeant, non extingui tamen, sed ad beatiora transire. Alij emori quidem, sed

id

DE SITY ORBIS LIB. II. 61
id melius esse, quàm viuere. Itaque
lugentur apud quosdam puerperia,
natiq̄ue deflentur: Funera contrà
festa sunt, & veluti sacra, cantu, lu-
suq̄ue celebrantur. Ne feminis qui-
dem segnis est animus: super mor-
tuorum virorum corpora interfici,
simulq̄ue sepeliri, votum eximium
habent: & quia plures simul singulis
nuptæ sunt, cuius id sit decus; apud
iudicatuos magno certamine affe-
ctant: *moribus datur.* Estq̄ue maxi-
mè lætum, cum in hoc contenditur,
vincere. Mœrent aliæ vocibus, &
cum acerbissimis planctibus effe-
runt. At quibus consolari eas ani-
mus est; arma, opesq̄ue ad rogos
deferunt, paratiq̄ue (vt diditant)
cum fato jacentis, si detur in ma-
nus, velpacisci, vel decernere: v-
bi nec pugnae, nec pecuniæ locus
sit, mœrendo minus profici. Nup-
turae virgines non à parentibus vi-
ris traduntur, sed publicè aut locan-
tur ducendæ, aut veniunt. Vtrum

62 P O M P O N I I M E L A E

fiat ex specie & moribus causa est. Probæ formosæque in precio sunt: ceteras qui habeant, mercede quæruntur. Vini vsus quibusdam ignotus est: epulantibus tamen vbi super ignes quos circumfident, quædam semina ingesta sunt, similis ebrietati hilaritas ex nidore contingit. In littoribus Istro proxima est Istropolis, deducta à Milesiis: deinde Galatis, & Tritonice, & portus Caria, & Tiristris promontorium, quod præteruectos alter Ponti angulus accipit, aduersus Phasiaco, & nisi amplior foret, similis fuit. Hic Bizone motu terræ intercidit. Est portus Crunos: vrbes, Dionysopolis, Odesos, Messembria, Anchialos: & intimo in sinu, atq, vbi Pontus alterum sui flexum angulo finit, magna Apollonia. Recta dehinc ora, nisi quòd media ferme in promontorium, quod Thinniam vocant, exit, & incuruis contra se littoribus obtenditur, urbemque sustinet

stinet Halmidesson, & Phileas, &
 Phinopolim. Hactenus Pontus, de-
 inde est Bosporus, & Propontis. In
 Bosporo, Byzantium: Propontide,
 Selymbria, Perinthus: amnesque
 qui interfluunt Bathynis, Erginus
 & Atyras. Tum Rheso regnata quon-
 dam pars Thraciæ, Byfanthe Samio-
 rum, & ingens aliquando Cypsella.
 Post locus, quem Graij *μαγεῖν τεῖ-
 χος* appellant, & in radice magnæ
 peninsulæ sedens Lysimachia. Ter-
 ra quæ sequitur, nusquam lata, atq;
 hic arctissima inter Hellespontum,
 Ægæumque procurrit. Angustias
 Isthmon, frontem ejus Mastusiam,
 totam Chersonesum appellant. Ob
 multa memorabilis est. In ea flu-
 men Ægos, naufragio classis Atticæ
 insigne. Est & Abydo objacens Se-
 stos, Leandri amore pernobilis. Est
 & regio in qua Persarum exercitus,
 diuisas Hellesponti pelago terras,
 ausus pontibus jungere (mirum at-
 que

que ingens facinus) ex Asia in Græciam pedes, & non nauigata maria transgressus est. Sunt Protefilai ofsa consecrata delubro. Est & portus Cœlos, Atheniensibus & Lacedæmonijs nauali acie decernentibus, Laconicæ classis signatus exscidio. Est Cynossema, tumulus Hecubæ; siue ex figura canis, in quam conuersa traditur; siue ex fortuna in quam deciderat, humili nomine accepto. Est Macidos, est Eleus, quæ finit Hellespontum. Ægæum statim pelagus vastè longum littus impellit, summotasque terras hinc ad promontorium quod Sunium vocatur, magno ambitu, mollique circumagit. Ejus tractum legentibus, præuectisque Mastusiam, tum sinus intrandus est, qui alterum Chersonesi latus abluens, longo muro Macrutichus includitur, & ex fluuio quem accipit, Melas dictus, duas vrbes amplectitur, Alopecone sum, & in altero Isthmi litore sitam

Car-

DE SITV ORBIS LIB. II. 65
Cardiam. Eximia est Ænos, ab Æ-
nea profugo condita. Circa He-
brum Cicones. Trans eundem Do-
riscos, vbi Xerxem copias suas, quia
numero non poterat, spacio men-
sum ferunt. Deinde promontorium
Serrium, ex quo canentem Orphea,
secuta narrantur nemora, & Zone.
Tum Scœnos fluuius, & ripis ejus
adjacens Maronia. Regio vltior
Diomedem tulit, immanibus equis
mandendos solitum objectare ad-
uenas, & iisdem ab Hercule obje-
ctum. Turris, quam Diomedis vo-
cant, signum fabulæ remanet, & vrbs
quam soror ejus suo nomine nomi-
navit, Abdera: sed ea magis id me-
morandum habet, quòd Democri-
tum Physicum tulit, quam quòd ita
condita est. Ultra Nestos fluit, in-
terque eum & Strymona, vrbes sunt
Philippi, Apollonia, Amphipolis.
Inter Strymona, & Athon, Stagiros
clara alumno, & portus Capru, vrbs
Acanthos, & Oesyra. Inter Athon
&

66 P O M P O N I I M E L A E
& Pallenem, Cleona & Olynthos.
Strymon (sicut diximus) amnis est,
longeque ortus, & tenuis, alienis
subinde aquis fit amplior, & ubi non
longè à mari lacum fecit, majore,
quam venerat, alveo erumpit. A-
thos mons est adeò elatus, vt cre-
datur altius quam unde imbres ca-
dunt, surgere. Capit opinio fidem,
quia de aris, quas in vertice susti-
net, non abluitur cinis, sed quo re-
linquitur aggere, manet. Ceterum
non promontorio, vt alij, verum
totus est, totoque longè dorso pro-
cedit in pelagus: quâ continenti ad-
hæret, à Xerxe in Graios tendente
per fossus transnavigatusque, & fa-
ctus freto nauigabili peruius. Ima-
ejus tenent parvæ Pelasgorum co-
loniæ. In summo fuit opidum A-
croathon, in quo (vt ferunt) dimi-
dio longior, quàm in alijs terris, æ-
tas habitantium erat. Pallene so-
li tam patentis, vt quinque urbium
sedes sit atque ager, tota in altum
abit

DE SITU ORBIS LIB. II. 67
abit, angusta satis vnde incipit. Ibi
est Potidæa. At vbi latius patet,
Mende, Scioneque referendæ: illa
ab Eretrijs; hæc ab Achiuis capto I-
lio remeantibus, posita.

Macedonia. CAP. III.

Tot Macedonum populi, quot
urbes habitant: quarum Pellam
maximè illustrem alumni efficiunt,
Philippus Græciæ domitor, Alexan-
der etiam Asiæ. In littore flexus Me-
cybernæus inter promontoria Der-
rin & Canastreum, & portum, qui
Copos dicitur: vrbes Toronen &
Physcellam, atque vnde ipsi nomen
est, Mecybernam incingit. Cana-
streo promontorio Scione proxi-
ma est, Mecybernæus autem in me-
dio quâ terra dat gremium, modicè
in littora ingreditur. Cæterùm lon-
gis in altum immisissis lateribus, in-
gens hinc Thermaicus sinus est. In
eum Axius per Macedonas, & jam
per Thessalos Peneus excurrit. Ante
Axium

68 POMPONII MELAE

Axiu Thessalonice est: inter v-
 tranque Cassandria, Cydna, Aloros,
 Ichne: à Peneo Sepias, Cordynia,
 Melibœa, Castanea, pares ad famã,
 nisi quòd Philoctetes alumnus Me-
 libœam illuminat. Terræ interio-
 res claris locorum nominibus insi-
 gnes, pene nihil ignobile ferunt.
 Hinc non longè est Olympus, hic
 Pelion, hic Ossa, montes Gigantum
 fabula belloq; memorati: hic Mu-
 sarum parens domusq;, Pieria: hic
 nouissimè calcatum Graio Herculi
 solum, saltus Oeteus: hic sacro ne-
 more nobilia Tempe: hic Libethra,
 carminumq; fontes objacent. Tum
 jam vaste & multum prominens
 Græcia, & dum Myrtoum pelagus
 attingat, à Septentrione in meri-
 diem vecta quã Sol oritur, Ægæis;
 quã occidit, Ioniis fluctibus obja-
 cet: ac proximè spaciota est, Hellas
 nomine: grandi fronte procedit:
 mox mari vtroque, sed Ionio magis,
 latera ejus intrante, donec quinq;
 milia

DE SITV ORBIS LIB. II. 69
milia passuum patens mediâ fermè
propè inciditur. Deinde rursus
terris huc se & illuc, verum in Ioni-
um mare magis, expandentibus
progressisq; in altum, non tam latè,
quàm cœperat; ingens tamen ite-
rum & quasi peninsula, extenditur,
vocaturque Peloponnesos, ob sinus
& promontoria, queis vt fibris, lit-
tora ejus incisa sunt: simul quod te-
nui termitè in latû effunditur, pla-
tani folio simillima. A Macedonia
prima est Thessalia: deinde Magne-
sia, Phthiotis: in Græcia Doris, Lo-
cris, Phocis, Bœotis, Attis, Megaris,
sed omnium Attis clarissima. In Pe-
loponeso Argolis, Laconice, Messe-
nia, Achaja, Elis, Arcadia: vltrâ Æ-
tholia, Acarnania, Epiros vsque in
Adriam. De locis, atque vrbibus,
quæ mare non abluit, hæc maxime
memoranda sunt: In Thessalia La-
rissa: *aliquando Iolcos*. In Magnesia
Antron: in Phthiotide Phthia: in
Dori-

Doride Pindus, & juxtà situm Eri-
 neon: in Locride Cynos & Callia-
 ros: in Phocide Delphi: & mons
 Parnassus, & Apollinis fanum atq;
 oraculum: in Bœotia Thebæ, & Cy-
 thæron, fabulis carminibusque ce-
 leberrimus: in Attide Eleusin Cere-
 ri consecrata: & clariores, quàm vt
 indicari egeant, Athenæ. In Mega-
 ride vnde regioni nomen est, Mega-
 ra: at in Argolide Argos & Mycenæ,
 & templum Iunonis, vetustate & re-
 ligione percelebre. In Laconide
 Therapne, Lacedæmon, Amyclæ,
 mons Taygetus. In Messenia Mes-
 sene, & Methone. In Achaja atque
 Elide quondam Pisæ Oenomai, Elis,
 & numen delubrumque Olympij Iou-
 nis, certamine Gymnico, & singulari
 sanctitate; ipso quidem tamen si-
 mulacro, quod Phidiæ opus est, ma-
 ximè nobile. Arcadium Pelopon-
 nesiacæ gentes vndique incingunt.
 In ea sunt vrbes, Psophis, Tenea, &
 Orchomenon: montes, Pholoe, Cyl-
 lenius,

DE SITV ORBIS LIB. II. 71
lenius, Parthenius, Mænalus: flumi-
na, Etymanthus, & Ladon. In Æto-
lia Naupactos, in Acarnania Stratos,
opida. In Epiro Dodonæi Iouis tem-
plum: & fons ideò sacer, quòd cùm
sit frigidus, & immerfas faces, sicut
cæteri, extinguat; vbi sine igne pro-
cul admouentur, accendit. At cùm
littora leguntur, à promontorio Se-
piade per Demetrium & Boion,
Phtheleon, & Echinon ad Pagaseum
sinum cursus est. Ille urbem Paga-
sam amplexus, amnem Sperchion
accipit: & Aphetæ, quia Minyæ Col-
chida petentes inde Argo nauem
soluere, memoratur. Ab eo ad Su-
nium tendentibus illa prænauigan-
da, Malyacus & Opuntius, grandes
sinus, & in his cælorum etiam La-
conum trophæa, Thermopylæ, O-
pus, Scarphia, Cnemides, Alope,
Anthedon, Larymna: Aulis, Aga-
memnoniæ Grajorumque classis in
Trojam conjurantium itatio: Mara-
thon magnarum multarumque vir-
tutum

tutum testis, jam inde à Theseo Per-
 farum maxima clade pernotus :
 Rhamnus parua, illustris tamen,
 quòd in ea fanum est Amphiarai,
 & Phidiaca Nemesis. Thoricos, &
 Brauron olim vrbes jam tantum
 nomina. Sunium promontorium
 est, finitque id littus Hellados, quod
 spectat ad Orientem, Inde ad Meri-
 diem terra conuertitur vsq; ad Me-
 garam Atticæ, vt modò latere, ita
 nunc fronte pelago adiacens. Ibi
 est Piræus Atheniensium portus :
 Scyronia saxa, sæuo quondam Scy-
 ronis hospitio etiam nunc infamia.
 Megarensium tractus Isthmon at-
 tingit, hoc illi cognomen est, quia
 quinque milium spacio Egæum ma-
 re ab Ionio submouens, angusto tra-
 mite Helladi Peloponneson anne-
 xit. In eo est opidum Cenchreæ,
 fanum Neptuni : ludis, quos Isthmi-
 os vocant, celebre : Corinthos, o-
 lim clara opibus, post clade notior,
 nunc Romana colonia, ex summa
 arce,

arce, quam Acrocorinthon appell-
 ant, maria vtraque contuens. Pe-
 loponnesi oram (sicut diximus) si-
 nus & promontoria lacerant: ab
 Oriente Bucephalos & Cherson-
 sus, & Scyllæon: ad Meridiem Ma-
 lea, Tænaros, Acritas, Ichthys ad
 vesperum, Chelonates, & Araxos.
 Habitant ab Isthmo ad Scyllæon E-
 pidaurij, Æsculapij templo inclyti,
 & Trœzenij, fide societatis Atticæ
 illustres: portus Saronicus, & Sche-
 nitas & Pagonus. Opida autem E-
 pidaurus, & Trœzen, & Hermiona
 his littoribus apposita sunt. Inter
 Scyllæon, & Maleam Argolicus. In-
 ter hanc & Tænaron Laconicus.
 Hinc ad Acritam Asinæus. Inde ad
 Ichthyn Cyparissius. In Argolico
 sunt notissimi Erasinus, atq; Ina-
 chus, & notum opidum Lerne. In
 Laconico Gythius, & Eürotas. In
 ipso Tænaro Neptuni templum, &
 specus, illi quem in Ponto Acheru-
 sium diximus, facie & fabula simi-

E lis.

74 POMPONII MELAE
lis. In Asinæo flumen Pamissum. In
Cyparissio Alpheus: nomen dede-
re vrbes in littore sitæ hinc Cypa-
rissus; illinc Asine. Messenij, Py-
lijq; terras colunt, & ipsa pelago
Pylos adjacet. Cyllene, Callipolis,
Patræ, oram illam tenent, inquam
Chelonates, & Araxos excurrunt:
sed Cyllene, quod Mercurium ibi
natum arbitrantur, insignis. Rhion
deinde (maris id nomen est) angu-
ste, & velut falce, lacus ore frequen-
ti incidens, inter Ætolos, & Pelo-
ponnesiacos vsque ad Isthmon ir-
rumpit. In eo ad Septentrionem
spectare littora incipiunt. In his
est Egion, & Egira, & Oluros, &
Sicyon: at in aduersis Pagæ, Creu-
sis, Anticyra, Oeanthia, Cyrrha, &
notior aliquanto nomine Calydon,
& Euenos. Extra Rhion in Acarna-
nia maximè clara sunt opidum Leu-
cas, flumen Achelous: In Epiro ni-
hil Ambracio sinu nobilius est: fa-
git sinus, qui angustis faucibus, &
quæ

DE SITV ORBIS, LIB. II. 75
quæ minus mille passibus pateant,
grande pelagus admittit. Faciunt
vrbes quæ assidunt, Actium, Argi,
Amphilochij, Ambracia, Æacida-
rum regia, Pyrrhiq;: Buthroton ul-
trà est. Deinde Ceraunij montes:
ab ijs flexus in Adriam. Hoc mare
magno secessu littorum acceptum,
& vastè quidem in latitudinem pa-
tens, quâ penetrat tamen vastius,
Illyricis vsq; Tergestum, cætera Gal-
licis, Italisq; gentibus cingitur. Par-
thini, & Daffaretæ, prima ejus te-
nent, sequentia Taulantij, Enche-
leæ, Phæaces: deinde sunt quos pro-
priè Illyricos vocant. Tum Pyræi,
& Liburni, & Istria. Urbium prima
est Oricum, secunda Dyrrhachium,
Epidamnos ante erat. Romani no-
men mutauere, quia velut in da-
mnum ituris, omen id visum est.
Ultrà sunt Apollonia, Salona, Iade-
ra, Naronæ, Tragurium, sinus Pola-
ticus & Pola; quondam à Colchis
(vt ferunt) habitata, *in quantum res*

transseunt, nunc Romana colonia. Amnes autem Æas & Naro, & alius ab eo, qui jam dictus est Ister: sed Æas secundum Apolloniam, Naro inter Pyræos & Liburnos; per Istros Ister emittitur. Tergestum intimo in sinu Adriæ situm finit Illyricum.

Italia. CAP. IV.

DE Italia magis quia ordo exigit, quàm quia monstrari eget, pauca dicentur: nota sunt omnia. Ab Alpibus incipit in altum excedere, atq; ut procedit, mediam se perpetuo Apennini montis jugo attollens, inter Adriaticum & Thuscum; siue, ut aliter eadem appellantur, inter Superum mare & Inferum excurrit, diu solida. Verùm ubi longè abijt, in duo cornua scinditur, respicitq; altero Siculum pelagus, altero Ionium: tota angusta, & alicubi multo, quam vnde cœpit, angustior. Interiora ejus aliæ, aliæq; gentes habitant. Sinistra parte Carni, & Veneti colunt togatam Gal-

Galliam. Tum Italici populi, Picentes, Frentani, Dauni, Appuli, Calabri, Salentini. Ad dexteram sunt sub Alpibus Ligures, sub Apennino Hetruria. Post Latium Volsci, Campani, & super Lucaniam Brutij. Urbium quæ procul à mari habitantur opulentissimæ sunt, ad sinistram Patauium Antenoris, Mutina, & Bononia, Romanorum coloniarum. Ad dexteram Capua à Tuscis, & Roma quondam à pastoribus condita, nunc si pro materia dicatur, alterum opus. At in oris proxima est à Tergeste Concordia. Interfluit Timauus, nouem capitibus exurgens, vno ostio emissus. Deinde Natiso non longè à mari dittem attingit Aquileiam: ultra est Altinum. Superiora latè occupat litora Padus. Namq; ab imis radiibus Vesuli montis exortus, paruis se primùm fontibus colligit, & aliquatenus exilis ac macer, mox alijs amnibus adeò augetur atq; alitur,

vt se per septem ad postremum o-
 stia effundat. Vnum de ijs magnum,
 Padum appellant: inde tam citus
 profilit, vt discussis fluctibus diu
 qualem emisit vndam agat, suumq;
 etiam in mari alueum seruet, donec
 eum ex aduerso littore Istriæ eodē
 impetu profluens Ister amnis exci-
 piat. Hac re per ea loca nauiganti-
 bus, quā vtrinq; amnes eunt, inter
 marinas aquas dulcium haustus est.
 A Pado ad Anconam transitur Ra-
 uenna, Ariminum, Pisaurum, Fa-
 nestris colonia, Senegallia, flumen
 Metaurus, atque Æsis, & illa in an-
 gusto illorum duorum promonto-
 riorum ex diuerso coeuntium, in-
 flexi cubiti imagine sedens, ac ideò
 à Graijs dicta Ancon, inter Gallicas
 Italicasq; gentes quasi terminus in-
 terest. Hanc enim prægressos Pice-
 ni littora excipiunt: in quibus Nu-
 mana, Potentia, Claterna, Cupra
 vrbes: Castella autem Firmum, A-
 dria, Truentum: id à fluuio, qui præ-
 terit,

terit, ei nomen est. Ab eo Samnites maritima tenent ad Aterni fluminis ostia. Vrbes Bucara & Histonium. Dauni autem Tefernum amnem, Cliterniam, Larinum, Theanum, opida: montemq; Garganum. Sinus est continuò Appulo littore incinctus, nomine Vrias, modicus spacio, pleraque asper accessu. Extrà, Sypuntum, vel vt Graij dixerent, Sipyns: & flumen, quod Canusium attingens, Aufidum appellant. Pòst Barium, Egnatia, & Ennio ciue nobiles Rudia: & in calabria Brundisium, Valetium, Lupia, Hydrus mons, tum & Salentini campi, & Salentina littora, & vrbs Graia, Calipolis: Hucusq; Adria, hucusq; Italiae latus alterù pertinet. Frons eius in duo quidem se cornua (sicut suprà diximus) scindit, cæterum mare, quod inter vtraque admisit, tenuibus promontorijs semel iterumq; distinguens, non vno margine circuit, nec diffusum patensq;

80 POMPONI MELAE
sed per sinus recipit. Primus Tarentinus dicitur, inter promontoria Salern, & Lacinium, in eoq; sunt Tarentus, Metapontum, Heraclea, Croto, Turium. Secundus Scyllaceus, inter promontoria Lacinium, & Zephyrium, in quo est Petilia. Cæcinum, Scyllaceum, Mistra. Tertius inter Zephyrium, & Brutium, Consilinum, Cauloniam, Lœrosq; circumdat. In Brutio sunt, Columna regia, Rhegium, Scylla, Taurianum, & Metaurum. Hinc in Thuscum mare deflexus est, & ejusdem terræ latus alterum Terina, Hipponunc Vibon, Temesa, Clampetia, Blanda, Buxentum, Velia, Palinurus, olim Phrygii gubernatoris, nunc loci nomen, Pæstanus sinus, Pæstum opidum, Silarus amnis, Picentia, Petræ quas Sirenes habitavere. Mineræ promontorium, optima Lucaniæ loca, Sinus Puteolanus, Surrentium, Herculanzum, Vesuvij montis aspectus, Pompeij, Nea-

Neapolis, Puteoli, Lacus Lucrinus,
 & Auernus, Baiæ, Missenum, id nunc
 loci, aliquando Phrygij militis no-
 men, Cumæ, Linternum, Vultur-
 nus amnis, Vulturnum opidum, a-
 mœna Campaniæ littora, Sinuessæ,
 Liris, Minturnæ, Formiæ, Fundi,
 Tarracina, Circes domus aliquan-
 do Circeij. Antium, Aphrodisium,
 Ardea, Laurentum. Ostia citra Ti-
 berim in hoc latere sunt. Ultra Pyr-
 gi, Anio, Castrum nouum, Graui-
 scæ, Cossa, Telamon, Populonia,
 Cecina, Pisæ, Hetrusca & loca, &
 nomina. Deinde Luna, Ligurum &
 Liguria, & Genua, Sabatia, & Al-
 bigaunum. Tum Paulon, & Varus
 flumina, vtraq; ab Alpibus delapsa
 Sed Varus quia Italiam finit, ali-
 quanto notior. Alpes ipsæ ab ijs
 littoribus longè, lateque diffusæ,
 primò ad Septemtrionem magno
 gradu excurrunt: deinde vbi Ger-
 maniam attigerunt, verso impetu
 in Orientem abeunt, diremtisque

83 POMPONII MELAE
populis immanibus, vsque in Thra-
ciam penetrant.

Gallia Narbonensis. CAP. V.

GAllia Lemano lacu, & Geben-
nicis montibus in duo latera
diuisa, atque altero Thuscum pela-
gus attingens, altero Oceanum;
hinc à Varo, illinc à Rheno, ad Py-
renæum vsq; promittitur. Pars no-
stro mari apposita, fuit aliquando
~~Braccata, nunc Narbonensis~~; ma-
gis culta, & magis confita, ideoq;
etiam lætior. Urbium quas habet
opulentissimæ sunt Vasio Vocon-
tiorum; Vienna Allobrogum; Aue-
nio Cauarum, Arecomicorum Ne-
mausus; Tolosa Teñosagum, Se-
cundanorum Arausio; Sextanorum
Arelatæ: Septumanorumq; Blyte-
ra. Sed antestat omneis Atacino-
rum, Decumanorumque colonia,
vnde olim ijs terris auxilium fuit,
nunc & nomen, & decus est Mar-
tius Narbo. In littoribus aliquot
sunt cum aliquibus nominibus lo-
ca:

ca: cæterùm raræ vrbes, quia rari portus, & omnis plaga Austro, atq; Africo exposita est. Nicea tangit Alpes, tangit oppidum Deceatum, tangit Antipolis: Deinde forum Iulij, Octavianorum colonia. Tunc post Athenopolis, & Olbia, & Glanon, & Citharistes, & Halycidon Massiliensium portus, & in eo ipsa Massilia, Hæc à Phocæis oriunda, & olim inter asperas posita; nunc ut pacatis ita dissimillimis tamen vicina gentibus. Mirum quàm facile & tunc sedem alienam ceperit, & adhuc morem suum teneat. Inter eam & Rhodanum maritima Auaticorum stagno affidet fossa Mariana, partem eius amnis navigabili alueo effundit, alioquin litus ignobile est Lapidum (ut vocant) in quo Herculem contra Albionem, & Bergiona Neptuni liberos dimicantem, cum tela defecissent, ab inuocato Ioue adjutum imbre lapidum ferunt: credas pluuisse,

E 6 adeo

34 POMPO'NII MELAE
adeò multi passim , & latè jacent.
Rhodanus non longè ab Istri, Rhe-
niq̄ue fontibus surgit. Deinde Le-
mano lacu acceptus tenet impe-
tum, seque per medium integer a-
gens, quantus venit, egreditur. In-
de contra in Occidente ablatas, a-
liquam diu Gallias dirimit. Pòst cur-
su in Meridiem abducto hác intrat,
accessuq̄ue aliorum amnium jam
grandis, & subinde grandior, inter
Volcas, & Cauaras emittitur. Ultrà
sunt stagna Volcarum, Ledum flu-
men, castellum Latara. Mesua col-
lis incinctus mari pæne vndique, ac
nisi quòd angusto aggere continen-
ti annectitur, insula. Tum ex Ge-
bennis demissus Arauraris juxta A-
gathan, secundum Blyteras Obris
fluit. Atax ex Pyrenæo monte di-
gressus, qua sui fontis aquis venit,
exiguus, vadosusq̄; est, & ingenti
se alioquin alueo tenens, nisi vbi
Narbonem attingit, nusquam na-
uigabilis, sed cùm hybernis intui-
muit

multum imbribus, usque eò solitus in-
 surgere, ut se ipse non capiat. La-
 cus accipit eum Rubresus nomine,
 spaciosus admodum, sed quàm mare
 admittit, tenuis aditu. Ultrà est
 Leucata littoris nomen, & Salsusæ
 fons non dulcibus, sed salioribus
 quàm marinæ sint, aquis defluens.
 Iuxtà campus minuta arundine,
 graciliq̃ue peruiridis, cæterùm sta-
 gno subeunte suspensus. Id manife-
 stat media pars ejus, quæ abscissa
 proximis, velut insula natat, pel-
 liq̃ue se atque attrahi patitur, quin
 & ex ijs quæ ad imum per fossa sunt,
 suffusum mare ostenditur. Unde
 Graiis, nostrisq̃; etiam auctoribus,
 verine ignorantia, an prudentibus
 etiam, mendacij libidine, visum
 est tradere posteris; in ea regione
 piscem è terra penitus erui, qui vbi
 ex alto hucusque penetravit, per
 ea foramina ictu captantium inter-
 fectus extrahitur. Inde est ora Sar-
 donum, & parua flumina Thelis, &

Thicis, vbi accreuerunt perſæua, colonia Ruscino, vicus Eliberri magnæ quondam vr̄bis, & magnarum opum tenue veſtigium. Tum in Pyrenæi promontorio templum Veneris, & in ſinu ſaſſo, Ceruaria ſinis Galliarum.

Hispania. CAP. VI.

PYrenæus primò hinc in Britannicum procurrit Oceanum, tum in terras fronte conuerſus, Hispaniam irrumptit, & minore ejus parte ad dexteram excluſa trahit perpetua latera continuus, donec per omnem prouinciam longo limite immiſſus, in ea littora quæ Occidenti ſunt aduerſa, perueniat. Ipſa Hispania, niſi qua Gallias tangit, pelago vndiq; incincta eſt: vbi illis adhæret, maximè anguſta, paulatim ſe in noſtrum mare & Oceanum extendit, magis, magiſq; latior ad Occidentem abit, ac fit ibi latiffima. Viris, equis, ferro, plumbo, ære, argento, auroq; etiam abundans,

DE SITV ORBIS LIB. II. 87
dans, & adeò fertilis, vt sicubi ob
penuriam aquarum effœta, & sui dif-
similis est, linum tamen aut spar-
tum alat. Tribus autem est distin-
cta nominibus, parsq; ejus Tarraco-
nensis, pars Bætica, pars Lusitania
vocatur. Tarraconensis altero ca-
pite Gallias, altero Bæticiam, Lusi-
taniãque contingens, mari late-
ra objicit nostro, quã Meridiem:
quã Septentrionem spectat, Ocea-
no, illas fluuius Anas separat. & i-
deò Bætica, maria vtraq; prospicit,
ab Occidente Atlanticum, à Me-
ridie nostrum. Lusitania Oceano
tantummodo objecta est, sed late-
tere ad Septentriones, fronte ad
occasum. Urbium de mediterræ-
neis in Tarraconensi clarissimæ fue-
runt Pallantia, & Numantia, nunc
est Cæsaraugusta: in Lusitania, E-
merita, in Bætica, Astigi, Ispalis,
Corduba: at si littora legas, à Cer-
uaria proxima est rupes, quæ in al-
tum Pyrenæum extrudit. Dein Thi-
cis

88 P O M P O N I I M E L A E
cis flumen, ad Rhodam : Clodia-
num ad Emporia. Tum mons Iouis,
cujus partem Occidenti aduersam,
eminentia cautum, quæ inter exi-
gua spacia vt gradus subinde con-
surgunt, Scalas Annibalis appel-
lant. Inde ad Tarraconem parua
sunt opida, Blanda, Illuro, Betullo,
Barcino, Subur, Tholobi : parua
flumina, Betullo juxta Iouis mon-
tem, Rubricatum in Barcinonis lit-
tore. *inter Subur & Tholobin maius.*
Tarraco vrbis est in his oris mariti-
marum opulentissima : Tulcis eam
modicus amnis subit, ingens Ibe-
rus Dertosam attingit. Inde se in
terras pelagus insinuat, & primum
magno impetu admissum mox in
duos sinus promontorio, quod Fer-
rariã vocant, finditur : prior Sucro-
nensis dicitur, major hic & magno
fatis ore pelagus accipiens, & quò
magis penetratur, angustior, Se-
rabim, & Duriam, & Sucronem non
magna excipit flumina: vbes com-

ple-

DE SITV ORBIS LIB. II. 89
plexus; & alias quidem, sed notif-
simas Valentiam, & Saguntum il-
lam, fide & ærumnis inclytam. Se-
quens, Illicitanus Alonem habet, &
Lucentiam, & vnde ei nomen est, Il-
licen. Hic jam terræ magis in altum
eunt, latioremq; , quàm fuerat, Hi-
spaniam faciunt. Verùm ab ijs quæ
dicta sunt, ad principia Baticæ,
præter Carthaginem, quam dux
Pœnorum Astrubal condidit, nihil
referendum est. In illis oris igno-
bilia sunt opida, & quorum mentio
tantùm ad ordinem pertinet. Virgi
in sinu quem Virgitanum vocant.
Extrâ Abdera, Suel, Hexi, Meno-
ba, Malaca, Salduba, Lacippo, Ber-
besul. Aperit deinde angustissi-
mum pelagus, & proxima inter se
Europæ, atque Africæ littora mon-
tes efficiunt, vt initio diximus, co-
lumnæ Herculis Abyla & Calpe: v-
terq; quidem, sed Calpe magis, &
penè totus in mare prominens. Is
mirum in modum concauus, ab ea
par-

parte qua spectat Occasum, mediū ferè latus aperit, atque inde egressis, totus admodum peruius, propè quantum patet specus est. Sinus ultra est: in eoq; Carteia (vt quidam putant) aliquando Tarte-fos, & quam transesti ex Africa Phœnices habitant: atq; vnde nos sumus ex gente ea. Tum Mellaria, & Bello, Besippo vsque ad Iunonis promontorium oram freti occupant. Illud jam in Occidentem & Oceanum obliquo jugo excurrens, atque ei quod in Africa Ampelusi-am esse dixeramus aduersum, qua nostra maria sunt, finit Europen.

Mediterranei maris Insula.

C A P. V I I.

CAdes insula, quæ egressis fretum obuia est, admonet antè reliquas dicere, quam in Oceani litora terrarumque circuitum, vt initio promisimus, oratio excedat. Paucæ sunt in Mœotide (inde enim
vide-

DE SITY ORBIS LIB. II. 91
videtur commodissimum incipere)
neque omnes tamen incoluntur:
nam nec pabula quidem largè fe-
runt. Hac re habitantibus, caro
magnorum piscium sole siccata, &
in puluerem vsque contusa, pro far-
re est. Pauca & in Ponto. Leuce
Borysthenis ostio objecta, parua
admodum, & quòd ibi Achilles situs
est, Achillea cognomine. Non lon-
gè accolitur Aria, quæ Marti sacra-
ta (vt fabulis traditur) tulit aues
cum summa clade aduenientium,
pennas quasi tela jaculantes. Sex
sunt inter Istri ostia, ex iis Peuce no-
tissima & maxima. Thymnias Ma-
riandynorum finibus proxima, vr-
bem habet, qui quia Bithyni inco-
lunt, Bithynida appellant. Contra
Thracium Bosporum duæ parvæ,
paruoq; distantes spacio, & aliquan-
do creditæ, dictæque concurrere, &
Cyanæ vocantur & Symplegades.
In Propontide tantum Proconnesos
habi-

92 P O M P O N I I M E L A E
habitatur. ExtraHellepontum, ea-
rum quæ Asiaticis regionibus adja-
cent, clarissimæ sunt TenedosSigæis
aduersa littoribus & quo dicentur
ordine, ad promontoriū Tauri mō-
tis expositæ, quas quidam dici puta-
uere *Μακάρον*: siue quòd fortunati
admodum cœli soli quæ sunt; siue
quòd eas suo, suorum quæ regnoMa-
car occupauerat. In Troade Les-
bos, & in ea quinque olim opida
Antissa, Pyrrha, Ereffos, Ciraua,
Mitylene. In Ionia Chios, & Samos.
In Caria, Cos. In Lycia, Rhodos.
In illis singulæ sunt iisdem nomini-
bus vrbes. In Rhodo tres quon-
dam erant, Lindos, Camiros, Ialy-
fos: quæ contra Tauri promonto-
rium importunè nauigantibus ob-
jacent, Chelidoniæ nominantur.
In sinu quem maximum Asia recipit
propè medio Cyprus ad Ortum Oc-
casum quæ se immittens, recto iugo
inter Ciliciam Syriam quæ porrigi-
tur:

tur: Ingens; ut quæ aliquando nouem regna ceperit, & nunc aliquot vrbes ferat, quarum clarissimæ Salamis, & Paphos, & quò primùm ex mari Venerem egressam accolæ affirmant, Palæpaphos. Arados etiam in Phænice est parua, & quantum patet tota opidum; frequens tamen, quia etiam super aliena tecta sedem ponere licet: parua & Canopos, Nili ostio, quod Canopicum vocant, obuia est. Menelai gubernator Canobus ibi fortè moriens, nomen insulæ, illa ostio dedit. Pharos Alexandria nunc ponte coniungitur; olim, ut Homericò carmine proditum est, ab eisdem oris cursu diei totius abducta: & si ita res fuit, videri potest conjectantibus in tantum mutatæ causas Nilum præbuisse, dum limum subinde, & præcipuè cum exundaret littori annexens, auget terras, spaciumq; augescens in vicina vada promouet. In
Afri-

Africa contra majorem Syrtim Cu-
teletos: contra minoris promon-
toria Meninx, & Cercinna: contra
Carthaginis sinum, Tarichia & Æ-
gathes, Romana clade memorabi-
les. Plures Europæ littoribus sunt
appositæ. In Ægeon mari prope Thra-
ciam Thasos, imbros, Samothrace,
Scandille, Polyægos, Scyathos, Ha-
lonesos: & quam aliquando, omni-
bus qui mares erant cæsis, tantum
feminæ tenuisse dicuntur, Atho
monti Lemnos aduersa. Pagaseus
sinus Scyathon prospicit, Cicyne-
ton amplectitur. Eubœa ad Meridiẽ
promontorium Gereston & Capha-
reum: ad Septemtrionem Cœneum
extrudit, & nusquam lata, duum mi-
lium spacium habet ubi arctissima
est, cæterum longa, toti que Bœotia
apposita, angusto freto distat à lit-
tore. Euripon vocant rapidum mare
& alterno cursu septies die, ac se-
pties nocte fluctibus inuicem versis,
adeo immodicè fluens, vt ventos
etiam,

etiam, ac plenis velis nauigia frustretur. Aliquot in ea sunt opida, Hestiza, Eretria, Pyrrha, Nefos, Oechalia, verum opulentissima Carystos & Chalcis. In Attide Helene est nota stupro Helenæ, & Salamis excidio classis Persicæ notior. Circa Peloponneson etiam nunc in Ægeo Pityusa, & Ægina Epidaurico littori proxima; Træzenio Calauria inter ignobiles, aliàs leto Demosthenis nobilis. In Myrto, Cythera contra Maleam emissa, & AEnusa contra Acritam. In Ionio Prote, Hyria, Cephalenia, Nericos, Same, Zacynthos, Dulychium, & inter non ignobiles Vlyssis nomine Ithaca maximè illustris. In Epiro Echinades, & Strophades olim Plotæ: contra Ambracium sinum Leucadia, & vicina Adriatico mari Corcyra: hæ Thracum, Grajorumque terris objacent: At interius Melos, Olearos, Ægiala, Cathon, Ios, Thera, Gyaros, Hippuris, Dionysa, Cianos,

nos, Chalcis, Icaria, Pinaria, Nisyros, Lebynthos, Calydnæ, Asine: hæ quia dispersæ sunt, Sporades: ab eis Sicynus, Hypanos, Cythnos, Siphnos, Seriphos, Rhene, Paros, Scyros, Tenos, Myconos, Naxos, Delos, Andros, quia in orbem jacent, Cyclades dictæ sunt. Super eas jam in medio mari ingens, & centum quondam urbibus habitata Crete, ad Orientem promontorium Samonium; ad Occidentem *κεῖν μέτωπον* immittit, nisi major esset, Cypro similis, multis famigerata fabulis, aduentu Europæ, Pasiphaes & Ariadnæ amoribus, Minotauri feritate fatoque, Dædali operibus & fuga, Tali statione atq; morte, maximo tamen eo, quòd ibi sepulti Iouis pæne clarum vestigium sepulcrum est. Cui nomen ejus insculptum esse accolæ ostendunt. Urbium notissimæ Gnosos, Gortyna, Lyctos, Lycastos, Holopyxos, Phaestos,

stos, Cydon, Manethusa, Di&ynnna. Inter colles quòd ibi nutritum Iouem accepimus, fama Idæi montis excellit. Iuxta est Astypalæa, Naumachos, Zephyre, Crise, Gaudos, & quas Musagorus numero tres, vno tamen vocabulo appellant, atque vnde Carpathio mari cognomen est, Carpathos. In Adria Absoros, Celaduse, Absyrtis, Issa, Trucones, Hydria, Electrides, nigra Corcyra, Tragurium, Diomedia, Æstria, Afine, atque vt Alexandria, ita Brundisio adiacens Pharos. Sicilia (vt ferunt) aliquando continens, & agro Brutio annexa: pòst freto maris Siculi abscissa est. Id angustum & anceps alterno cursu modò in Thuscum, modò in Ionium pelagus perfluit, atrox, sæuum, & Scyllæ Charybdisque sæuis nominibus inclutum. Scylla saxum est: Charybdis mare, vtrunque noxium appulsis: ipsa ingens & tribus promontoriis in diuersa procurrens, Græcæ lite-

ra imaginem, quæ Delta dicitur, efficit. Pachynum vocatur quod Græciam spectat: Lilybæum, quod in Africam: Pelorum, quod in Italiam vergens Scyllæ aduersum est: causa nominis Pelorus gubernator ab Annibale ibidem conditus, quem idem vir profugus ex Africa, ac per ea loca Syriam petens, quia procul intuenti videbantur continua esse littora, & non peruium pelagus, proditum se arbitratus, occiderat. Ab eo ad Pachynum ora quæ extenditur Ionium mare attingens, hæc fert illustria: Messanam, Taurominium, Catinam, Megarida, Syracusas, & in ijs mirabilem Arethusam: fons est, in quo visuntur iacta in Alpheum amnem, vt diximus, Peloponnesiaco littori infusum: vnde ille creditur non se consociare pelago, sed subter maria terrasque depressus, huc agere alueum, atq; hic se rursus extollere. Inter Pachynum & Lilybæum Acragas est, Hera-

clea

DE SITU ORBIS LIB. II. 99
clea, & Thermæ. Inter Lilybæum
& Pelorida Panormus, & Hymera.
Interiorius verò Leontini, Centuripi-
num, & Hybla, aliæque complures.
Famam habet ob Cereris templum
Enna, præcipua. Montium Eryx ma-
ximè inemoratur ob delubrum Ve-
neris ab Ænea conditum. Et Ærna
quæ Cyclopas olim tulit, nunc assi-
duis ignibus flagrat. De omnibus
Hymera referendus, quia in media
admodum ortus, in diuersa decur-
rit, scindensq; eam vtrinq; alio ore
in Libycum, alio in Thuscum mare
deuenit. Circa Siciliam in Siculo
freto est Ææ, quam Calypso habi-
tasse dicitur, Africam versus Gau-
los, Melita, Cosura, propius Italiam
Galata, & illæ septem quas Æoli ap-
pellant, Osteodes, Lipara, Didyme,
Phœnicusa, Ericusa, Hiera, & Stron-
gyle, vt Ærna perpetua flagrant i-
gne. At Pithecusa, Leucothea, Æna-
ria, Sinonia, Capræ, Prochyta, Pô-
tia, Pandataria, Phytotonia, Parma-

ria, Italico lateri citra Tyberina ostia obiacent. Ultrà aliquot sunt parua, Dianium, Iginium, Carbania, Virgo, Ilua, Capraria. Duæ grandes, fretoque diuisæ Etrusco, quarum Corsica littori propior inter latera tenuis & longa, præterquam vbi Aleria, & Marianæ coloniae sunt, à Barbaris colitur.

Sardinia Africum pelagus attingens, nisi quòd in Occidentè quàm in Orientem angustius spectat, par & quadrata vndique, & nusquam non aliquanto spaciosior quàm vbi latissima est Corsica. Cæterùm fertilis, & soli quàm cœli melioris, atque vt fœcunda, ita penè pestilens. In ea antiquissimi populorum sunt Ilienses. Urbium antiquissimæ Calaris, & Sulchi. At in Gallia, quas referre conueniat, solæ sunt Stœchades, ab ora Ligurum ad Massiliam vsque dispersæ. Baleares in Hispania contra Tarraconensia littora sitæ, non longè inter se distant, & ex
spa-

spacio suo cognominibus acceptis, maiores minoresque perhibentur. Castella sunt in minoribus Iamno, & Mago: in majoribus Palma, & Potentia coloniarum. Ebusos est regionem promontorii, quod in Sucronensi sinu Ferrariam vocant, eodem nomine urbem habet, frumentis tantum non fecunda, ad alia largior, & omnium animalium quae nocent, adeo expers, ut nec ea quidem quae de agrestibus mitia fiunt, aut generet; aut si inuecta sunt, sustineat. Contra est Colubraria, cuius meminisse succurrit, quod cum scateat multo ac malefico genere serpentum, & sit ideo inhabitabilis, tamen ingressis eam, intra id spacium, quod Ebusitana humo circumsignauerunt, sine pernicie tutam est; iisdem illis serpentibus, qui solent obuios appetere, aspectum eius pulueris, aliudue, procul, & cum pauore fugientibus.

POMPONI MELAE
DE SITU
ORBIS.

LIBER TERTIVS.

Extrema Hispaniae littora. CAP. I.

Dicta est ora nostri maris, dictae Insulae quas amplectitur, restat ille circuitus, quem (vt initio diximus) cingit Oceanus, ingens & infinitum pelagus, & magnis aestibus concitum (ita enim motus ejus appellant) modò inundat campos, modò latè nudat, ac refugit, nec ad alios aliosq; inuicem, neque alternis accessibus nunc in hos, nunc in illos impetu versum: sed vbi in omnia littora, quamuis diuersa, terrarum, insularumque ex medio pariter efusum est, rursus ab illis colligitur in medium, & in semetipsum redit, tanta vi semper immissum, vt vasta etiam flumina retroagat; & aut terrestria depre-

deprehendat animalia, aut marina
 destituat: neq; adhuc satis cogni-
 tum est, anhelitu ne suo id mundus
 efficiat, retractamq; cum spiritu re-
 gerat vndam vndique, si (vt doctio-
 ribus placet) viuum animal est: an
 sint depressi aliqui specus, quò reci-
 proca maria residant, atq; inde se
 rursus exuberantia attollant: an
 luna causas tantis meatibus præbe-
 at, ad ortus certè ejus occasusq; va-
 riantur, neque eodem assiduè tem-
 pore, sed vt illa surgit ac demergi-
 tur, ita recedere atque aduentare
 comperimus. Huc egressos, sequen-
 tesq; ea quæ exeuntibus dextra
 sunt, æquor Atlanticum, & ora Bæ-
 ticæ frontis excipit, quæ nisi quod
 semel iterumq; paululum in semet
 abducitur, vsque ad flumen Anam
 pene recta est: Turduli & Bastuli
 habitant. In proximo sinu portus
 est quem Gaditanum, & lucus quem
 Oleastrum appellant. Tum castel-
 lum Eboræ in littore, & procul à

littore Asta colonia, extrà Iunonis
 ara, templumque est. In ipso mari
 monumentum Geryonis, scopulo
 magis quàm insulæ impositum. Bæ-
 tis ex Tarraconensi regione demis-
 sus, per hanc fere mediam diu, sicut
 nascitur, vno amne decurrit: pòst
 vbi non longè à mari grandem la-
 cum facit, quasi ex vno fonte gemi-
 nus exoritur: quantusq; simplici al-
 ueo venerat, tantus singulis effluit.
 Tum sinus alter, vsq; ad finem pro-
 uinciæ inuēditur, eumq; parua opi-
 da Olitingi, Onoba contingunt. At
 Lusitania trans Anam, quæ mare
 Atlanticum spectat, primùm in-
 genti impetu in altum abit, dein-
 de resistit, ac se magis etiam quàm
 Bætica abducit: quæ prominens, bis
 in semet recepto mari, in tria pro-
 montoria dispergitur. Anæ proxi-
 mum, quia lata sede procurrens,
 paulatim se ac sua latera fastigat,
 Cuneus *ager* dicitur: sequens Sacrum
 vocant: Magnum quod vltterius est.

In

In Cuneo sunt Mirtylis, Balsa, Ossonoba. In Sacro Lacobriga, & portus Annibalis: In Magno Eborac. Sinus intersunt: & est in proximo Salacia: In altero Olyssippo, & Tagi ostium, amnis aurum gemmasque generantis. Ab ijs promontorijs ad illam partem, quæ recessit ingens flexus aperitur. In eoq; sunt Turduli veteres, Turdulorumque opida: amnes autem Monda in medium ferè vltimi promontorij latus effluens, & radices ejusdem abluens Durius. Frons illa aliquandiu rectam ripam habet, deinde modico flexu accepto, mox paulùm eminet: tum reducta iterum, iterumque recto margine jacens, ad promontorium, quod Celticum vocamus, extenditur: totam Celtici colunt, sed à Durio ad flexum Gronij: fluuntq; per eos Auo, Celandus, Nebis, Minius, & cui obliuionis cognomen est, Limia: Flexus ipse Lambriacam urbem amplexus recipit fluuios, fer-

106 POMPONII MELAE
nam & Viam. Partem, quæ promi-
net, Præfamarci habitant: perque
eos Tamaris & Sars, flumina non
longè orta decurrunt. Tamaris se-
cundum Arotebrarum portum. Sars
juxta turrem Augusti titulo memo-
rabilem: cætera super Tamarici,
Nerijq; incolunt in eo tractu vlti-
mi. Hætenus enim ad Occiden-
tem versa littora pertinent: deinde
ad Septentriones toto latere terra
conuertitur à Celtico promonto-
rio ad Scythicum vsque. Hinc per-
petua ejus ora, nisi vbi modici re-
cessus, ac parua promontoria sunt,
ad Cantabros penè recta est. In
ea primum Artabri sunt, etiam
nunc Celticæ gentis: deinde A-
ltures. In Artabris sinus ore an-
gusto admissum mare non angusto
ambitu excipiens Adrobicum vr-
bem, & quatuor amnium ostia in-
cingit: duo etiam inter accolentes
ignobilia sunt: per alia duo Mea-
rus exit, & Narius ad Libuncam. In
Astu-

Asturum littore Noëga est opidum, & tres aræ, quas Sestianas vocant, in peninsula sedent, & sunt Augusti nomine sacræ, illustrantq; terras antè ignobiles. At ab eo flumine, quod Saliam vocant, incipiunt oræ paulatim recedere, & latæ adhuc Hispaniæ magis magisque spacia contrahere, vsque adeò semet terris angustantibus, vt earum spaciū inter duo maria dimidio minus sit quàm Galliam tangunt, quàm vbi ad Occidentem littus exporrigunt. Tractum Cantabri & Varduli tenent. Cantabrorum aliquot populi, amnesq; sunt, sed quorum nomina nostro ore concipi nequeant: per eosdem & Salenos, Saurium: per Autrigones & Origeniones quosdam Nesua descendit: Deua Tritium Tobolicum attingit: deinde Iturissam & Easonem Magrada. Varduli vna gens, hinc ad Pyrenæi jugi promontorium perriens, claudit Hispanias.

Extrema Galliarum ora. CAP. II.

Sequitur Galliae latus alterum, cuius ora primò nihil progressa in altum, mox tantundem penè in pelagus excedens, quantum retro Hispania abcesserat, Cantabricis fit aduersa terris, & grandi circuitu inflexa, ad Occidentem littus aduertit. Tunc ad Septentriones conuersa, iterum longo rectoque tractu ad ripas Rheni amnis expanditur. Terra est frumenti præcipuè, & pabuli ferax, & amœna lucis immanibus, quicquid ex satis frigoris impatiens est, ager nec vbique alit, & noxio genere animalium minimè frequens. Gentes superbæ, superstiosæ, aliquando etiam immanes adeò, vt hominem optimam, & gratissimam dijs victimam crederent: manent vestigia feritatis jam abolitæ, atque vt ab humanis cædibus temperant, ita nihilominus vbi deuotos altaribus admouere, delibant: habent tamen & facundiam suam

DE SITV ORBIS LIB. III. 109
suam magistrosque sapientiæ Drui-
das. Hi terræ, mundi; magnitudi-
nem, & formam, motus cœli & sy-
derum, ac quid dii velint, scire pro-
fitentur: docent multa nobilissimos
gentis clam & diu vicenis annis in
specu, aut in abditis saltibus. Vnum
ex ijs quæ præcipiunt, in vulgus ef-
fluit; videlicet, vt forent ad bella
meliores: æternas esse animas, vi-
tamque alteram ad Manes. Itaque
cum mortuis cremant ac defodiunt
apta viuentibus olim: negotiorum
ratio etiam & exactio crediti diffe-
rebatur ad inferos. Erantque qui se
in rogos suorum, velut vnâ victuri
libenter immitterent. Regio quam
incolunt omnis comata Gallia: Po-
pulorum tria summa nomina sunt,
terminanturque fluuijs ingentibus.
Nam à Pyrenæo ad Garumnam, A-
quitania: ab eo ad Sequanam, Cel-
tæ: inde ad Rhenum pertinent Bel-
gæ. Aquitanorum clarissimi sunt,
Auscii: Celtarum Hedui: Belgarum

F 7

Tre-

110 P O M P O N I I M E L A E

Treueri: vrbesq; opulentissimæ, in
Treueris Augusta: in Heduis, Augu-
stodunum: in Aufcis, Elufaberris.
Garumna ex Pyrenæo monte dela-
psus, nisi cùm hyberno imbree aut
solutis niuibus intumuit, diu vado-
sus, & vix navigabilis fertur. At vbi
obuius Oceani exæstuantis accessi-
bus aduētus est, iisdemq; retro
remeantibus, suas illiusq; a-
quas agit, aliquantum plenior, &
quantomagis procedit, eò latior
fit, ad postremum magni freti simi-
lis, nec majora tantum nauigia to-
lerat, verùm etiam more pelagi sæ-
uiantis exurgens, iactat nauigan-
tes, atrociter vtique si aliò ventus,
aliò vnda præcipitat. In eo est in-
sula Antros nomine, quam pendere
& attolli aquis incrementibus ideò
incolæ existimant, quia cùm vide-
antur editiora quâs objacet, vbi se
fluctus impleuit, illa operit, hæc vt
prius tantum ambitur: & quòd ea
quibus ante ripæ collesq; ne cerne-
rentur

DE SITU ORBIS LIB. III. III
rentur obstiterant, tunc velut ex lo-
co superiore perspicua sunt. A Ga-
rumnæ exitu latus illud incipit ter-
ræ procurrentis in pelagus, & ora
Cantabricis aduersa littoribus, a-
lijs alijsque populis media ejus ha-
bitantibus, ab Santonibus ad Osif-
mos vsque deflexa. Ab illis enim
iterum ad Septentriones frons lit-
torum respicit, pertinentq; ad vl-
timos Gallicarum gentium Mori-
nos, nec portu, quem Gessoriacum
vocant, quidquam habent notius,
Rhenus ab Alpibus decidens, pro-
pè à capite duos lacus efficit, Vene-
tum & Acronium. Mox diu soli-
dus, & certo alueo lapsus, haud pro-
cul à mari huc & illuc dispergitur,
sed ad sinistram amnis etiam tum &
donec effluat Rhenus, ad dexteram
primò angustus & sui similis: post
ripis longè ac latè recedentibus,
jam non amnis, sed ingens lacus, v-
bi campos impleuit, Fleuo dicitur,
ejusdemque nominis insulam am-
plexus,

112 POMPONI MELAE
plexus, fit iterum artior, iterumque
fluuius emittitur.

Germania. CAP. III.

Germania hinc ripis ejus vsq; ad
Alpes, à Meridie ipsis Alpibus:
ab Oriente Sarmaticarum confinio
gentium: quâ Septentrionem spe-
ctat, Oceani littore obducta est. Qui
habitant, immanes sunt animis at-
que corporibus, & ad insitam feri-
tatem vastè vtraq; exercent, bellan-
do animos, corpora ad consuetudi-
nes laborum: maximo frigore nu-
di agunt antequam puberes sint, &
longissima apud eos pueritia est:
viri sagis velantur, aut libris arbo-
rum, quamuis sæua hyeme, nandi
non patientia tantum illis, studium
etiam est: bella cum finitimis ge-
runt, causas eorum ex libidine ac-
cersunt, neque imperitandi prola-
tandique quæ possident (nam ne il-
la quidem enixè colunt) sed vt circa
iplos quæ jacent vastæ sint. Ius in

VIRIA

DE SITY ORBIS LIB. III. 113
viribus habent, adeò vt ne latroci-
nij quidem pudeat, tantùm hospi-
tibus boni, mitesq̃ue supplicibus:
victu ita asperi incultiq̃ue, vt cru-
da etiam carne vescantur, aut re-
centi, aut cum rigentem in ipsis
pecudum ferarumq̃ue corijs, mani-
bus pedibusq̃ue subigendo, reno-
uarunt. Terra ipsa multis impedi-
ta fluminibus, multis montibus a-
spera, & magna ex parte siluis ac
paludibus inuia. Paludum Suevia,
Mœsia, & Meliaporum maximæ. Sii-
uarum Hercynia, & aliquot sunt
quæ nomen habent, sed illa dierum
sexaginta iter occupans, vt major a-
lijs, ita & notior. Montium altissi-
mi Taurus, & Rhetico, nisi quorum
nomina vix est eloqui ore Romano.
Amnium in alias gentes exeuntium
Danubius, & Rhodanus: in Rhe-
num Moenis & Lupia: in Oceanum
Amisus, Visurgis, & Albis clarissi-
mi. Super Albin Codanus ingens
sinus magnis paruisq̃; insulis refer-
tus

114 POMPONII MELAE
tus est: hac re mare quod gremio
littorum accipitur, nusquam late
patet, nec usquam mari simile, ve-
rùm aquis passim interfluentibus
ac sæpe transgressis, vagum atq; dif-
fusum facie amnium spargitur, quã
littora attingit, ripis contentum
insularum non longè distantibus, &
vbique penè tantundem, vt angu-
stum & par freto, curuanisque subin-
de se, longo supercilio inflexum est.
In eo sunt Cimbri, & Teutoni: ultra
ultimi Germaniæ Hermiones.

Sarmatia. CAP. IV.

Sarmatia intus quàm ad mare la-
tior, ab ijs quæ sequuntur Visula
amne discreta; qua retrò abit usq;
ad Istrum flumen immittitur: gens
habitu armisque Parthicæ proxima,
verùm vt cæli asperioris, ita inge-
nij; non se urbibus tenet, & ne sta-
tis quidem sedibus, vt inuitauere
pabula, vt cedens & sequens hostis
exigit, ita res opesque secum trahens.
semper

DE SITY ORBIS LIB. III. 115
semper castra habitat, bellatrix, li-
bera, indomita, & vsque eo imma-
nis atque atrox, vt fœminæ etiam
cum viris bella incant: atque vt ha-
biles sint, natis statim dextra adu-
ritur mamma, vt inde expedita in
ictus manu, quæ egeritur, virile fiat
pectus: arcus tendere, equitare, ve-
nari, puellaria pensa sunt: ferire ho-
stem adultarum stipendium est, a-
deò vt non percussisse, pro flagitio
habeatur, sitque eis pœnæ virgini-
tas.

Scythia. CAP. V.

INde Asiæ confinia, nisi vbi perpe-
tua hyemes sedent, & intolera-
bilis rigor, Scythici populi inco-
lunt, ferè omnes etiam in vnum Sa-
gæ appellati. In Asiatico littore
primi Hyperborei super Aquilonem
Rhipæosque montes sub ipso syde-
rum cardine jacent, vbi Sol non
quotidiè, vt nobis, sed primùm ver-
no æquinoctio exortus, autumnali
demum occidit, & ideò sex mensi-
bus

bus dies, & totidem alijs nox vsque
 continua est. Terra augusta, apri-
 ca, per se fertilis, cultores iustissimi,
 & diutiùs quam vlli mortalium &
 beatiùs viuunt. Quippe festo sem-
 per ocio læti non bella nouere, non
 iurgia: sacris operati, maximè A-
 pollinis, quorum primitias Delon
 misisse initio per virgines suas, de-
 inde per populos subinde tradētes
 vlterioribus, moremque eum diu,
 & donec vitio gentium temeratus
 eēt, seruāne referuntur. Habitant
 lucos syluasque, & vbi eos viuendi
 fatietas, magisque tædium cepit, hi-
 lares redimiti fertis semet ipsi in
 pelagus ex certa rupe præcipites
 dant. Id eis funus eximium est. Ma-
 re Caspium vt angusto, ita longo et-
 iam freto primùm terras, quasi flu-
 uius, irrumpit: atque vbi recto al-
 ueo influxit, in tres sinus diffundi-
 tur, contra os ipsum in Hyrcanum,
 ad sinistram in Scythicum, ad dexte-
 ram in eum quem propriè & totius
 Romi.

DE SITY ORBIS LIB. III. 117
nomine Caspium appellant, omne
atrox, sæuum, sine portibus, procel-
lis vndiq; expositum, ac beluis ma-
gis quàm cætera refertum: & ideò
minus nauigabile. Ad introcun-
tium dextram Scythæ Nomades fre-
ti littoribus insident. Intus sunt
ad Caspium sinum Caspij, & Ama-
zones, sed quas Sauromatidas ap-
pellant: ad Hyrcanum Albani, &
Moschi, & Hyrcani: in Scythico A-
mardi, & Pæfici, etiam ad fretum
Derbices. Multi in eo sinu magni,
paruiq; amnes fluunt: sed qui famam
habent, ex Ceraunijs montibus vno
alueo descendit, duobus exit in Ca-
spium Rha. Araxes Tauri latere
demissus, quoad campos Armeniæ
secat, labitur placidus & silens, ne-
que in ytrā partem eat, quanquàm
intuearis, manifestum: cùm in a-
speriora deuenit, hinc atque illinc
rupibus pressus, & quanto angu-
stior, tanto magis pernix, frangit
se subinde ad apposita cautium, at-

qi.

que ob id ingenti cum murmure, sonansque deuoluitur adeò citus, ut quàm ex præcipiti casurus est, in subiectam non declinet statim undam, sed ultrà quàm canalem habet, euehat, plus iugeris spacio sublimis, & aquis pendentibus semetipsum sine alueo ferens: deinde ubi incuruus, arcuatoque amne descendit, fit tranquillus iterumque per campos tacitus, & vix fluens in id littus elabatur. Cyrus & Cambyfes ex radicibus Coraxici montis vicinis fontibus editi, & in diuersa abeunt: perque Iberas, & Hyrcanos diu & multum distantibus alueis defluunt: post non longè à mari eodem lacu accepti, in Hyrcanum sinum vno ore, perueniunt. Iaxartes, & Oxos per deserta Scythiæ ex Sogdianorum regionibus in Scythicum exeunt: ille suo fonte grandis, hic incurso aliorum grandior, & aliquandiu ad Occasum ab oriente currens, juxta Dahas primùm inflectitur;

DE SIT V ORBIS, LIB. III. 119
fitur: cursuq; ad Septentrionem
conuerso, inter Amardos & Pæsi-
cas os aperit. Syluæ, alia quoque
dira animalia, verùm & Tygres fe-
runt, vtique Hyrcaniæ sæuam fera-
rum genus, & vsque eò pernix, vt il-
lis longè quoque progressum equi-
tem consequi, nec tantum semel,
sed aliquoties etiam cursu, vnde cœ-
perit, subinde repetito, solitum,
& facile sit. Causa ex eo est, quòd v-
bi ille interceptos earum catulos
citus cœpit auertere, rabiem appro-
pinquantum frustraturus, astu v-
num de pluribus omittit: hæ proje-
ctum accipiunt, & ad cubilia sua re-
ferunt, rursuq; & sæpius remeant;
atque idem efficiunt, donec ad fre-
quentiora, quàm adire audeant,
profugus raptor euadat. Ultra Ca-
spium sinum quidnam esset, ambi-
guum aliquandiu fuit: idémne O-
ceanus, an tellus infesta frigoribus
sine ambitu, ac sine fine projecta.
Sed præter Physicos, Homerumque
qui

qui vniuersum orbem mari circum-
fufum esse dixerunt; Cornelius Ne-
pos: vt recentior auctoritate, sic
certior, tradit: testem autem rei
Qu. Metellum Celerem adjicit,
eumque ita retulisse commemo-
rat: Cùm Gallijs Proconsul præf-
set, Indos quosdam à Rege Sueuo-
rum dono sibi datos. Vnde in eas
terras deuenissent requirendo,
cognosse, vi tempestatum ex In-
dicis æquoribus abreptos, emen-
sosque quæ intererant, tandem in
Germaniæ littora exiisse. Restat
ergo pelagus, sed reliqua lateris
eiusdem assiduo gelu durantur, &
ideo deserta sunt.

Hispania & Septentriones insula.

CAP. VI.

His oris, quas angulo Baeticæ hu-
cusque perstrinximus, multæ i-
gnobiles Insulæ & sine nominibus
etiam adjacent: sed earum quas
præterire non libeat, Gades fretum
attin-

attingit, eaq; à continenti angusto
 spacio, & veluti flumine abscissa, qua
 terris propior est, pæne rectam ri-
 pam agit: quâ Oceanum spectat,
 duobus promontorijs euecta in al-
 tum, medium littus abducit, & fert
 in altero cornu ejusdem nominis
 urbem opulentam: in altero tem-
 plum Ægyptij Herculis, condito-
 ribus, religione, vetustate, opibus
 illustre. Tyrij condidere: cur san-
 ctum sit, ossa ejus ibi sita efficiunt:
annorum quæis manet numerus, ab Ilia-
 ca tempestate principia sunt: opes
 tempus aluit. In Lusitania Erytheia,
 quam Geryone habitatam accepi-
 mus, aliæq; sine certis nominibus.
 adeò agri fertiles, vt cum semel sa-
 ta frumenta sint, subinde recidi-
 vis seminibus segetem nouantibus,
 septem minimùm, interim plures
 etiam messes ferant. In Celticis a-
 liquot sunt, quas quia plumbo ab-
 undant, vno omnes nomine Cassi-
 terides appellant. Sena in Britan-

G

nico

nico mari Osismicis aduersa littori-
bus, Gallici numinis oraculo insi-
gnis est, cujus antistites perpetua
virginitate sanctæ, numero nouem
esse traduntur, Galli Senas vocant,
putantq; ingenijs singularibus præ-
ditas, maria ac ventos concitare
carminibus; seq; in quæ velint ani-
malia vertere; sanare quæ apud a-
lios insanabilia sunt; scire ventura
& prædicere, sed non nisi dedita
nauigantibus, & in id tantum vt
se consulerent profectis. Britannia
qualis sit, qualesque progeneret,
mox certiora & magis explorata di-
centur. Quippe tam diu clausam a-
perit ecce Principum maximus, nec
indomitarum modò ante se, verùm
ignotarum quoq; gentium victor:
qui propriarum rerum fidem vt
bello affectauit, ita triumpho de-
claraturus portat. Cæterùm vt ad-
huc habuimus, inter Septemtrio-
nem Occidentemq; profecta, gran-
di angulo Rheni ostia prospicit,
dein

deinde obliqua retrò latera abstrahit, altero Galliam, altero Germaniam spectans, tum rursus perpetuo margine directi littoris ab tergo abducta, iterum se in diuersos angulos cuneat triquetra, & Siciliae maximè similis, plana, ingens, foecunda, verùm ijs quæ pecora, quàm homines benignius alant. Fert nemora, saltus, ac prægrandia flumina alternis motibus modò in pelagus, modò retrò fluentia, & quædam gemmas margaritasq; generantia. Fert populos Regesque populorum; sed sunt inculti omnes, atque vt longius à continenti absunt, ita aliarum opum ignari magis, tantùm pecore ac finibus dices, incertum ob decorem, an quid aliud, vltro corpora infecti. Causas autem bellorum ex libidine contrahunt, ac se frequenter inuicem infestant, maximè imperitandi cupidine, studioque ea prolatandi, quæ possident. Dimicant non equi-

124 POMPONII MELAE
tatu modò, aut pedite; verùm & bi-
gis & curribus, Gallicè armati. Co-
uinos vocant, quorum falcatis axi-
bus vtuntur. Super Britanniam Iu-
uerna est, pæne par spacio, sed v-
trinque æqualis, tractu littorum
oblonga, cœli ad maturanda semi-
na iniqui, verùm adeò luxuriosa
herbis, non lætis modò, sed etiam
dulcibus, vt se exigua parte diei pe-
cora impleant; & nisi pabulo pro-
hibeantur, diutiùs pasta dissiliant.
Cultores ejus inconditi sunt, & o-
mnium virtutũ ignari, pietatis ad-
modum expertes. Triginta sunt Or-
chades angustis inter se diductæ
spacijs. Septem Hemodes contra
Germaniam projectæ in illo sinu,
quem Codanum diximus. Exijs Co-
danonia, quam adhuc Teutonitæ
nunt; vt magnitudine alias, ita fœ-
cunditate antestatur. Quæ Sarmatis
aduersa sunt ob alternos accessus,
recursusque pelagi, & quòd spacia
queis distant, modò operiuntur vn-
dis,

dis, modò nuda sunt, aliàs insulæ videntur, aliàs vna & continens terra. In his esse Oonas, qui ouis auium palustrium & auenis tantum alantur: esse equinis pedibus Hippodas, & Otomegalos, quibus magnæ aures, & ad ambiendum corpus omne patulæ, nudis alioqui pro veste sint, præterquam quòd fabulis traditur, auctores etiam, quos sequi non pigeat, inuenio. Thule Belgarum littori opposita est, Grajis & nostris celebrata carminibus. In ea quòd Sol longè occasurus exsurgit; breues vtique noctes sunt, sed per hyemem sic vt alibi obscuræ, æstate lucidæ, quòd per id tempus jam se altius euehens, quanquam ipse non cernatur, vicino tamen splendore proxima illustrat: per solstitium verò nullæ, quòd tum jam manifestior non fulgorem modò, sed sui quoque partem maximam ostentat. Talca in Caspio mari sine cultu fertilis, omni fruge ac fructibus abundans:

undans: sed vicini populi quæ gignuntur attingere nefas, & pro sacrilegio habent, dijs parata existimantes, dijsq; seruanda. Aliquot & illis oris, quas desertas diximus, æquè desertæ adjacent, quas sine proprijs nominibus Scythicas vocant. Ab ijs in Eoum mare cursus inflectitur, inq; oram terræ spectantis Orientem pertinet, Hæc à Scythico promontorio apposita, primùm omnis ob niues est inuia: deinde ob immānitatem habitantium inculta. Scythæ sunt Androphagi, & Saggæ, distincti regione, quia feris scætet, inhabitabili. Vasta deinde iterum loca belluæ infestant, vsque ad montem mari imminentem, nomine Thabin. Longè ab eo Taurus attollitur. Seres intersunt, genus plenum justitiæ ex commercio, quod rebus in solitudine relictis, absens peragit, notissimum.

India non Eoo tantum appositæ
 pelago, sed & ei quod ad Meri-
 diem spectans Indicum diximus, &
 hinc Tauri jugis, ab Occidente In-
 do finita, tantum spacium littoris
 occupat, quantum per sexaginta
 dies noctesq; velificantibus cursus
 est: ita multum à nostris abduca
 regionibus, vt in aliqua parte eius
 neuter Septentrio appareat, ali-
 terque quàm in alijs oris, vmbra
 rerum ad Meridiem jaceant. Cete-
 rum fertilis, & vario genere homi-
 num, aliorumque animalium sca-
 tet. Alit formicas non minores ma-
 ximis canibus, quas more Grypho-
 rum, aurum penitus egestum cum
 summa pernicie attingentium cu-
 stodire commemorant. Immanes
 & serpentes aliqui vt Elephantes
 morfu atque ambitu corporis con-
 ficiant. Tam pinguis alicubi, & tam
 feracis soli, vt in eo mella frondi-
 bus defluant, lanas syluæ ferant, a-

rundinum fissa internodia veluti nauiculae binos, & quaedam ternos etiam vehant. Cultorum habitus, moresq; dissimiles. Lino alij vestiuntur aut lanis, quas diximus; alij ferarum auiumq; pellibus; pars nudi agunt; pars tantum obscœna velati; alij humiles paruique; alij ita proceri & corpore ingentes, vt Elephantis etiam, & ibi maximis, sicut nos equis, facile atque habiliter vtantur. Quidam nullum animal occidere, nulla carne vesci optimum existimant: Quosdam tantum pisces alunt: Quidam proximos parentesque priusquam annis aut aegritudine in maciem eant, velut hostias cœdunt: cœforumque visceribus epulari fas & maximè pium est. Alij vbi senectus aut morbus incessit, procul à cæteris abeunt, mortemque in solitudine nihil anxij expectant: prudentiores eis, quibus ars, studiumque sapientiæ contingit; non expectant eam, sed inge-
rendo

rendo semet ignibus, læti & cupiditate
gloria accersunt. Urbium quas in-
 colunt (sunt autem plurimæ) Nyssa
 est clarissima, & maxima: Montium
 Meros Ioui facer: *famam hinc praci-*
puam habent, quòd in illa genitum; in
 hujus specu Liberum arbitrantur
 esse nutritum: vnde Græcis aucto-
 ribus, vt femori Iouis insutum di-
 cerent, aut materia ingessit; aut er-
 ror. Oras tenent ab Indo ad Gangē
 Palibotri, à Gange ad Iolida, (nisi
 vbi magis, quàm vt habitetur, exæ-
 stuat) atræ gentes, & quodammodo
 Æthiopes. Ab Iolide ad Cudum re-
 Æta sunt littora, nudiq̃ue populi, &
 marinis opibus affatim dices. Tabis
 promontorium est quod Taurus at-
 tollit. Colis alterius partis angulus,
 initiumq̃ue lateris ad meridiem
 versi, Ganges & Indus amnes, ille
 multis fontibus in Hemodo Indiæ
 monte conceptus, simul vnum al-
 ueum fecit, si omnium maximus, &
 alicubi latiùs, quando angustissi-

130 P O M P O N I I M E L A E
mè fluit, decem milia passuum pa-
tens, in septem ora dispergitur: In-
dus ex monte Paropamisso exortus,
& alia quidem flumina admittit: sed
clarissima Cophen, Acesinem, Hy-
daspen, conceptam que pluribus al-
ueis vndam lato spacio trahit. Hinc
penè Gangem magnitudine exæ-
quat. Pòst vbi aliquot sæpe magnis
flexibus cingit jugum, ingens ite-
rum, rectus, solidusque descendit,
donec ad læuam dextramque se di-
ducens, duobus ostijs longè distan-
tibus exeat. Ad Tabin insula est
Chryse; ad Gangem Argyre: altera
aurei soli (ita veteres tradidere) al-
tera argentei, atque ita, vt maximè
videtur, aut ex re nomen; aut ex vo-
cabulo ficta fabula est. Taprobane,
aut grandis admodum insula; aut
prima pars orbis alterius Hippar-
cho dicitur, sed quia habitatur, nec
quisquam circum eam esse traditur,
prope verum est. Contrà Indi illa
ostia sunt, quæ vocant Solis, ad eò
inha-

DE SITV ORBIS, LIB. III. 131
inhabitalia, vt ingressos vis circum-
fusi aëris exanimet confestim: & in-
ter ipsa ostia Patalene, regio ob æ-
stus intolerabiles alicubi cultori-
bus egens. Inde ad principia Rubri
maris pertinens, inuia, atque deser-
ta humus, & cineri magis quàm pul-
ueri similis. Ideoquæ per eam rara,
& non grandia flumina emanant,
quorum Tuberonem & Arusacem,
notissima accepimus, Rubrum ma-
re Græci, siue quia ejus coloris est;
siue quia ibi Erythras regnavit,
Ἐρυθρὰν Θάλασσαν appellant: pro-
cellosum, asperum, profundum,
& magnorum animalium magis quàm
cetera capax, primò recedenteis o-
ras æqualiter impellit: & vt non in-
tret interiùs, aliquantum patens
sinus erat. Sed quas ripas inflexe-
rat, bis irrumpit, duosquæ iterum
sinus aperit: Persicus vocatur dictis
regionibus propior: Arabicus, vl-
terior.

Sinus Persicus. CAP. IIX.

Persicus, qua mare accipit, vtrinque relictis lateribus grande ostium quasi ceruice complectitur: deinde terris in omnem partem vastè, & æqua portione cedentibus, magno littorum orbe pelagus incingens, reddit formam capitis humani. Arabici, & os artius, & latitudo minor est, major aliquanto recessus, & multò magis longa latera. Init penitus, introrsulque, dum Ægyptum pæne, & montem Arabiæ Casium attingit, quodam fastigio, minus ac minus latus, & quò magis penetrat angustior. Ab ijs quæ diximus, ad sinum Persicum, nisi vbi Chelonophagi morantur, deserta sunt. In ipso Carmani nauigantium dextera positi, sine veste ac fruge, sine pecore ac sedibus, piscium cute se velant, carne vescuntur, præter capita toto corpore hirsuti. Interiora Gedrosi, dehinc Persæ habitant. Cæthis per Carmanios:

nios : suprâ Andanis, & Corios ef-
fluunt. In parte quæ pelagi ostio
aduersa est, Babyloniorum fines,
Chaldæorum que sunt, & duo clari
amnes, Tigris Persidi propior, vl-
terior Euphrates. Tigris vt natus
est, ita descendens vsque ad littora
permeat : Euphrates immuni ore
aperto, non exit tantum vnde ori-
tur, sed & vastè quoque decidit, nec
fecat continuo agros, sed latè dif-
fusus in stagna, diuq; sedentibus a-
quis, & sine alueo patulis piger, post
vbi marginem rupit, verè fluuius est,
acceptisque ripis celer, & fremens,
per Armenios & Cappadocas Oc-
cidentem petit, ni Taurus obster,
in nostra maria venturus ; Inde ad
Meridiem auertitur, & primùm Sy-
ros, tum Arabas ingressus, non per-
durat in pelagus, verùm ingens mo-
dò & nauigabilis, in pertenuis ri-
uos discessus emoritur, & nusquam
manifesto exitu effluit, vt alij am-
nes, sed deficit. Alterum latus am-

bit plaga, quæ inter vtrumque pelagus excurrit. Arabia dicitur, cognomine Eudæmon, angusta, verum cinnami & thuris, aliorumque odorum maximè ferax. Majorem Sabæi tenent partem: ostio proximam & Carmanis contrariam Macæ: quæ inter ostia ostenditur, siluæ cautesque exasperant: aliquot sunt in medio insulæ sitæ: Ogyris, quòd in ea Erythræ regis monumentum est; magis clara, quàm cæteræ.

Sinus Arabicus. CAP. IX.

Alterum sinum vndique Arabes aincingunt: ab ea parte quæ introeuntibus dextera est, vrbes sunt Cartæ, & Arabia, & Gandamus. In altera ab intimo angulo prima Beronice inter Herbopoliticum, & Scrobilum. Deinde inter promontoria Moronenon, & Coloca, Philoteris, & Ptolemas. Ultra Arsinoe, & alia Beronice. Tum sylua quæ hebenum, odoresque generat,
& ma-

& manu factus amnis; ideoque referendus, quod ex Nili alveo Diorige abductus; extra sinum verum inflexus, & non Rubri maris pars, bestijs infesta, ideoque deserta est: partem Candæi habitant, hi quos ex facto, quia serpentibus vescuntur, Ophiophagos vocant. Fuere interius Pygmæi, minutum genus, & quod pro satis frugibus contra grues dimicando defecit: sunt multa volucrum, multa serpentum genera. De serpentibus memorandi maximè, quos paruos admodum, & veneni præsentis certo anni tempore ex limo concretarum paludum emergere, in magno examine volantes Ægyptum tendere, atque in ipso introitu finium ab auibus, quas Ibidas appellant, aduerso agmine excipi, pugnaque confici, traditum est. De volucris præcipuè referenda Phœnix; semper vnica, non enim coitu concipitur, partuue generatur: sed vbi
 quia-

quingentorum annorum æuo perpetua duravit, super exaggeratam varijs odoribus struem sibi ipsa incubat, soluiturq; deinde putrescentium membrorum tabe concrescens, ipsa se concipit, atque ex se rursus renascitur: cum adoleuit, ossa pristini corporis inclusa myrrha Ægyptum exportat, atque in urbem, quam Solis appellant, fragrantibus nardo bustis inferens, memorando funere consecrat. Ipsum promontorium, quo id mare clauditur, Ceras Austri; ultra inuium est.

Æthiopia. CAP. X.

A Ethiopes ultra sedent, Meroen habent, terram quam Nilus primo ambitu amplexus, insulam facit: pars quia vitæ spacium dimidio ferè quàm nos longiùs, agunt, Macrobij: pars quia ex Ægypto aduenere, dici Automolæ, pulchri forma, æqui corporis: parumque veneratiores, veluti optimarum alumni virtutum. In illis mos est, cui

po-

potissimum pareant, specie ac viribus legere. Apud hos plus auri, quam æris est, ideò quod minus est, preciosius censent, Ære exornantur, auro vincula fontium fabricant. Est locus apparatus epulis semper refertus, & quibuslibet vesci volentibus licet, ἡλίς τραπέζαν appellant, & quæ passim apposita sunt, affirmant innasce subinde diuinitus. Est lacus quo perfusa corpora quasi uncta pernitent, bibitur idem, adeò est liquidus, & ad sustinenda quæ incidunt, aut immittuntur infirmus, vt folia etiam proximis decisa frondibus, non innatantia ferat, sed pessum & penitus accipiat. Sunt & sæuissimæ feræ omni colore varij Lycaones, & quales accepimus Sphyngas. Sunt miræ aues cornuta Tragopanes, & equinis auribus Pegasi. Cæterum oras ad Corum sequentibus nihil memorabile occurrit: valta omnia vastis præcisa montibus, ripæ potius sunt quam litto-

littora. Inde ingens & sine cultori-
 bus tractus: dubiū aliquandiu fuit,
 essetne ultra pelagus: caperetne
 terra circuitum, an exusta æstu sine
 fine Africa se extenderet: verūm &
 Hanno Carthaginensis exploratum
 missus à suis, cū per Oceani ostia
 exisset, magnam partem ejus cir-
 cumuectus, non se mari, sed com-
 meatu defecisse *commentario* retule-
 rat: & Eudoxus quidam auorum no-
 strorum temporibus, cū Lathy-
 rum regem Alexandria profuge-
 ret, Arabico sinu egressus, per hoc
 pelagus (vt Nepos affirmat) Gades
 vsque peruectus est, ideò ejus oræ
 nota sunt aliqua. Sunt autem trans
 ea quæ modò deserta diximus, muti
 populi, & quibus pro eloquio nutus
est; alij sine sono linguæ; alij sine
linguis; alij labris etiam cohæren-
tibus, nisi quòd sub naribus etiam
fistula est, per quam bibere auenæ
calamis: & quum incessit libido ve-
scendi, grana singula frugum pas-
 sim

sim nascentium absorbere dicun-
 tur. Sunt quibus ante aduentum
 Eudoxi adeò ignotus ignis fuit, ad-
 eoque vsus mirum in modum pla-
 cuit, vt amplecti etiam flammās, &
 ardentia sinu abdere, donec nocce-
 ret, maximè libuerit. Super eos
 grandis littoris flexus grandem in-
 sulam includit, in qua tantum fe-
 minas esse narrant, toto corpore
 hirsutas, & sine coitu marium sua
 sponte fecundas, adeò asperis effe-
 risque moribus, vt captæ contineri,
 ne reluctentur, vix vinculis possint.
 hoc Hanno retulit, & quia detracta
 occisis coria pertulerat, fides habi-
 ta est. Ultra hunc sinum mons al-
 tus (vt Græci vocant) *Ἰεῶν ὄρημα*,
 perpetuis ignibus flagrat: ultra
 montem viret collis longo traciū
 longis littoribus obductus, vnde vi-
 suntur patentes magis campi, quàm
 vt prospici possint, Panum, Saty-
 rorumque: hinc opinio ea fidem
 cepit, quòd cum in his nihil culti
 sit,

fit, nullæ habitantium sedes, nulla vestigia, solitudo in diem vasta, & silentium vastius, nocte crebri ignes micant, & veluti castra latè jacentia, ostenduntur: Crepant Cymbala & Tympana, audiunturque tibix sonantes majus humanis. Tunc rursus Æthiopes, nec tam dites, ut hi quos diximus, nec ita corporibus similes, sed minores inculti que sunt, & nomine Hesperio. In horum finibus fons est, quem Nili esse aliqua parte credibile est, Nuluch ab incolis dicitur: & videri potest non alio nomine appellari, sed à Barbaro ore corruptus: alit & flumen. & minora quidem ejusdem tamen generis animalia gignens: alijs amnibus in Oceanum vergentibus, solus in mediam regionem ad Orientem abit, & quonam exeat, incertum est. Inde colligitur Nilum hoc fonte conceptum, aërumque aliquandiu per inuia, & ideò ignotum, iterum se vbi ad Eoa processerit, ostenduntur.

DE SITU ORBIS LIB. III. 141
stendere. Ceterum spacio quo ab-
sconditur effici, ut hic alio cedere,
ille aliunde videatur exurgere. Ca-
toblepas non grandis fera, verum
graue & pergrande caput ægrè su-
stinens, atque ob id in terram plu-
rimum ore conuersa, apud hos gi-
gnitur: ob vim singularem magis
etiam referenda, quòd cum impe-
tu morsuq; nihil vnquam sæuiat, o-
culos ejus vidisse mortiferum. Con-
tra eosdem sunt insulæ Gorgades,
domus, ut ajunt, aliquando Gorgo-
num. Ipsæ terræ promontorio, cui
ἑσπέρη κέρας nomen est, finiuntur.

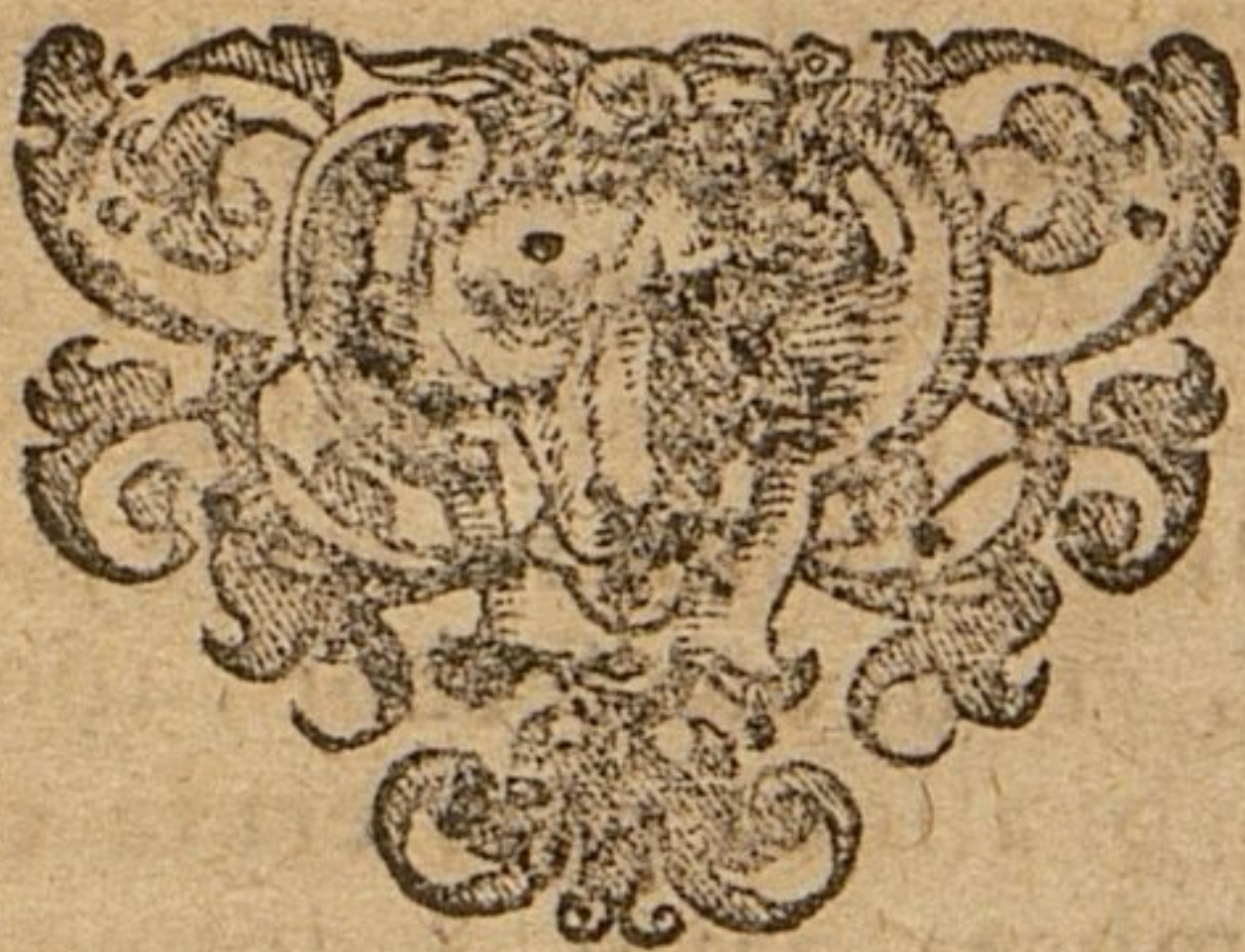
Atlantici maris Insulæ, & terminus
CAP. XI.

INde incipit frons illa, quæ in Oc-
cidentem vergens mari Atlanti-
co abluitur. Prima ejus Æthiopes
tenent. Media nulli, nam aut exusta
sunt; aut arenis obducta; aut infe-
sta serpentibus. Exustis insulæ ap-
positæ sunt, quas Hesperidas tenuif-
se me-

142 P O M P O N I I M E L A E
se memoratur. In arenis mons est
Atlas, dense consurgens, verum in-
cisis vndique rupibus præceps, in-
uius, & quo magis surgit exilior, qui
quòd altius quam conspici potest,
vsque in nubila erigitur, cælum &
sydera non tangere modò vertice,
sed sustinere quoq; dictus est. Con-
trà Fortunatæ insulæ, abundant sua
sponte genitis, & subinde alijs su-
per alijs innascentibus nihil solici-
tos alunt, beatiùs quàm aliæ vrbes
excultæ. Vna singulari duorum
fontium ingenio maximè insignis,
alterum qui gustauere, risu soluun-
tur in mortem, ita affectis, reme-
dium est ex altero bibere. Ab eo
tractu, quem feræ infestant, pro-
ximi sunt Himantopodes, inflexi-
lentis cruribus, quos serpere ma-
gis, quàm ingredi referunt. Dein-
de Pharusij, aliquando tendente ad
Hesperidas Hercule dites; nunc in-
culti, & nisi quòd pecore aluntur,
admodum inopes. Hinc jam læ-
tiores

tiores agri, amœniq̄ue saltus: Tere-
 bintho arbore abundant. Nigrita-
 rum, Getulorumq̄; passim vagan-
 tium ne littora quidem infœcunda
 sunt purpura, & murice efficacissi-
 mis ad tingendum, & vbiq̄ue quæ
 tinxere clarissima. Reliqua est ora
 Mauritaniæ exterior, & in finem sui
 fastigantis se Africæ nouissimus an-
 gulus, iisdem opibus, sed minus di-
 ves. Cæterùm solo etiam ditior, &
 adeo fertilis, vt frugum genera non
 cùm serantur modò benignissimè
 procreet, sed quædam profundat
 sponte nata. Hic Antæus regnasse
 dicitur, & signum ei fabulæ clarum
 prorsus ostenditur, collis modicus
 resupini hominis imagine jacentis,
 illius, vt incolæ ferunt, tumulus:
 vnde vbi aliqua pars eruta est, so-
 lent imbres spargi, & donec effossa
 repleantur, deueniunt. Hominum
 pars siluas frequentant, minus
 quàm quos modò diximus vagi:
 pars in vrbibus habitant, quarum
 vt in-

144 . P O M P O N I I M E L A B
vt inter paruas opulentissimæ ha-
bentur, proculâ mari Silda, Volu-
bilis, Prisciana : Propiùs autem Sa-
la, & Lyxo flumini Iunxo proxima.
Ultrà est Colonia, & fluuius Zilia :
& vnde initium fecimus Ampelusia,
in nostrum jam fretum vergens
promontorium, Atlantici litto-
ris, atque operis hujus
terminus.

IN.

INDEX IN MELAM.

*P. primum librum, S. secundum,
T. tertium significat: at numerus
capita denotat.*

- A** Bdera S. ij. & vj.
Abrotanum P. vij.
Abforos S. vij.
Absyrtis S. vij.
Abydos P. xix.
Abydos vrbs P. xix. & S. ij.
Academia P. xvij.
Acanthos vrbs S. ij.
Acarmania S. iij.
Acesine T. vij.
Achaja S. iij.
Achæi P. xxj.
Ἀχαιῶν λιμὴν P. xvij.
Achelous fl. S. iij.
Acherusia specus P. xix.
Achetrusium S. iij.
Achillea S. vij.
Achilles S. j.
Acrita S. iij. & vij.
Acritas S. iij.

H

Acra-

INDEX.

- Acragas S. vij.
 Acroathon S. ij.
 Acrocorinthos S. iij.
 Acronium T. ij.
 Actium S. iij.
 Adiabene P. xj.
 Adramittion op. P. xviiij.
 Adria S. iij.
 Adriaticum mare P. iij.
 Adrobicus, vrbs T. j.
 Æasfl S. iij.
 Ægæum mare P. iij. & S. j.
 Ægathes S. vij.
 Ægiala S. vij.
 Ægion S. iij.
 Ææe S. vij.
 Ægosfl. S. ij.
 Ægipanes P. iij & viij.
 Ægina inf. S. vij.
 Ægira S. iij.
 Ægyptij P. ij.
 Ægyptus P. ij.
 Ænaria S. vij.
 Ænos S. ij.
 Æolis P. ij. & xviiij.

Ænu-

INDEX.

- Enusa* S. vij.
Astria S. vij.
Aesculapii templum S. iij.
Ethiopes P. ij. & T. xj.
Ethiopia T. x.
Ethiopicum mare P. iij.
Etna S. vij.
Etolia S. iij.
Etolos S. iij.
Africa P. j. & iij. & vij.
Agathan S. v.
Agathyrsi S. j.
Aiacis sepulchrum P. xvij.
Albani T. v.
Albiganum S. iij.
Albio S. v.
Albis fl. T. iij.
Alexander P. xij. & S. iij.
Alexandria P. ix.
Aleria S. vij.
Alicarnassos P. xvj.
Allobrogi S. v.
Alone op. S. vj.
Alope S. iij.
Alopeconesum S. ij.

10-

INDEX.

- Aloros S. iij.
 Alpes S. iij.
 Alpheus fl. S. iij.
 Alpheus amnis S. vij.
 Altinum S. iij.
 Amanus mons P. xij.
 Amanoides prom. P. xij.
 Amardi T. v.
 Amasis rex. P. ix.
 Amazones P. ij. & xvij. & T. v.
 Amazonici P. xxi.
 Amazonum castra P. xxj.
 Ambracia S. iij.
 Ambracius sinus S. iij. & vij.
 Amisus T. iij.
 Ammonis oraculum P. viij.
 Ampelusia S. vj. & T. xj.
 Ampelusia promont. P. v.
 Amphipolis S. ij.
 Amphilochoij S. iij.
 Amphiarai fanum S. iij.
 Ampsa castellum P. vj.
 Ampsagæ P. vj.
 Amyclæ S. iij.
 Amyson P. xxj.

Anas

INDEX.

- Anas fl. S. vj.
 Anaximander P. xvij.
 Ancon S. iijj.
 Ancona ibidem
 Ancus fl. P. vj.
 Anchialos S. ij.
 Andanis fl. T. viij.
 Andromeda P. xj.
 Andros inf. P. xvij.
 Andros S. vij.
 Androphagi T. vj.
 Anemurium promont. P. xij.
 Anio S. iijj.
 Annibalis portus T. j.
 Antandrum P. xvij.
 Antæus P. v.
 Antæus rex T. xj.
 Anthedon S. iij.
 Antichthones P. ix.
 Antiochia P. xj & xij.
 Anticyra S. iij.
 Antibarani P. ij.
 Antipolis S. v.
 Antropophagi S. j.
 Antissa op. S. vij.

H 3

An-

nas

INDEX.

- Antium S. iij.
 Antichthones P. j.
 Antion S. iij.
 Antios ins. T. ij.
 Apenninus S. iij.
 Aphetæ S. iij.
 Aphrodisias promont. P. xvj.
 Aphrodisium S. iij.
 Apis numen Ægypti P. ix.
 Apollinis delubrum P. xv.
 Apollinis fanum P. xvij. & S. iij.
 Apollinis templum P. ix.
 Apollonia P. viij & S. ij & iij.
 Appuli S. iij.
 Aquileia S. iij.
 Aquitania T. ij.
 Aræ P. vij.
 Arabia P. ij. & x.
 Arabia vrbs T. ix.
 Arabes P. ij.
 Arabicus sinus T. ix.
 Arados P. xij. & S. vij.
 Aratus poëta P. xij.
 Arauraris S. v.
 Arausio S. v.

Ara-

INDEX.

- Araxes T. v.
 Araxos S. iij.
 Arcadia S. iij.
 Arcefilas P. xviiij.
 Archias princeps P. xix.
 Ardea S. iij.
 Arecomici S. v.
 Arelate S. v.
 Arethusa fons S. vij.
 Argi S. iij.
 Argonauis S. iij.
 Argolis S. iij.
 Argos S. iij.
 Argyre ins. T. vij.
 Aria P. ij. & S. vij.
 Ariane P. ij.
 Arimaspi S. j.
 Ariminum S. iij.
 Armeniæ pylæ P. xv.
 Armenij P. ij. & T. viij.
 Armine P. xx.
 Arrichi P. xxj.
 Arotebrarum portus T. j.
 Arsenaria op. P. vj.
 Arsinoë vrbs P. viij.

INDEX.

- Arsinoë T. ix.
 Artabri T. j.
 Artemisiæ opus P. xvj.
 Aruface fl. T. vij.
 Arianda vrbs P. xvj.
 Arymphæi P. xxj.
 Ascalon. P. xj.
 Ascanius P. xviiij.
 Asia P. j.
 Asiæ descriptio P. ix.
 Asine. S. iij. & vij.
 Aspendos P. xiiij.
 Asson P. xviiij.
 Assyrij P. ij.
 Astaboras P. ix.
 Asta Colonia T. j.
 Astacon P. xix.
 Astapus P. ix.
 Astipalea S. vij.
 Astures T. j.
 Astyra op. P. xviiij.
 Atacini S. j.
 Atax fl. S. v.
 Alternus fl. S. iij.
 Athenæ S. iij.

Athe-

INDEX.

Athenienses S. ij.
 Athenopolis S. v.
 Athos S. ij.
 Athos mons S. ij. & vij.
 Atlantes P. iij. & viij.
 Atlas mons T. xj.
 Atlanticus Oceanus P. iij.
 Atlant. maris inf. T. xj.
 Artis S. iij.
 Atyras S. ij.
 Auaticorum stagnum S. v.
 Auenio S. v.
 Auernus S. iij.
 Aufidum S. iij.
 Augilæ P. iij. & viij.
 Augilarum feminæ P. viij.
 Augusta T. ij.
 Augusti turris T. j.
 Augustodunum T. ij.
 Aulis S. iij.
 Auo T. j.
 Ausci T. ij.
 Ausenses P. viij.
 Automoloe. T. x.
 Autrigones T. j.

H s

Axc-

e-

INDEX.

Axenus P. xix.

Axiacæ S. j.

Axiaces S. j.

Axius fl. S. iiij.

Azotus porrus P. x.

B.

Babylon P. xj.

Babylonia ibidem.

Babylonij P. ij.

Bactri P. ij.

Baetis T. j.

Bagrada flumen P. vij.

Baiæ S. iiij.

Balearides S. vij.

Balsa T. j.

Barcino S. vj.

Bargylia P. xvj.

Barium S. iiij.

Basilidæ S. j.

Basilicus sinus P. xvj.

Bastuli T. j.

Bathynis fl. S. ij.

Belgæ T. ij.

Bello S. vj.

Beritos vrbs P. xij.

Ber-

INDEX.

Berbesul S. vj.
 Bergiona S. v.
 Beronice T. ix.
 Besippo S. vj.
 Betis T. j.
 Betica S. vj. & j.
 Betullo S. vj.
 Bithyni P. ij.
 Bithynis vrbs S. vij.
 Bizone S. ij.
 Blanda S. iij & vj.
 Blemmyæ P. iij & viij.
 Blytera S. v.
 Bocchus P. v.
 Bocon. S. iij.
 Boëotis S. iij.
 Bomarei P. ij.
 Bononia S. iij.
 Borion promont. P. vij.
 Borysthenes S. j.
 Borysthenis opid. S. j. & vij.
 Bosphorus P. iij. & S. ij.
 Bosphorus Cimmerius P. j.
 Bosphorus Thracius P. j.
 Botrys op. P. xij.

H 6

Brac-

INDEX.

Braccata Gallia S. v.
 Branchidæ P. xvij.
 Brauron S. iij.
 Britannia T. vj.
 Britannicus Oceanus P. iij.
 Brutij S. iij.
 Brutius ager S. vij.
 Brundufium S. iij.
 Bubactis vrbs P. ix.
 Bubeſſus ſinus P. xvj.
 Bucara vrbs S. iij.
 Bucephalos S. iij.
 Budini P. xxj.
 Butroton S. iij.
 Buxedi P. xxj.
 Buxentum S. iij.
 Byblos op. P. xij.
 Byſanthe Samiorum S. ij.
 Bythini P. xix.
 Byzantium S. ij.

C.

Calbis amnis P. xvj.
 Cæſar auguſta S. vj.
 Calabri S. iij.
 Calatis S. vij.

Caly.

INDEX.

- Calydon S. iij.
 Calauria S. vij.
 Calendris P. xiiij.
 Calliaros S. iij.
 Callipidæ S. j.
 Callipolis S. iij. & iiiij.
 Καλὸν λιμὴν S. j.
 Calpe mons P. v. & S. vj.
 Calydne S. vij.
 Calypso S. vij.
 Cambyfes P. xj. & T. v.
 Camiros S. vij.
 Campani S. iiiij.
 Campania S. iiiij.
 Canastreum promont. S. iij.
 Candari P. ij.
 Candæi T. ix.
 Canna op. P. xviiij.
 Canobus S. vij.
 Canopos S. vij.
 Cantabri T. j.
 Canusium S. iiiij.
 Caphareum S. vij.
 Capua S. iiiij.
 Cappadoces P. ij. & T. viij.

y.

INDEX.

- Capraria S. vij.
 Capræ S. ibidem.
 Capruportus S. ij.
 Carambis promont. P. xx.
 Carambicum promont. S. j.
 Carbania S. vij.
 Carcine vrbs S. j.
 Carcinites sinus S. j.
 Cardia S. ij.
 Caria P. ij. & xvj.
 Caria portus S. ij.
 Carmani T. viij.
 Carmanis T. viij.
 Carni S. iiij.
 Carpathos S. vij.
 Carræ vrbs T. viij.
 Carthago vrbs P. vij.
 Carthago S. vj.
 Cartenna opidum P. vj.
 Cartheia S. vj.
 Caristos S. vij.
 Casius mons T. viij.
 Caspiæ pylæ P. xv.
 Caspiani P. ij.
 Caspij P. xxj. & T. v.

Caspium

INDEX.

- Caspium mare T. v.
 Caspius sinus P. ij.
 Cassandria S. iij.
 Cassius mons P. x.
 Cassiterides T. vj.
 Castanea S. iij.
 Castra Cornelia P. vij.
 Castra lælia ibidem.
 Castrum novum S. iij.
 Catabathmos P. viij.
 Catabathmos vallis ib.
 Cataractos fl. P. xiiij.
 Cathon S. vij.
 Catina S. vij.
 Catoblepas fera T. x.
 Caue S. v.
 Caucasus P. xv.
 Caucaſi P. xxj.
 Caulonia S. iij.
 Caunus op. P. xvj.
 Caycus P. xviiij.
 Cayſtrus amnis P. xvij.
 Cecina S. iij.
 Cedufij P. ij.
 Celaduse S. vij.

Celandus

INDEX.

- Celandus T. j.
 Celtæ T. ij.
 Celtici T. j.
 Celticum promont. T. j.
 Cenchreæ op. S. iij.
 Centuripinum S. vij.
 Cephalenia S. vij.
 Cepæ vrbs P. xxj.
 Cephæa P. xj.
 Ceraunij P. xxj.
 Ceraunij montes S. iij.
 Ceras Austri T. ix.
 Cerberus P. xix.
 Cerasus vrbs P. xxj.
 Ceramicus sinus P. xvj.
 Cercaforum op. P. ix.
 Cercetici P. xxj.
 Cercinna promont. S. vij.
 Cereris templum S. vij.
 Ceruaria S. v. & vj.
 Cethis fl. T. viij.
 Chalcedon P. xix.
 Chalcis S. vij.
 Chalybes P. xxj.
 Charybdis S. vij.

Che.

INDEX.

- Chelidonia inf. S. vij.
Chelonates S. iij.
Chelonophagi T. viij.
Chemnis inf. P. ix.
Chersonesus op. S. j.
Chersonesus S. iij.
Chimæra P. xv.
Chios S. vij.
Chrysa op. P. xviiij.
Chryse inf. T. vij.
Cianos S. vij.
Cicones S. ij.
Cicyneton S. vij.
Cilicia P. ij. & xiiij.
Cimmerius Bosphorus P. j.
Cimmerij P. ij.
Cimmerium vrbs P. xxj.
Cimolis vrbs P. xx.
Cinyps fl. P. vij.
Cion emporium P. xix.
Cirana op. S. vij.
Circeij S. iij.
Circes domus S. iij.
Cirta vrbs. P. vj.
Cistena vrbs P. xviiij.

Citha

INDEX.

- Citharistes S. v.
 Clampetia S. iiij.
 Claterna S. iiij.
 Clazomena P. xvij.
 Cleona S. ij.
 Cliternia S. ij.
 Clodianus fl. S. vj.
 Cnemides S. iiij.
 Codanonia T. vj.
 Codanus sinus T. iiij.
 Cœcinum S. iiij.
 Cœle P. xj.
 Cælos S. ij.
 Cœneum S. vij.
 Colchi P. xxj.
 Coloca promont. T. ix.
 Colonia. T. xj.
 Columnæ Herculis P. v. S. vj.
 Columna regia S. iiij.
 Colophon P. xvij.
 Colophonij. P. xix.
 Colubraria S. vij.
 Comageni P. ij.
 Comari ibidem.
 Comata Gallia T. ij.

Con-

I N D E X.

- Concordia S. iij.
 Consilium S. iij.
 Copos S. iij.
 Cophen fl. T. vij.
 Coraxicus mons T. v.
 Caraxici P. xxj.
 Coraxi. P. xxj.
 Corcyra S. vij.
 Corcyra nigra S. vij.
 Corduba S. vj.
 Cordynia S. iij.
 Corinthos S. iij.
 Corios T. viij.
 Cornelius Nepos T. v. & x.
 Corocondama P. xxj.
 Corsire P. ij.
 Corus T. x.
 Corycos op. P. xiiij.
 Corycius specus P. xiiij.
 Cos S. vij.
 Cosura S. vij.
 Cossa S. iij.
 Couini T. vj.
 Cragus mons P. xv.
 Cretæ P. xvj. & S. vij.

Creusis

INDEX.

- Creusis S. iij.
 Crise S. vij.
 Crya promont. P. xvj.
 Κρη̃ς μέτωπον promont. S. j. & vij.
 Cromia P. xx.
 Croto S. iij.
 Crocodilus P. ix.
 Cadius T. vij.
 Cumæ S. iij.
 Cuneus (ager) T. j.
 Cupra vrbs S. iij.
 Cuteletos S. vij.
 Cyanæ inf. S. vij.
 Cyclades S. vij.
 Cyclopes S. vij.
 Cydna S. iij.
 Cydnus fl P. xiiij.
 Cydon S. vij.
 Cygnum op. P. xxj.
 Cyllenius S. iij.
 Cyllene S. iij.
 Cyme vrbs P. xviiij.
 Cymbala T. x.
 Cymon dux. P. xiiij.
 Cymbri T. iij.
 Cynici P. xxj.

Cynof-

INDEX.

- Cynossema S. ij.
Cynotum promont P. xvj.
Cynos S. iij.
Cyparissius S. iij.
Cyperis S. vij.
Cypsella S. ij.
Cyrene vrbs P. viij.
Cyrenas prouincia P. iij.
Cyreniaci P. vij.
Cyrtha vrbs P. vj.
Cyrtha S. iij.
Cyrus T. v.
Cythera S. vij.
Cythæron S. iij.
Cychnos S. vij.
Cytoros P. xx.
Cyzicum P. xix.
Cyzicus P. xix.

D.

- Damascene P. xj.
Danubius S. j. & T. iij.
Dardania vrbs P. xvij.
Dasas T. v.
Dassarete S. iij.
Daschylos P. xix.

Dauni

INDEX.

- Dauni S. iij.
 Deceatum S. v.
 Decumani S. v.
 Delos S. vij. T. v.
 Delphi S. iij.
 Demetria S. iij.
 Democritus S. ij.
 Demosthenes vbi mortuus S. vij.
 Derris prom. S. iij.
 Derbices T. v.
 Dertosa S. vj.
 Deua T. j.
 Dianæ templum P. xvij. & xiiij.
 Dianium S. vij.
 Diarrhytum P. vij.
 Dictynna S. vij.
 Didyme S. vij.
 Diomedes S. ij.
 Dioryge T. ix.
 Dionysiopolis S. ij.
 Dionysa S. vij.
 Diomedea S. vij.
 Dioscurias P. xxj.
 Discheri P. xxj.
 Doris S. iij.

Dori-

INDEX.

Doriscos S. ij.

ΔεγμⓄ Αχίλξ εⓄ S. j.

Druidæ T. ij.

Durias fl. S. vj.

Durius fl. T. j.

Dulychium S. vij.

Dydimi P. xvij.

Dyrrachium S. iij.

E.

Easo T. j.

Ebora T. j.

Ebusitana S. vij.

Ebusos S. vij.

Echidna S. j.

Echinades S. vij.

Echinon S. iij.

Egnatia S. iij.

Elea P. xvij.

Ele&rides S. vij.

Elephantes vrbs P. ix.

Elephantes T. vij.

Elephantine vrbs P. ix.

Eleus S. ij.

Elis S. iij.

Eleusin S. iij.

Eliber-

INDEX.

Eliberri S. v.
 Elufaberris T. ij.
 Emerita S. vj.
 Emporia ibidem.
 Encheleæ S. iij.
 Endymion P. xvij.
 Eniochi P. ij. & xxj.
 Enna S. vij.
 Ennius S. iij.
 Eoum mare T. vj.
 Ephesus P. xvij.
 Epidamnos S. iij.
 Epidaurus S. iij.
 Epiros S. iij.
 Erasimis fl. S. iij.
 Eretria op. S. vij.
 Eretrij S. ij.
 Eresos op. S. vij.
 Ericusa S. vij.
 Erinæon S. iij.
 Erginus S. ij.
 Erythia T. vj.
 Erythræ regis monumentum T. viij.
 Erymanthus S. iij.
 Eryx mons S. vij.

Epu-

INDEX.

- Ἐρυθρὰν θάλασσαν T. vij.
 Erythras rex T. vij.
 Effedones S. j.
 Efis fl. S. iiij.
 Etesiaë venti P. ix.
 Europa S. j. & P. j.
 Euphrates P. xj. & T. viij.
 Eudæmon Arabia T. viij.
 Euboea. S. vij.
 Eudoxus T. x.
 Euripus S. vij.
 Euenos S. iiij.
 Eurotas S. iiij.
 Eurymedon fl. P. xiiij.
 Euxinus pontus P. j.
 Exampeus fons S. j.
 F.
 Fanestris colonia S. iiij.
 Ferraria promont. S. vj.
 Fleuo T. ij.
 Firmum S. iiij.
 Formicæ Indicæ T. vij.
 Ecœminæ absque maribus fœcundæ
 vbi T. x.
 Fortunatæ insulæ T. xj.

I

Formiæ

INDEX.

Formiæ S. iij.
 Frentani S. iij.
 Fretum quid P. j. & iij.
 Fundi S. iij.

G.

Gades S. vij. & T. vj.
 Gadiranus portus T. j.
 Gætuli P. iij.
 Gallia P. iij. & T. ij.
 Gallia togata S. iij.
 Galatæ S. vij.
 Galatæ S. ij.
 Gallogræci P. ij.
 Gallorum mores T. ij.
 Gallicenæ T. vj.
 Gamphantes P. iij. & viij.
 Gandos S. vij.
 Gandamus vrbs T. ix.
 Ganges T. vij.
 Garamantæ P. iij.
 Gargara P. xvij.
 Garganus mons S. iij.
 Garamantes P. viij.
 Garumna T. ij.
 Gaulos S. vij.

Gaza

INDEX.

- Gaza vrbs P. xj.
Gebeni S. v.
Gebennici montes S. v.
Gedrosi T. viij.
Gedrosis P. ij.
Geloni S. j.
Gelos portus P. xvj.
Genua S. iiij.
Georgi P. ij. & S. j.
Geryon T. vj.
Geryonis monumentum T. j.
Germani P. iiij.
Gereston S. vij.
Germania T. iiij.
Gessoriacum T. ij.
Gessus fl. P. xvij.
Getarum mores S. ij.
Getæ S. ij.
Glanon S. v.
Gnidus P. xvj.
Gnosos vrbs S. vij.
Gorgades ins. T. x.
Gorgonus T. ibidem.
Gortyna S. vij.
Granij T. j.

INDEX.

Graia vrbs S. iij.
 Granicus fl. P. xix.
 Grauisca S. iij.
 Græcia P. iij.
 Gryphi S. j.
 Gyaros S. vij.
 Γωαμονκρατέριον P. xxj.
 Gythius S. iij.

H.

Hadrumentum P. vij.
 Hæmodes P. xv.
 Hæmodus mons T. vij.
 Hæmon S. ij. *Hæmon.*
 Halicarnassus, vide Alicarnassus.
 Halys amnis P. xxj.
 Halmidesos vrbs S. ij.
 Halycidon portus S. v.
 Hamaxobitæ S. j.
 Hanno Carthag. T. x.
 Halonesos S. vij.
 Hebrus fl. S. ij.
 Hecubæ tumulus S. ij.
 Hedui T. ij.
 Hellespontus P. j. ij. iij.
 Helene op. S. vij.

Hellas

INDEX.

- Hellas S. iij.
ἡλίας πρῶτα T. x.
 Hemisphæria duo P. j.
 Hemodes inf. T. vj.
 Heniochi P. xxj.
 Heraclea vrbs P. xix. & S. iij.
 Hercules S. j.
 Herculaneum S. iij.
 Herculis Ægyptij templum T. vj.
 Hercynia Sylua T. iij.
 Hermiones T. iij.
 Hermiona S. iij.
 Hermisium S. j.
 Hermonassa vrbs P. xxj.
 Hermus amnis P. xvij.
 Heroopoliticum T. ix.
 Hesperidæ inf. T. xj.
ἡσπέρη κέρα T. x.
 Hesperia vrbs P. viij.
 Hestia op. S. vij.
 Hetruria S. iij.
 Hetrusca nomina, & loca S. iij.
 Hexi S. vj.
 Hiberi P. ij.

INDEX.

- Hiera S. vij.
Hila promont. P. xvj.
Himaus mons P. xv.
Himantopodes T. xj.
Hipparchus T. vij.
Hippis vrbs P. xvij.
Hippodæ T. vj.
Hippo, nunc Vibon S. iiij.
Hippo regius vrbs P. vij.
Hipponensis sinus P. vij.
Hippopotami P. ix.
Hippuris S. vij.
Hispania P. iiij. & v. & S. vj.
Hispania littora T. j.
Histonium S. iiij.
Holopyxos S. vij.
Homerus P. ix. S. vij. T. v.
Hybla S. vij.
Hydaspes fl. T. vij.
Hydria S. vij.
Hydrus mons S. iiij.
Hymera S. vij.
Hypani S. j.
Hypanos S. vij.
Hypacyris S. j.

Hyper-

INDEX.

Hyperborei P. ij. T. v.
 Hyrcani P. ij. & T. v.
 Hyrcanum mare T. v.
 Hyrgis amnis S. j.
 Hyria S. vij.

I.

Iadera S. iij.
 Ialyfos S. vij.
 Iamno S. vij.
 Iafius sinus P. xij.
 Iason P. xix.
 Iaxartes T. v.
 Iaxamathæ P. xxj.
 Iberæ T. v.
 Iberus fl. S. vj.
 Ibiidæ aues T. ix.
 Icaria S. vij.
 Ichne S. iij.
 Ichthys S. iij.
 Icosium Vrbs P. vj.
 Ida mons P. xviii.
 Idæus mons S. vij.
 Ierna T. j.
 Iginium S. vij.
 Ilienses S. vij.

r-

INDEX.

- Ilium S. ij.
 Illice opid. S. vj.
 Illicitanus sinus S. ibid.
 Illyris P. iij.
 Illuro S. vj.
 Inna S. vij.
 Imbros S. vij.
 Inachus S. iij.
 Indi P. ij.
 India T. vij.
 Indi dono dati T. v.
 Indorum mores T. vij.
 Indicum pelagus T. vij.
 Indus amnis T. vij.
 Inferum mare S. iij.
 Iol ciuitas P. vj.
 Iolcos S. iij.
 Iolis T. vij.
 Ionia P. ij. & xvij.
 Ionium mare P. xxj.
 Ionium pelagus S. iij.
 Iphigenia S. j.
 Iope P. xj.
 Ios S. vij.
 Iouis Dodonæi templum S. iij.

Iouis

INDEX.

- Iouis mons S. vj.
Iouis sepulchrum S. vij.
Isauri P. ij.
Ispalis S. vj.
Issos vrbs P. xiiij.
Issa S. vij.
Ister amnis S. iiij.
Istrici S. j.
Istropolis S. ij.
Isthmos S. ij. & iiij.
Italia P. iiij. & S. iiij.
Italici populi S. iiij.
Ithaca S. vij.
Iturissa T. j.
Iuba P. vj.
Iudæa P. xj.
Iugurthæ regnum P. v.
Iulij forum S. v.
Iunonis ara T. j.
Iunonis promont. S. vj.
Iunonis templum S. iiij.
Iunxus T. xj.
Iuppiter Thracius P. xix.
Iauerna T. vj.

INDEX.

L.

- Labyrinthus P. ix.
 Labotas amnis P. xij.
 Lacedæmonij S. ij.
 Lacedæmon S. iij.
 Laconice S. iij.
 Lacippo S. v.
 Lacinium promont. S. iij.
 Laconum trophæa S. iij.
 Lacobriga T. j.
 Laconica classis S. ij.
 Ladon S. iij.
 Lambriaca T. j.
 Lampfacus P. xix.
 Laodicea P. xij.
 Lapideum littus S. v.
 Larinum S. iij.
 Latumna op. P. xvi.
 Larymna S. iij.
 Larissa S. iij.
 Latara S. v.
 Lathyrus rex T. x.
 Laturus mons P. xvij.
 Laturus finus P. vj.
 Laurentum S. iij.

Lebe-

INDEX.

- Lebedos P. xvii.
 Lebynthos S. vij.
 Leander & Ero S. ij.
 Ledum, fl. S. v.
 Lemanus lacus S. v.
 Leontini S. vij.
 Leptis P. vij.
 Lerne op. S. iij.
 Lemnos S. vij.
 Lesbos S. vij.
 Leuca, littus. P. xvj.
 Leuca vrbs P. xvij.
 Leucadia S. vij.
 Leucas op. S. iij.
 Leucata S. v.
 Leuce S. vij.
 Leucothea S. vij.
 Leucoæthiopes P. iij.
 Liberi Specus T. vij.
 Libethra S. iij.
 Liburni S. iij.
 Libunca T. j.
 Libycum mare P. iij.
 Libyes Ægyptij P. iij.
 Ligures S. iij.

INDEX.

- Liguria S. iiij.
 Lilybæum promont. S. vij.
 Limia T. j.
 Lindos vrbs S. vij.
 Linternum S. iiij.
 Lipara S. vij.
 Liris S. iiij.
 Locri S. iiij.
 Locris S. iij.
 Lotophagi P. vij.
 Lucania S. iiij.
 Lucentia S. vj.
 Lucrinus lacus S. iiij.
 Luna S. ibidem.
 Lupiæ S. iiij.
 Lupia T. iij.
 Lusitania S. vj. & T. j.
 Lycaones P. ij.
 Lycaones feræ T. x.
 Lycasto vrbs P. xxj.
 Lycastos S. vij.
 Lycos amnis P. xij.
 Lycia P. ij. & xv.
 Lyæos S. vij.
 Lycus P. xv.

Lydi

INDEX.

Lydi P. ij.
 Lymira fl. P. xv.
 Lysimachia S. ij.
 Lyxus fl. T. xj.

M.

Macæ T. viij.
 Macedonia P. iij. & S. iij.
 Macidos S. ij.
 Macrobij T. x.
 Μαδάρων montes S. vij.
 Μακεδν τειχ. S. ij.
 Macrocephali P. xxj.
 Meander amnis P. xvij.
 Mænalus S. iij.
 Mæotis palus P. j.
 Magnus portus P. v.
 Magnum promont. T. j.
 Magnesia S. iij.
 Magrada T. j.
 Mago S. vij.
 Malaca S. vij.
 Malea S. iij. & vij.
 Maliacus S. iij.
 Mallon P. xiiij.

INDEX.

- Manto P. xvij.
 Manethusa S. vij.
 Mapalia P. viij.
 Mare Persicum P. ij. & S. ij.
 Mare Caspium P. ij.
 Mare Arabicum P. ii.
 Mardi P. ij.
 Marathon S. iij.
 Marathos vrbs P. xij.
 Marianæ colonix S. vij.
 Mariena fossa S. v.
 Mariandynæi P. xix.
 Mariandyni S. vij.
 Mars S. j.
 Maronia S. ij.
 Massagetæ P. ij.
 Massilia S. iij.
 Mastusia S. ij.
 Mater, palus S. i.
 Mauri P. iij.
 Mauritania P. v.
 Mausolus rex P. xvj.
 Mausolæum P. xvi.
 Mearus fl. T. j.
 Mecybernæus flexus S. iij.

Medi

INDEX.

- Medi P. ij.
 Megara S. iij.
 Megarida S. vij.
 Melanchlæni P. xxj.
 Melanchlænis S. j.
 Melos S. vij.
 Melibœa S. iij.
 Melas fl. S. ij.
 Melas P. xiiij.
 Melita S. vij.
 Mellaria S. vj.
 Meliagum T. iij.
 Memphis vrbs P. ix.
 Meninx promont. S. vij.
 Menoba S. vj.
 Mercurius S. v.
 Meridie S. ij.
 Meridies P. j.
 Meroë infula P. ix. & T. κ.
 Meros mons T. vij.
 Messana S. vij.
 Messembria S. ij.
 Mesopotamia P. xj.
 Messene S. iij.
 Messenia S. iij.

Messe-

INDEX.

- Messenij S. iij.
 Mefua S. v.
 Metagonium pro. P. vij.
 Metapontus S. iij.
 Metaurus fl. S. iij.
 Methone S. iii.
 Miletum vrbs P. xvij.
 Milesij S. ij.
 Mindus vrbs P. xvj.
 Minerua P. vij.
 Minius fl. T. j.
 Minturnæ S. iij.
 Minyæ S. iij.
 Mineruæ promont. S. iij.
 Minij P. xix.
 Missenum promont. S. iij.
 Missenus ibidem.
 Mistræ S. iij.
 Mitylene op. S. vij.
 Mæotici P. ij. & xxj.
 Mæotis P. iij.
 Mœnis T. iij.
 Mœris lacus P. ix.
 Monda fl. T. j.
 Mopsus P. xvij.

Mo-

INDEX.

Moronenon promont. T. ix.

Morini T. ij.

Moschi P. ij. & xxj.

Μοσύνοικοι P. xxj.

Mulacha P. v.

Murriani P. ij.

Musagores S. vij.

Mutina S. iij.

Mycenæ S. iij.

Myconos S. vij.

Myriandros P. xij.

Myrina vrbs P. xvij.

Myrlea P. xix.

Myrmecion op. S. i.

Myrtilis T. j.

Myrtoum pelagus S. iij.

Myrtous S. vij.

Mysia P. xvij.

Mysius P. xix.

N.

Nabar fl. P. vj.

Nagidos colonia Samiorum P. xij.

Narbo S. v.

Narbonensis Gallia S. v.

Narona S. iij.

Narius

INDEX.

- Narius T. j.
 Nariso S. iiij.
 Naumachos vrbs S. vij.
 Naupaetos S. iij.
 Naustathmos promont. P.
 viij.
 Naxos S. vii.
 Neapolis, vrbs P. xvj. & vij.
 S. iiij.
 Nebis T. j.
 Nemausus S. v.
 Memesis Phidiaca S. iij.
 Nepos Corn. T. v. & x.
 Neptuni fanum P. xix. S. iij.
 Nericos S. vij.
 Nerij. T. j.
 Nestos S. ij.
 Nesos S. vij.
 Neston fl. S. ij.
 Nesua T. j.
 Neuri S. j.
 Nicea S. v.
 Nigritæ P. iiij. & T. xj.

Nili

INDEX.

Canopicum
Bolbiticum
Sebenniticum
Nili ostia } Mendesium P. ix.
 } Pathmiticum
 } Tanicum
 } Pelusiacum

Nili septem ora P. ix.

Nilus amnis P. ij. & iiij. & ix. & T. x.

Niphates P. xv.

Nisyros S. vij.

Noega T. j.

Nomades S. j.

Nomades Scythæ T. v.

Nuluch fons T. x.

Numidæ P. iiij.

Numidia P. vj.

Numana S. iiij.

Numantia S. vj.

Nymphæus specus S. j.

Nyssa vrbs T. vij.

O.

Obris S. v.

Occasus P. j.

Occidens ibidem.

Ocea-

INDEX

- Oceanus ambit omnia P. j.
 Oceanus { Eous
 { Indicus P. ij.
 { Scythicus
 Octavianorum colonia S. v.
 Odeffos S. ij.
 Oea op. P. vij.
 Oeanthia S. iij.
 Oechalia S. vij.
 Oenomaus P. xvij.
 Oestros fl. P. xiiij.
 Oesyra S. ij.
 Oeteus saltus S. iij.
 Ogyris T. viij.
 Olbia S. v.
 Olbida op. S. j.
 Olbianos P. xix.
 Oleuras S. vij.
 Oleaster lucus T. j.
 Olitingi op. T. j.
 Olympus S. iij.
 Olympus mons P. xix.
 Olympij Iouis delubrum S. iij.
 Olynthos S. ij.
 Olyssippo T. j.

Oluros

INDEX.

Oluros S. iij.
 Onoba T. j.
 Oonas inf. T. vj.
 Ophiophagi T. ix.
 Opus vrbs S. iij.
 Opuntius sinus S. iij.
 Orbelon S. ij.
 Orchades inf. T. vj.
 Orchomenon vrbs S. iij.
 Orestes S. j.
 Oriens P. j.
 Origeniones T. j.
 Oricum S. iij.
 Orontes P. xij.
 Orpheus S. ij.
 Ortus P. j.
 Osismi T. ij.
 Ossa S. iij.
 Ossonoba T. j.
 Osteades S. vij.
 Otomegali T. vj.
 Oxos T. v.

P.

Pachynum Promont. S. vij.
 Padus S. iij.

Pæsi-

INDEX.

- Pæfici T. v.
 Præstanus sinus S. iiij.
 Pæstum op. S. iiij.
 Pagasa vrbs S. iiij.
 Pagasæus sinus S. iiij. & S. vj.
 Pagæ S. iiij.
 Pagonus S. iiij.
 Palæpaphos S. vij.
 Palæstina P. xj.
 Palinurus S. iiij.
 Palibotri T. vij.
 Pallantia S. vj.
 Pallene S. ij.
 Palma S. vij.
 Paltos vrbs P. xij.
 Pamphilia P. ij. & xiiij.
 Pamissum fl. S. iiij.
 Pandion op. P. xvj.
 Pandataria S. vij.
 Pani T. x.
 Panormus S. vij.
 Panticapæum op. S. j.
 Panticapes S. j.
 Panionium P. xvij.
 Paphos S. vij.

Paph-

INDEX.

- Paphlagonia *P.* xx.
 Parnassus *S.* iij.
 Parætonius portus *P.* viij.
 Paropamisus *P.* xv. & *T.* vij.
 Parion *P.* xix.
 Paridis iudicium *P.* xviiij.
 Paricani *P.* ij.
 Parthenius *S.* iij.
 Parthi *P.* ij.
 Parthini *S.* iij.
 Parthenius amnis *P.* xx.
 Patara op. *P.* xv.
 Patalene regio *T.* vij.
 Patavium *S.* iij.
 Patræ *S.* iii.
 Paulon *S.* iij.
 Pedalium promont. *P.* xvj.
 Pegasi *T.* x.
 Pelasgi *P.* xvj.
 Pelasgonum colonia *S.* ij.
 Pelion *S.* iii.
 Pella *S.* iii.
 Pelorum *S.* vij.
 Peloponnesos *S.* iij.
 Peloponnesiacæ gentes *S.* iij.
Pelops

INDEX.

- Pelops *P.* xviiij.
 Pelorus *S.* vij.
 Pelusium *P.* ix.
 Peneus *A. S.* iij.
 Perga op. *P.* xiiij.
 Perinthus *S.* ij.
 Persæ *T.* viij. & *P.* ij.
 Perseus *P.* xj.
 Persis *T.* ij.
 Persicus sinus *T.* viij.
 Petilia *S.* iij.
 Peuceinsula *S.* vij.
 Pharos *S.* vij.
 Pharusij *P.* iij & *T.* xj.
 Pharmacotrophi. *P.* ij.
 Phasiacum promont. *S.* ij.
 Phasis *P.* xxj.
 Phaselis *P.* xiiij.
 Phæstos *S.* vij.
 Phæaces *S.* iij.
 Phanagoria *P.* xxj.
 Phidia opus *S.* iij.
 Phileas *S.* ij.
 Philippi *S.* ij.
 Phicoles *P.* xxj.

Philæ-

INDEX.

- Philænorum aræ P. vij.
 Philoteris. T ix.
 Phineus P. xj.
 Philippus S. iij.
 Philoctetes S. iij.
 Phinopolis S. ii.
 Phocis S. iij.
 Phoristæ P. ij.
 Phœnice P. xj. & S. vj. & vij.
 Phœnices P. xij.
 Phœnicusa S. vij.
 Phocæi S. v.
 Phocis P. xvij.
 Pholoë S. iij.
 Phœnix avis T. ix.
 Phryxi templum P. xxj.
 Phryges P. ij.
 Phthiotis S. iij.
 Phthia S. ibidem.
 Phthirophagi P. xxj.
 Phytonia S. vij.
 Phygela P. xvij.
 Phycants promont. P. vij.
 Phtheleon S. iij.
 Physcella vrbs S. iij.
 Piceni S. vij.

K

Pi.

INDEX.

- Picentes S. iiij.
 Picentia S. iiij.
 Pieria S. iij.
 Pinaria S. vij.
 Pindus S. iij.
 Piræus portus S. iij.
 Pisæ Oenomai S. iij.
 Pisæ S. iiij.
 Pisaurum S. iiij.
 Pisidæ P. ij.
 Pithecnsa S. vij.
 Pityusa ins. S. vij.
 Placia P. xix.
 Plotæ S. vij.
 Pola S. iij.
 Polaticus sinus S. iij.
 Polyægos S. vij.
 Polentia S. vij.
 Pompeiopolis P. xiiij.
 Pontus P. iij.
 Pontus Euxinus P. j.
 Pontia S. vij.
 Populonia S. iiij.
 πορθμὸς quid P. j.
 Possidium promont P. xvij.
 Pormaria S. vij.

Po-

INDEX.

- Potidza S. ij.
 Potentia S. iij.
 Præsamarci T. j.
 Priapos P. xix.
 Priene vrbs P. xvij.
 Promont. { Candidum
 { Apollinis P. vij.
 { Mercurij.
 Prochyta S. vij.
 Proconesos S. vij.
 Propontis P. j. & S. ij.
 Prote S. vij.
 Psammeticus P. ix.
 Psophis S. iij.
 Ptisciana T. xi.
 Ptolomais P. viij. & T. ix.
 Puteolanus sinus S. iij.
 Puteoli S. iij.
 Pygmaei T. ix.
 Pylos S. iij.
 Pyramus fl. P. xiiij.
 Pyramides P. ix.
 Pyrei S. iij.
 Pyrenæus S. vj.
 Pyrgi S. iij.
 Pyrrha op. S. vij.

K 2

Py-

INDEX.

- Pytane P. xviiij.
 Q. Metellus Celer T. v.
 Rauenna S. iiij.
 Rha T. v.
 Rhamnus S. iii.
 Rhepium S. iiij.
 Rhenus S. v. T. ii.
 Rhetico mons S. iiij.
 Rhœtea littora P. xviiij.
 Rhœteum, vrbs P. xviiij.
 Rhene S. vii.
 Rheso S. ij.
 Rhiphæi montes P. xxj.
 Rhion S. iiij.
 Rhoda S. vj.
 Rhodanus T. iiij. & S. v.
 Rhodos S. vij.
 Rhyndacum P. xix.
 Riphaces P. ii.
 Rodope mons S. ij.
 Rophanes P. ii.
 Rubrum mare T. vij.
 Rubricatum S. vi.
 Rubrefus lacus S. v.
 Rudia S. iiij.
 Rupes Austro sacræ P. viij. Ru-

INDEX.

- Ruficada P. v.
 Ruficade P. vij.
 Ruscino S. v.
 Sabatio S. iiij.
 Sabæi T. viij.
 Sacrum promont. T. j.
 Sagæ T. v. & vi.
 Sagunthus S. vj.
 Sala T. xi.
 Salacia T. j.
 Salduba S. vj.
 Salamis S. vij.
 Salentini campi & littora S. iiij.
 Saleni T. j.
 Sale promont. S. iiij.
 Salia fl. T. j.
 Salona S. iiij.
 Salsulæ fons S. v.
 Same S. vij.
 Samos S. vij.
 Samonium promont. S. vij.
 Samothrace S. vij.
 Samnites S. iiij.
 Santones T. ij.
 Sarmatia T. iiij.
 Sarmatæ S. j.

K 3

Sar-

INDEX.

- Sardemifos mons P. xiiij.
 Sarpedum promont. P. xiiij.
 Sardonum ora S. v.
 Sardinia S. vij.
 Sardabale fl. P. vj.
 Sars fl. T. j.
 Satarchæ S. j.
 Saronius portus S. iiij.
 Satyri T. x. & P. iiij. & viij.
 Sauromatæ P. ij. & S. j. & P. xxj.
 Sauromatidæ T. v.
 Saurium T. j.
 Scalæ Hannibalis S. vj.
 Scamander P. xviiij.
 Scandillæ S. vij.
 Scarphia S. iiij.
 Schenus sinus P. xvi.
 Schenitas S. iiij.
 Scione S. ij. & iiij.
 Scænos fl. S. ij.
 Scrobilum T. ix.
 Scylla S. iiij. & vij.
 Scyllæon S. iiij.
 Scyllaceum S. iiij.
 Scyllaceus sinus S. iiij.
 Scyathos S. vij.

Scy-

INDEX.

- Scyronia saxa S. iij.
 Scythæ P. ij. & S. j.
 Scythia T. v.
 Scythia Europæ gentiū prima P. iij.
 Scythici T. v.
 Scythicum mare T. v.
 Scythicum promont. T. j.
 Scylace P. xix.
 Scyros S. vii.
 Secundani S. v.
 Seleucia vrbs P. xij.
 Selymbria S. ij.
 Semiramis P. xj.
 Senegallia S. iij.
 Sena T. vj.
 Septemtrio P. j.
 Septemtrionis Insulæ T. vj.
 Sepias promont. S. iij.
 Septem fratres P. v.
 Septumani S. v.
 Sequana T. ij.
 Serabis fl. S. vj.
 Seres P. ij. & T. vj.
 Serrium promont. S. ij.
 Serpentes in India T. vij.
 Seriphos S. vij.

K 4

Se-

INDEX.

- Sesamos vrbs P. xx.
 Sestiade aræ T. i.
 Sestos S. ij.
 Sextani S. v.
 Sicilia S. vii.
 Siculum pelagus S. iiij.
 Sicynus S. vij.
 Sicyon S. iiij.
 Sidon P. xii.
 Sidæ portus P. xv.
 Sigæa littora S. vij.
 Sigæum op. P. xviiij.
 Siga vrbs P. v.
 Silda T. xj.
 Silarus amnis S. iiij.
 Simois fl. P. xviiij.
 Simyra castellum P. xii.
 Sinus Issicus P. xiiii.
 Sinonia S. vij.
 Sinuessæ S. iiij.
 Siphnos S. vij.
 Sirenes S. iiij.
 Sittianorum domus P. vi.
 Smyrna P. xvij.
 Smyrneum promont. P. xvij.
 Soloe P. xiiij.

Sog-

INDEX.

Sogdiani T. v.
 Solis fons P. viij.
 Solis ostia T. vij.
 Solis vrbs T. ix.
 Sophene P. xj.
 Specus Herculis P. v.
 Sperchion fl. S. iij.
 Sphynge T. x.
 Sporades S. vij.
 Stagiros S. ij.
 Stantos op. S. iij.
 Stoechades S. vij.
 Strophades S. vii.
 Strongyle S. vij.
 Strymon fl. S. ii.
 Subur S. vj.
 Sucro fl. S. vj.
 Sucronensis sinus S. ibid.
 Suel S. vj.
 Suefia T. iij.
 Sulchi S. vij.
 Sunium S. iij.
 Sunium promont. S. ij.
 Superum mare S. iij.
 Surrentium S. iij.
 Sufiani P. ij.

K 5

Sy-

INDEX.

- Syda op. P. xiiij.
 Syene vrbs P. ix.
 Sylue T. v.
 Symplegades S. vij.
 Syndi P. xxj.
 Syndos P. xxj.
 Synope P. xxj.
 Syphax P. vj.
 Sypius S. iiij.
 Sypuntum S. iiij.
 Syrtis major S. vij.
 Syrtis vtraq; P. vij.
 Syrti sinus P. vij.
 Syrocilices P. ij.
 Syria P. ij. & xj.
 Syracusæ S. vij.
 Syri T. viij.
 Tabis promont. T. vij.
 Tabiaca P. vij.
 Tænaron S. iiij.
 Tænaros S. iii.
 Tagus T. j.
 Talca T. vj.
 Talus Cretenfis S. vij.
 Tamaris T. j.
 Tamarici T. ibidem.

INDEX.

- Tamominium S. vij.
 Tachempso inf. P. ix.
 Tamuada fl. P. v.
 Tanais P. iij. & j.
 Taprobane T. vij.
 Taphnæ S. j.
 Tarentus S. iij.
 Tarichia S. vij.
 Tarentinus sinus s. iij.
 Tarraco S. vj.
 Tarraconensis Hispania S. vj.
 Tarsus P. xij.
 Tarracina S. iij.
 Tartessos S. vj.
 Taurus mons T. iij. & vj.
 Taurus promont. P. xv. & S. vij.
 Taurici P. xxj. & S. j.
 Tauri S. j.
 Taurianum S. iij.
 Taulantij S. iij.
 Taphræ P. vij.
 Taygerus mons S. iij.
 Tectofages S. v.
 Telamon S. iij.
 Telmisos vrbs P. xv.
 Temesa S. iij.

Tem-

INDEX.

- Tempe S. iii.
 Tenea S. iij.
 Tenedos S. vij.
 Tenos S. vij.
 Tëos P. xvij.
 Terapne S. iij.
 Terebinthus T. xi.
 Tergeste S. iij.
 Tergestum S. iij.
 Terina S. iij.
 Teutoni T. iij.
 Thabin mons T. vj.
 Thales P. xvij.
 Thasos inf. S. vii.
 Theanum S. iij.
 Thebæ S. iij.
 Thebe, campus P. xviiij.
 Themiscyrum op. P. xxj.
 Θεῶν ὄχημα T. x.
 Theodosia S. j.
 Thermanus sinus S. iij.
 Thermodon amnis P. xxj.
 Thessalonice S. iij.
 Theuprofopon promont. P. xij.
 Thermæ S. vij.
 Themistagora P. xxj.

The-

INDEX.

- Thera S. vij.
 Thelis fl. S. v.
 Thessalia S. iij.
 Theseus S. iij.
 Thinnia promont. S. ij.
 Thicis fl. S. vj & v.
 Thissamissa portus & vrbs P. xvj.
 Tholobi S. vj.
 Thoricos S. iij.
 Thracia P. iij. & S. ij.
 Thraces S. ij.
 Thracius Bosporus P. j. & xix.
 Thule insula T. vj.
 Thymnias inf. S. vij.
 Thymnias sinus P. xvj.
 Thyrsagetæ P. xxj.
 Tibareni P. xxj.
 Tifernus amnis S. iij.
 Tigres T. v.
 Tigris amnis T. viij. & P. xj.
 Timaus S. iij.
 Timotheus P. xvij.
 Tingi oppidum P. v.
 Tios op. P. xx.
 Tiristris promont. S. ij.
 Tolosa S. v.

To-

INDEX.

Toreata P. xxj.
 Torone vrbs S. iij.
 Tragurium S. vij. & iij.
 Tragopomones T. x.
 Trapezus vrbs P. xxj.
 Treuiri T. ij.
 Tripolis P. xij.
 Tritium Tobolicum T. j.
 Tritonice S. ij.
 Tritonis palus P. vij.
 Troas P. ij. & xvij.
 Troglodytæ P. iij.
 Troezen S. iij.
 Troezenium S. iij. & vij.
 Trucones S. vij.
 Truentum S. iij.
 Tubero fl. T. vij.
 Tulcis amnis S. vi.
 Turcæ P. xxi.
 Turduli T. j.
 Turduli veteres T. i.
 Turium S. iiii.
 Tuscum mare P. iij.
 Tyberis S. iiii.
 Tympana T. x.
 Typhon. P. xiii.

Ty-

INDEX.

- Typhoneus specus P. xiii.
Tyra fl. S. i.
Tyros P. xii.
Valentia S. vi.
Valetium S. iiii.
Varduli T. i.
Varus fl. S. iiii.
Vasio S. v.
Vegeti P. ii.
Velia S. iiii.
Veneris templum S. v.
Veneris delubrum S. vii.
Venus vbi nata S. vii.
Veneti S. iiii.
Venetum T. ii.
Vesuli montes S. iiii.
Vesuvius mons S. iiii.
Via T. i.
Vienna S. v.
Virgi S. vi.
Virgitanus sinus S. ii.
Visula fl. T. iiii.
Visurgis T. iiii.
Vlyssippo T. i.
Vocontii S. v.

Vol-

INDEX.

- Volcarum stagna S. v.
Volsci S. iiij.
Volubilis vrbs T. xj.
Virgo S. vij.
Vriasinus S. iiij.
Vtica vrbs P. vij.
Vthisia vrbs P. vj.
Vulturum op. S. iiij.
Vulturinus amnis S. iiij.
Xanthos op. P. xv.
Xanthus fl. P. ibidem.
Xerxes S. ij.
Zacynthos S. vij.
Zephyrion & Zephyrium prom. P.
viiij. S. iiij.
Zephyre S. vii.
Zilia fl T. xj.
Zonæ quinque P. j.
Zone promont. S. ij.

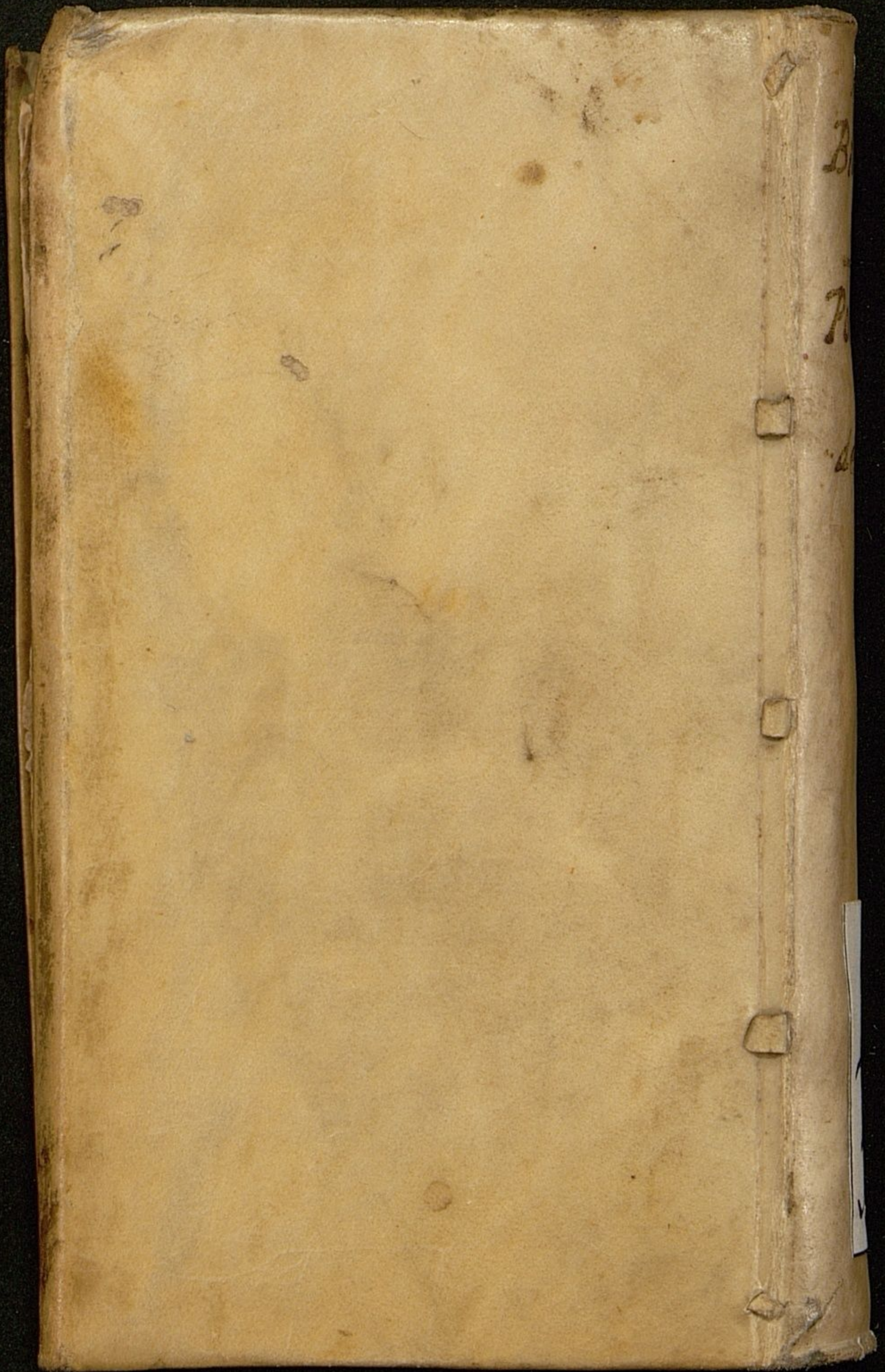
F I N I S.

1. J. Hudeus in Isagoge L. I. c. 49 33
p. 318. G. Naudaei bibliogr. petel.
lectu quidem ob res praetaras
et variorum auctorum, quos
suppeditat notitiam, dignissima.
Sed in qua ΜΕΤΕΙΝ subinde
et ad prudentiam civilem non
spectantia, tractari, viris doctis
dudum observatum est. 5° Episc.
est edita. In Germania primum cu
eleganti praefatione tam recudi
curavit Aug. Zachnerus, Witteb. 1643.
Hinc vero, ut alias edid. mittam,
cum Cass. Scioppii poedia politicae
et alij eiusdem argumenti scriptis
cura Herm. Conringii prodit Fran.
cofurti 1673. - 12 Postea et Thom.
Crenius eum iterum exhibuit, in
methodorum scriptores a. 1692-4
qui et hinc inde notas quasdam ad
persil. 10. Andr. Hofius noset, de Nau-
dao, eiusq. bibl. petel. ita pronun-
ciat: Sed in Naudaeo observare
licet, cum interdum studio parti-
um, odiiq. nationis, aut religionis,

quibusdam iniquiore est, multos
etiam egregios auctores et
easdem causas plane praefertur.
Id quod exemplis comprobatur in
diff. Isagog. de comparanda pru-
dentia civili

Conring. de scriptoribus Politicis
Cof. Roman. f. 1. d. h. u. l. 4. 1. 3. ab. f. 72 p. 34
alio abinet ad doctores s. scriptores Politicos
ante omnia laudem meretur liber philo-
soph. hab. Naudei, qui iudicio valet et
multa lectionis est liber. hic prodit
venetis, deinde in Sabavia. et postea
curante Buchnera, qua edit. Wilhel. a. p. 1707
est ad usum. In hoc libello pene omnes
scriptores, qui ad civilem prudentiam affigunt
et sic satis accurate iudicio, quod
laudis tribuendum sit, videt, sed non
consecutus est omnia. Primum
val plurima scripta, quae proprie
argumentum Politicum non faciunt.
Sic de epistolis et Historia scribendis
auctores ibi memorantur, omnia
illa, quae usum exhibent in vita
vili, non sunt Politica; sic nihil
non scriptorum huc esse trahendum.
Sic et ars militaris huc esse trahendum
et Architec. topica. faciunt n. ad
viam. Deinde etiam non satis
ordine de scriptoribus Naudei
tamen est utilissimum scriptum agill
huius lectis plurimum curabit. libelli
hanc n. multorum auctorum per
vel, qui alias in vulgus non sunt
et censura satis sunt accurate va.
Let n. vir iudicio.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 8

Centimetres

Farbkarte #13

B.I.G.

Blue

Cyan

Green

Yellow

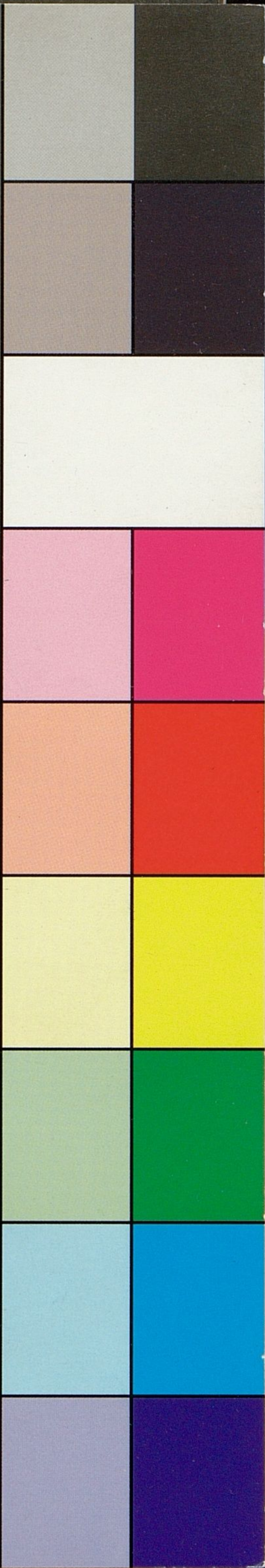
Red

Magenta

White

3/Color

Black

P O M P O N I I ²
M E L Æ
D E S I T V
O R B I S,
L I B R I T R E S.
E x r e c e n s i o n e A N D R E A E
S C H O T T I.

H E L M A E S T A D I
T y p i s I A C O B I L V C I I,
S u m t u I E R E M. R I X N E R I.
A n n o c l o l s c X X X V. 4035

